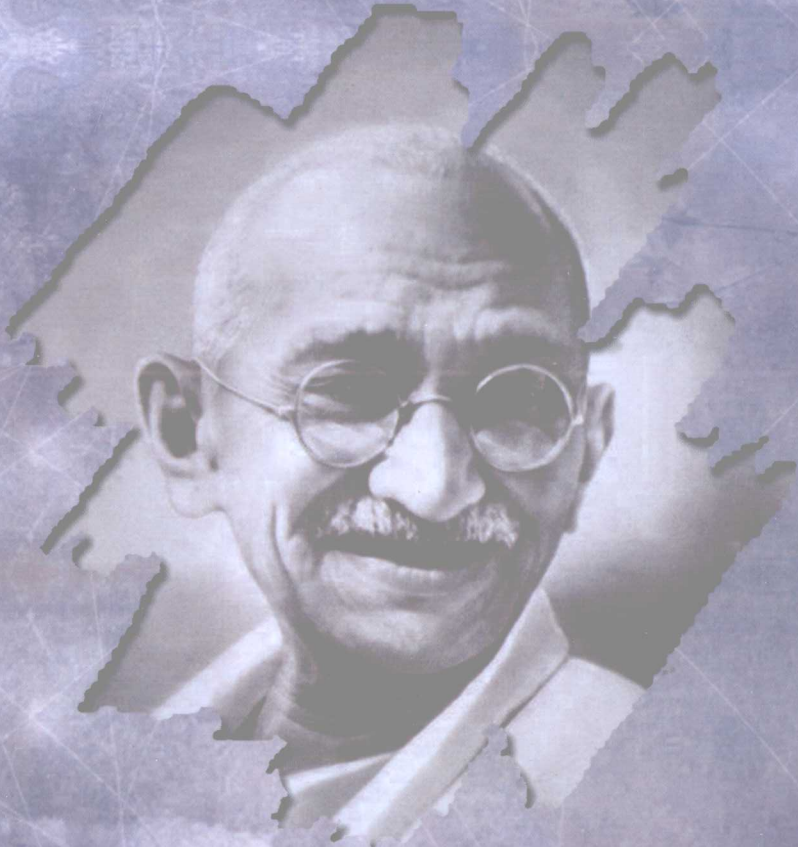

دۇنيادىكى مەشھۇر شەخسلەر ۋە قەدىمكى ھەلىقەلەر - 2

ھىندىستانلىقلارنىڭ داھىيسى

گەندى

شەنجاڭ خەلق نەشرىياتى

دۇنيادىكى مشھۇر شەخسلەر ھەققىدە ھېكايىلەر - 2

- 8 يۈەن مەشھۇر دىپلومات — كىسىسنىگېر
- 8 يۈەن ئەدەبىيات پېشۋاسى — ھېمىڭۋاي
- 8 يۈەن داڭدار پەيلاسوپ — نېچشى
- 8 يۈەن ئەنگلىيىنىڭ پەخرى — چېرچىل
- 8 يۈەن فرانسىيىنىڭ غۇرۇرى — دې گول
- 8 يۈەن گېزىتچىلىك خاقانى — پۇلتسېر
- 8 يۈەن ئىگىلىك باشقۇرۇش پىرى — ياكوكا
- 8 يۈەن سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ پارچىلىنىشى — گورباچيۋ
- 8 يۈەن ھىندىستانلىقلارنىڭ داھىيىسى — گەندى
- 8 يۈەن تالانتلىق ئالەم مۇتەخەسسىسى — فون بلاۋئېر

ISBN 978-7-228-05586-9

9 787228 055869 >

定价：80.00 元

زۇيايىقى شەۋرە ئىسلامىيەتتە چىكايىدىر

ھىندىستانلىقلارنىڭ داھىيىسى

گەندى

ئاپتورى : ليۇ يۇنىڭ

تەرجىمە قىلغۇچى : ئابدۇكېرەم مامۇت

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

印度圣雄——甘地：维吾尔文/刘雨宁编著；阿布都克力木译——乌鲁木齐：新疆人民出版社，2000.3（2009.4重印）

（世纪人物传记故事丛书·第2集/刘俊峰主编）

ISBN 978-7-228-05586-9

Ⅰ.印... Ⅱ.①刘... ②阿... Ⅲ.甘... 生平事迹—维吾尔语（中国少数民族语言）Ⅳ.I25

中国版本图书馆 CIP 数据核字(1999)第76824号

责任编辑	艾克巴尔·艾力
责任校对	赛娜瓦尔·扎米拉
特约校对	米克丽古丽·毛明
封面设计	祖力喀尔装帧
出版发行	新疆人民出版社
地 址	乌鲁木齐市解放南路348号
邮 编	830001
电 话	0991-2827472
印 刷	乌鲁木齐八家户彩印有限公司
经 销	各地新华书店
开 本	880×1230毫米 32开本
印 张	4.375
版 次	2000年3月第1版
印 次	2009年4月第2次印刷
印 数	4001—7000
总 定 价	80.00 元
单 价	8.00 元

بۇ كىتاب بېيجىڭ كۈتۈپخانا نەشرىياتىنىڭ 1997 - يىلى 1 - ئاي 1 - نەشرى.
1997 - يىلى 1 - ئاي 1 - باسمىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据北京图书馆出版社1997年1月第1版，1997年1月第1次印刷
本翻译出版

دۇنيادىكى مەشھۇر شەخسلەر ھەققىدە ھېكايىلەر — 2

ھىندىستانلىقلارنىڭ داھىسى — گەندى

ئاپتورى: ليۇ يۇنىڭ

تەرجىمە قىلغۇچى: ئابدۇكېرىم مامۇت

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئەكبەر ئەلى

مەسئۇل كوررېكتورى: سەنەۋەر ئىبراھىم، زەمىرە پىدائى

تەكلىپلىك كوررېكتورى: مېھرىگۈل مۆمىن

مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: زۇلفەر لايىھىچىلىكى

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

پوچتا نومۇرى: 830001

تېلېفون: 2827472 - 0991

باسقۇچى: ئۈرۈمچى بايىخۇ رەڭلىك مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتى

ساتقۇچى: جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلار

فورماتى: 880 × 1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى: 4.375

نەشرى: 2000 - يىلى 3 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2009 - يىلى 4 - ئاي 2 - بېسىلىشى

تىراژى: 4001 - 7000

كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 228 - 05586 - 9

ئومۇمىي باھاسى: 80.00 يۈەن

يەككە باھاسى: 8.00 يۈەن

كىرىش سۆز

موخانداس كارامچاند گەندى (1869 — 1948) ھىندىستان مىللىي مۇستەقىللىق ھەرىكىتىنىڭ ئاتاقلىق داھىيىسى. گەندى پۈتۈن ھاياتىنى ھىندى مىللىتىنىڭ مۇستەقىللىق ئىشلىرىغا بېغىشلاپ، ھىندىستان خەلقى تەرىپىدىن «مۇقەددەس ئاتا» دەپ ئۇلۇغلانغان. ئۇ ئاتاقلىق سىياسىي داھىي بولۇپلا قالماي، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە مەشھۇر مۇتەپەككۈر بولۇپ، ئۇنىڭ سىياسىي، ئىقتىسادىي ۋە دىنىي ئىدىيىسى پۈتكۈل ھىندىستان يېرىم ئارىلىدا غايەت زور ھەم چوڭقۇر تەسىر پەيدا قىلغان.

ئۇ يەنە تاشقى كۆرۈنۈشى ئادەتتىكىدەك، ئىچكى دۇنياسى مۇرەككەپ ھەم كىشىنى ئېسەنگىرتىپ قويدىغان ئەر باب. بۇ كىتابتا گەندى ئىلاھ ئەمەس، بەلكى بىر ئادەم سۈپىتىدە كۆپچىلىككە تونۇشتۇرۇلىدۇ، گەندىنىڭ ھىندىستاننىڭ مۇقەددەس قەھرىمانىغا ئايلىنىش جەريانىدىكى ئۇزاق روھىي ھالەت ئۆزگىرىشى ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئۆزىگە ھېس قىلدۇرۇلىدۇ.

ئەلۋەتتە، بىز تارىخىي شەخسلەرگە بىرنىڭ ئىككىگە بۆلۈنۈشى بويىچە باھا بېرىشىمىز لازىم. گەندى قوللانغان «زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك، ھەمكارلاشماسلىق» فاڭجېننىڭ ئۆزىگە خاس ئاجىزلىق تەرىپى بار، بۇ ئۇنىڭ كاپىتالىزم تۈزۈمىگە بولغان خام خىيالىدا، شۇنداقلا ئەخلاقىنىڭ چاقىرىق كۈچىنى تەكىتلىشىدە ئىپادىلىنىدۇ.

كەڭ ئوتتۇرا، باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى گەندىنىڭ تەرجىمىھالىنى ئوقۇش ۋە ئۇنىڭ جەڭگىۋار ھاياتىنى چۈشىنىش داۋامىدا، بىر تەرەپتىن ئۇنىڭ مىللىي ئازادلىق يولىدا بوشاشماي كۈرەش قىلغانلىقىنى كۆرۈشى، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇنىڭ

قوللانغان ۋاستىسى ۋە يېتەكچى ئىدىيىسىنىڭ تارىخىي
چەكلىمىلىكىنى تولۇق تونۇشى لازىم.

مۇندەرىجە

1..... ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇش	بىرىنچى باب
11..... ئەنگلىيىگە بېرىپ ئوقۇش	ئىككىنچى باب
24..... جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئادۋوكات	ئۈچىنچى باب
32..... ئۆزى ئۈستىدىن غەلىبە قىلىش	تۆتىنچى باب
37..... يېشىل تاشلىق كىتاب	بەشىنچى باب
جەنۇبىي ئافرىقىدا كۈرەش	ئالتىنچى باب
40..... قىلىش	
46..... بولاماجايا	يەتتىنچى باب
زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك	سەككىزىنچى باب
49... ھەرىكىتىنىڭ دۇنياغا كېلىشى	
53..... سۈيىقەست	توققۇزىنچى باب
جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاخىرقى	ئونىنچى باب
57..... كۈنلەر	
64..... ھىندىستانغا قايتىش	ئون بىرىنچى باب
69..... ئىمپېرىيىگە سادىق بولۇش	ئون ئىككىنچى باب
مۇھەببەتنى زورلۇق كۈچنىڭ	ئون ئۈچىنچى باب
73..... ئورنىغا قويۇش	
مۇقەددەس قەھرىماننىڭ دۇنياغا	ئون تۆتىنچى باب
78..... كېلىشى	
83..... مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش	ئون بەشىنچى باب
87..... «سىلەر كېتىڭلار»	ئون ئالتىنچى باب
93..... دۆلەتنىڭ پارچىلىنىشى	ئون يەتتىنچى باب
97..... ئالەمدىكى دوزاخ	ئون سەككىزىنچى باب

- ئون توققۇزىنچى باب ئۆزى يالغۇز مېڭىۋېرىش 101
يىگىرمىنچى باب ئاخىرقى قېتىم ئاچلىق ئېلان
110..... قىلىش
يىگىرمە بىرىنچى باب مۇقەددەس قەھرىماننىڭ ئۆلۈمى ... 115
يىگىرمە ئىككىنچى باب خوشلىشىش 122
يىگىرمە ئۈچىنچى باب خاتىمە 130
گەندى يىلنامىسى 132

بىرىنچى باب ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇش

1869 - يىلى 10 - ئاينىڭ 12 - كۈنى موھانداس كارامچاند گەندى ھىندىستاننىڭ بوربانددار دېگەن يېرىدە دۇنياغا كەلدى. سولاسترا دەپ ئاتىلىدىغان تىك تۆت بۇلۇڭ شەكىلدىكى بۇ يېرىم ئارال، نەچچە ئەسىردىن بۇيان توختىماي يۈز بېرىپ كەلگەن داۋالغۇش ۋە ئۇرۇشلار جەريانىدا، ھىندىستان تارىخىدىكى كۆچمەن قەبىلىلەرنىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئاجايىپ - غارايىپ ۋەقەلىرىنىڭ سەھنىسىگە ئايلانغانىدى. گەندىنىڭ دۇنياغا كەلگەنلىكىنى كۆرگەن ۋە ياڭراق يىغىن ئاۋازىنى ئاڭلىغان ئەينى ۋاقىتتىكى كىشىلەر ئۇنىڭ يېقىن كەلگۈسىدە ھىندىستاننىڭ تارىخىنى ئۆزگەرتىپ يازىدىغانلىقىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەندى.

گەندى جەمەتى ۋايىسىيا ئوتتۇرا بۇرژۇئازىيىسىگە مەنسۇپ ئىدى. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، چوڭ بوۋىسى ئۇششاق تىجارەتچى بولۇپ، ئاستا - ئاستا بېيىغانىكەن. گەندىنىڭ بوۋىسى بوربانددارنىڭ دىۋانىيىگى (شىتاتلىق ھۆكۈمەتنىڭ باش مىنىستىرى) بولغان، ئۇ قەيسەر، پرىنسىپتا چىڭ تۇرىدىغان كىشى بولغاچقا، نائىب ئايال پادىشاھنىڭ چىشىغا تېگىپ قويۇپ، بورباندداردىن جۇناڭداق كېتىپ پاناھلىنىشقا مەجبۇر بولغان. ئۇ مۇسۇلمان ناۋابۇنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ سالام بەرگەن چاغدا، جىددىيلىشىپ كېتىپ خاتا ھالدا ناۋابۇغا سول قولىنى كۆتۈرۈپ سالام بېرىپ قويغان، لېكىن ئۇ سەگەكلىك بىلەن، ئوڭ قولىدا بوربانددارغا سادىق بولمەن، دەپ قەسەم بەرگەندىم دېگەن، شۇنىڭ بىلەن ناۋابۇنىڭ ماختىشىغا ۋە ئىلتىپاتىغا ئېرىشكەن. گەندىنىڭ دادىسى كېيىنكى كۈنلەردە بوۋىسىنىڭ كەسپىگە

ۋارىسلىق قىلىپ، بورباندانىڭ دىۋانىيىگى بولغان. ئۇ سادىق، باتۇر، سەمىمىي، ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىدىغان ھەم پاك ئادەم ئىدى. گەرچە ئۇ مۇنتىزىم تەربىيە كۆرمىگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ ئەمەلىيەت داۋامىدا ھاسىل قىلغان تەجرىبىلىرىگە تايىنىپ تۇرمۇش ۋە خىزمەت داۋامىدىكى نۇرغۇن قىيىن مەسىلىلەرنى ھەل قىلغان. گەندىنىڭ دادىسى مەلۇم دەرىجىدە ئەيش - ئىشرەتكە بېرىلىپ كەتكەن بولۇپ، 40 ياشقا بارغۇچە تۆت قېتىم ئۆيلەنگەن.

گەندىنىڭ ئانىسى گەندى ئىزچىل ھۆرمەت قىلىدىغان مەزلۇم ئىدى، ياخشى ئايال، پەزىلەتلىك ئانىلارنىڭ بارلىق ئېسىل پەزىلەتلىرى ئۇنىڭغا مۇجەسسەملەنگەنىدى، ئۇ يەنە تەقۋادار ئايال بولۇپ، پەرھىز ۋە ئىبادەت قىلىشتا ئىنتايىن ئەستايىدىل ئىدى. گەندىنىڭ نەزىرىدە ئانىسى پاكلىقنىڭ سىمۋولى ئىدى. كېيىنكى كۈنلەردە، گەندى ئۆزىنىڭ كاتىپى ماخېنۇبۇ دىسىسراغا مۇنداق دېگەن: «ناۋادا سىز مەندە بىرەر گۈزەل ئەخلاقنىڭ بارلىقىغا دىققەت قىلغان بولسىڭىز، ئۇ ماڭا دادامدىن ئەمەس. ئانامدىن قالغان ... ئۇنىڭ مېنىڭ ئىدىيەمدە قالدۇرغان نەرسىسى — پاكلىق.»

گەندى ئۆزىنىڭ بالىلىق چاغلىرىنى بورباندادا ئۆتكۈزدى، باشلانغۇچ مەكتەپنىمۇ شۇ يەردە ئوقۇدى. ئۇ تارتىنچاق بولغاچقا، ئۇستازلىرىغا ۋە ساۋاقداشلىرىغا گەپ قىلىسلا قىزىرىپ كېتەتتى. ئۇنىڭ كىتاب بىلەن دەرسنى ئۆزىگە ئەڭ سىرداش دوست تۇتۇشتىن باشقا ئامالى يوق ئىدى، مەكتەپتىن قويۇپ بېرىلگەن ھامان تاقەتسىزلىك بىلەن ئۆيىگە چاپاتتى، چۈنكى ئۇ باشقىلار بىلەن سالاملىشىشتىن قورقاتتى، باشقىلارنىڭ ئۆزىنى مازاق قىلىشىدىن ئەنسىرەيتتى.

گەندى ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ 1 - يىللىقىدا ئوقۇۋاتقاندا يۈز بەرگەن بىر ۋەقە ئۇنىڭ جاھىل، ئوماق مىجەزىنى ئاشكارىلىدى، مائارىپ مۇپەتتىشىنىڭ مەكتەپنى كۆزدىن كەچۈرۈشى ئۈچۈن

مەكتەپ مەخسۇس ئورۇنلاشتۇرغان بىر ئىمتىھاندا ئوقۇتقۇچى گەندىنىڭ «قازان» دېگەن خەتنى خاتا يېزىپ قويغانلىقىنى كۆرۈپ، پۈتتىنىڭ ئۇچى بىلەن گەندىنى چاندۇرماي بىرىنى تېپىپ، يېنىڭدا ئولتۇرغان ساۋاقدىشىنىڭ جاۋابىنى كۈچۈرۈپ دېگەننى ئىشارەت قىلىدۇ. بىراق، گەندى جاھىللىق بىلەن ئوقۇتقۇچى مېنىڭ يېنىمدا تۇرۇپ باشقا ساۋاقداشلارنىڭ كۈچۈرۈشىنى كۆزىتىپ تۇرۇۋاتىدۇ، دەپ قارايدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئوقۇتقۇچىنىڭ ياخشى كۆڭلىنى قوبۇل قىلماي، «دۆت» دەپ ئەيىبلىنىدۇ. گەندى ئۆزىنىڭ تەرجىمىھالىغا: «مەن «كۈچۈرۈش» سەنئىتىنى مەڭگۈ ئۆگىنەلمەيمەن». دەپ يازىدۇ.

گەندىنىڭ دەرىستىن سىرتقى ۋاقىتلاردا كىتاب ئوقۇيدىغان ۋاقتى ناھايىتى ئاز بولۇپ، ئۇ ئوقۇغان چەكلىك كىتابلار ئىچىدە سرۇۋاننىڭ ئاتا - ئانىسىغا ۋاپادارلىق قىلغانلىقى تەسۋىرلەنگەن سەھنە ئەسىرى ئۇنىڭدا چوڭقۇر تەسىر قالدۇرىدۇ. بىر قېتىم ئۇ قونچاق ئويۇنى كۆرۈۋېتىپ، ۋەقەلىكتىكى سرۇۋاننىڭ ئىككى كۆزى كۆرمەس بولۇپ قالغان ئاتا - ئانىسىنى ھاپاش قىلىپ ھەج تاۋاب قىلدۇرغانلىقى تەسۋىرلەنگەن كۆرۈنۈشتىن ھاياجانلىنىپ، ئۆزىنى تۇتالماي قالىدۇ. سرۇۋانغا ئۆلۈپ كەتكەن چاغدا، ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى ھەسرەتلىنىپ قاتتىق پىغان چېكىدۇ. بۇ كۆرۈنۈش كىچىك گەندىنى تېخىمۇ قاتتىق تەسىرلەندۈرىدۇ. ئۇ دادىسى ئۆزىگە ئېلىپ بەرگەن ئاككوردىيون بىلەن بۇ قايغۇلۇق ناخشىنى كۆپ قېتىم چالىدۇ، چېلىپ بولۇپ چاندۇرماي يىغلايدۇ.

گەندى ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدا ئەخلاقتىمۇ، ئوقۇشتىمۇ ياخشى ئوقۇغۇچى ئىدى. مەكتەپ ھەر يىلى ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسىغا ئەۋەتكەن نەتىجە ۋە ئەخلاق كۆرسەتكۈچىدە، گەندىنىڭ ھەمىشە ياخشى باھاغا ئېرىشكەنلىكى كۆرسىتىلەتتى. 5 - ۋە 6 - يىللىققا چىققاندا، ئۇ تۆت رۇپىيە ۋە 10 رۇپىيىلىك ئوقۇش مۇكاپات پۇلىغا ئېرىشكەن.

گەندى ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدىن باشلاپ ئۆزىنىڭ يۈرۈش - تۇرۇشىغا ئالاھىدە دىققەت قىلاتتى، ئۆزىنى ئەيىبلەشكە تېگىشلىك دەپ قارىغان ياكى ئوقۇتقۇچىسى ئەيىبلىگەن چاغلاردا، ئۇنىڭ كۆڭلى ئىنتايىن يېرىم بولاتتى. بىر قېتىم ئۇ مەلۇم بىر خاتالىق تۈپەيلىدىن تەن جازاسىغا ئۇچراپ، ئۆزىنى تۇتۇۋالماي قاتتىق يىغلاپ كېتىدۇ. ئۇنىڭچە، تەن جازاسى ھېچقانچە ئىش ئەمەس، ئەڭ يامىنى باشقىلارنىڭ، خوپ بوپتۇ، دېيىشى ئىدى.

گەندى دوست تۇتۇشنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇنىڭ ئاكىسىنىڭ ماتاب ئىسىملىك بىر مۇسۇلمان دوستى بار ئىدى. گەندى باشقىلار بىلەن ئىسلاھاتچى بولۇش ۋە ئۇنى ئۆزگەرتىش ئارزۇسىدا دوستلۇق ئورنىتاتتى. بۇ ئىدىيە كېيىن بۇ ئۇلۇغ ئەربابنىڭ ئاساسىي پەزىلىتىنى شەكىللەندۈردى.

ماتاب تەمبەل، باتۇر ھەم قورقماس ئىدى. ئۇنىڭ ئۇزۇنغا يۈگۈرۈش سۈرئىتى ناھايىتى تېز ئىدى، ئېگىزگە ۋە يىراققا سەكرەشكىمۇ ماھىر ئىدى. ئوقۇتقۇچىنىڭ تەن جازاسىغا ئۇچرىغاندا، جازا قانچە ئېغىر بولسىمۇ ئۇنىڭغا قىلچە پىسەنت قىلمايتتى. ئۇنىڭغا قارىغاندا، گەندى ۋىجىك ھەم قورقۇنچاق ئىدى، ئوغرىدىن، جىندىدىن، يىلاندىن، قاراڭغۇ جايدا يالغۇز ئۇخلاشتىن قورقاتتى. شۇڭا ئۇنىڭ ئاجايىپ جاسارەتلىك بۇ دوستىغا قىزىقىپ قېلىشى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس ئىدى.

ماناب گۆش يەيتتى، گەندىگىمۇ ئۆزلىرىنىڭ قاتارىغا قوشۇلۇش توغرىسىدا گەپ قىلاتتى. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئىنگىلىزلارنىڭ ھىندىلار ئۈستىدىن ھۆكۈمرانلىق قىلالىشى ئۇلارنىڭ گۆش يېگەنلىكىدىن ئىدى. ئەينى چاغدا گەندىنىڭ ساۋاقداشلىرى ئارىسىدا گۇجراتلىق شائىر نامادىنىڭ: «ئىنگىلىزلار شۇنچە قاۋۇل، ھىندىلار نېمىدېگەن ۋىجىك، گۆش يېگەنلەر بولۇر ھۆكۈمران، بەستلىك ھەم قامەتلىك كېلۇر» دېگەن بىر كۈيلىپت شېئىرى كەڭ تارقالغانىدى. بۇنىڭدىن

گەندى: «گۆش يېسەم ساغلام ۋە كۈچلۈك بولغۇدەكمەن؛ ئەگەر پۈتۈن مەملىكەت خەلقى بىردەك گۆش يەيدىغان بولسا، ئىنگىلىزلارنى يوقاتقىلى بولىدىكەن» دەپ ئويلىغان.

لېكىن، گۆش يېيىش گۆشسىز تاماق يەيدىغان ئائىلىدىن كېلىپ چىققان گەندى ئۈچۈن ئۇنچۇلا ئوڭاي ئىش ئەمەس ئىدى. ئۇ غەيرەتكە كېلىپ بىر پارچە ئۆچكە گۆشنى زورلاپ يېگەن چاغدا، خۇددى شام چاپىنىغاندەك بولدى. كەچتە ئۇخلىغاندا: «قورسىقىمدا تىرىك بىر ئۆچكە ئەلەملىك ئىگراۋاتقاندەك قىلىدۇ» دېگەندەك ھېسسىياتتا بولدى. ھەر قېتىم گۆش يېيىشتىن ئىلگىرى، گەندى ئاتا - ئانىسىغا يالغان سۆزلەيتتى، بۇ ئىش كىچىككەن گەندىگە ئېغىر روھىي يۈك بولدى، شۇنداقلا ئۇنى گۆش يېيىشتىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇر قىلدى. ئۇ ئۆزىگە مۇنداق دېدى: «گۆش يېيىش زۆرۈر، مەملىكەت ئىچىدە يېمەك - ئىچمەك «ئىسلاھاتى» ئېلىپ بېرىشمۇ زۆرۈر، ئەمما ئاتا - ئانىمنى ئالداپ ئۇلارغا يالغان سۆزلەش گۆش يېگەندىنمۇ يامان. شۇڭا ئۇلار ھايات ۋاقتىدا ھەرگىز گۆش يېمەيمەن. ئۇلار ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئەركىنلىك ئۆزۈمدە بولىدۇ، ئۇ چاغدا گۆشنى ئاشكارا يەۋىرمەن، شۇ چاغىچە ئۆزۈمنى تۇتۇۋېلىشىم كېرەك.»

شۇ كۈنلەردە، گەندى بىلەن ئۇنىڭ بىر تۇغقىنى تاماكاغا ئۆگىنىپ قالدى. ئۇلار تاماكىنىڭ پۇرىقىنىڭ قانچىلىك مەزىلىكلىكىگە ئەمەس، پەقەت ئىسنى شوراپ چىقارغان چاغدىكى ھالەتكە ئىنتايىن قىزىقاتتى. ئۇلار «چاكارلارنىڭ كىيىملىرىدىكى مىس تۈگمىلەرنى ئوغرىلاپ تاماكاغا تېگىشىپ چەكتى.» ئەمما، بۇمۇ گەندىنىڭ كۆڭلىنى خۇش قىلالامىدى. ئاخىر چوڭلارنىڭ رۇخسىتىسىز قىلىنغان ھەرقانداق ئىشقا چىداشلىق بەرگىلى بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ، تۇغقىنى ئىككىسىدە ئۆزلىرىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشتەك بىمەنە خىيال پەيدا بولدى.

ئۇلار ئورمانلىقتىن بىرنەچچە تال زەھەرلىك گۈل تېرىۋېلىپ، كەچتە ئىبادەتخانىغا بېرىپ ئىبادەت قىلىپ بولغاندىن كېيىن مەردلەرچە ئۆلمەكچى بولدى. ئۇلار ئۈچ تال گۈل ئۇرۇقىنى يۇتۇشى بىلەنلا ياشاش ئىستىكى ئۆلۈۋېلىش جاسارىتى ئۈستىدىن غالىب كەلدى. بۇ «ئۇلۇغ ئىش» نىڭ بىردىنبىر ئىجابىي نەتىجىسى ئۇلارنىڭ تاماكا چېكىش ۋە ئوغرىلىق قىلىشتەك يامان ئادىتىنى ئۈزۈل - كېسىل ئۆزگەرتىش بولدى.

گەندىنىڭ ئۆمۈرۋايەت ئېسىدىن چىقمايدىغان يەنە بىر خاتالىقى، ئۇ 15 ياشقا كىرگەن چاغدا، ئاكىسى ئۈچۈن قەرز قايتۇرۇش مەقسىتىدە، ئاكىسىنىڭ بىلەزۈكىدىن كىچىك بىر پارچە ئالتۇننى ئوغرىلىقچە چىقىرىۋېلىپ سېتىۋەتتى. قەرز قايتۇرۇلغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ خىل گۇناھكارلىق تۇيغۇسى ئۇنى باش كۆتۈرتىدى. كېيىن ئۇ غەيرەتكە كېلىپ بىر پارچە تۈۋىنامە يېزىپ دادىسىغا تاپشۇرۇپ. دادىسىدىن گۇناھىنى تىلىدى. كارىۋاتتا كېسەل ياتقان دادىسى تۈۋىنامىنى ئوقۇپ بىرھازا گەپ قىلمىدى، مەرۋايىتتەك كۆز ياشلىرى كۆز چاناقلىرىدىن ئېتىلىپ چىقىپ تۈۋىنامىنى ھۆل قىلىۋەتتى، ئۇ ئىككى كۆزىنى چىڭ يۇمۇپ بىرھازا ئويلىغاندىن كېيىن، تۈۋىنامىنى يىرتىۋەتتى. كېيىن گەندى بۇلارنى ئەسلىپ مۇنداق دېدى: «يامغۇردەك تۆكۈلگەن مېھرىبانلىق ياشلىرى مېنىڭ قەلبىمنى يۇدى، گۇناھىمنى يۇيۇۋەتتى... گۇناھىغا توۋا قىلىش، يەنە كېلىپ مەڭگۈ قايتا گۇناھ سادىر قىلماسلىق توغرىسىدا ۋەدە بېرىش قوبۇل قىلىشقا ھوقۇقلۇق كىشىنىڭ ئالدىدا ئىزھار قىلىنسا، بۇ ئەڭ پاك بىر خىل توۋا قىلىش بولىدۇ.»

گەندى 13 ياشقا كىرگەندە، ئۆزى بىلەن تەڭ ياشتىكى كاستۇبى بىلەن توي قىلدى. بالدۇر توي قىلىش ئەينى چاغدىكى ھىندىستاندا ئومۇميۈزلۈك ھادىسە ئىدى، ئەمما گەندىنىڭ كىچىككەنە تۇرۇپ «كىچىك كۈيئوغۇل» بولۇپ قېلىشىدا،

تېخىمۇ كۆپرەكى ئىقتىسادىي جەھەتتىكى مەۋەب ئاساس قىلىنغانىدى. گەندىلەر ئۈچ ئاكا - ئۇكا بولۇپ، چوڭ ئاكىسى بۇرۇنلا ئۆيلىنىپ بولغانىدى، چوڭلار بىر ئاز بولسىمۇ پۇل - مالى تېجەپ قېلىشنى كۆزدە تۇتۇپ، بىرلا ۋاقىتتا ئۇنىڭ ئىككىنچى ئاكىسى، بىر نەۋرە ئاكىسى ۋە گەندى ئۈچۈن كوللېكتىپ توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈشنى قارار قىلدى. ھەندى مۇرىتلىرىنىڭ توي قىلىش شەكلى ئۆزگىچە بولۇپ، كىيىم - كېچەك، زىبۇزىننەت تەييارلىغاندىن باشقا، توي مۇراسىمىدا ئايال مېھمانلار ناخشا ئېيتىپ، ۋارقىرىشىپ، قولۇم - قوشنىلارنى ئاۋارە قىلغانلىقى بىلەن پەقەتلا كارى بولمايدۇ. قولۇم - قوشنىلارمۇ بۇنى ئاڭلىماسلىققا سالىدۇ، چۈنكى ئۇلارمۇ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۆزلىرىنىڭ مۇشۇنداق غەلۋە قىلىدىغانلىقىنى بىلىدۇ.

توي قىلىش 13 ياشلىق گەندى ئۈچۈن ئېيتقاندا، چىرايلىق كىيىملەرنى كىيىپ، داقا - دۇمباقلارنى چېلىپ يېڭى كېلىننى كۆچۈرۈپ كېلىش، مول زىياپەتكە قاتنىشىش ۋە ئىلگىرى پۈتۈنلەي ناتونۇش بولغان بىر كىچىك قىزچاق بىلەن ئويناشتىن ئىبارەت ئىدى. كىچىك كۈيئوغۇلنىڭ رولىنى ئېلىش ئېڭى ئۇنىڭدا كېيىنچە پەيدا بولدى.

شۇ كۈنلەردە، گەندى ئەر - خوتۇنلۇق تۇرمۇشتا تېجەشلىك بولۇش جەھەتتىكى مەزمۇنلار سۆزلەنگەن كىتابچىلاردىن بىرنەچچىنى ئوقۇدى. شۇنداقلا بۇ كىتابچىلاردىكى كۆزقاراشلارنىڭ تەسىرىدە، ئۆمۈر بويى ئايالغا سادىق بولۇشنى ئەرلەرنىڭ مەسئۇلىيىتى، دەپ قارىدى. ئۇ ئۆزىگە مۇشۇنداق تەلەپ قويدى، ئايالىدىنمۇ ئۆزىگە سادىق بولۇشنى تەلەپ قىلدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ خىل ئوي ئۇنىڭ كۈنداشلىق روھىي ھالىتىنى كۈچەيتىۋەتتى. ئۇ ئايالىنىڭ ھەرىكىتىنى ئېرىنمەستىن نازارەت قىلدى، ھەتتا ئۇنى ئىبادەتخانىلارغا بېرىشى ياكى دوستلىرىنى يوقلىشىنىمۇ چەكلىدى. بۇنداق قىلىش ئەلۋەتتە كاستۇبىنىڭ كۆڭلىگە ياقمايتتى، شۇ ۋەجىدىن بۇ كىچىك ئەر - خوتۇنلار

بەزىدە گەپ تالشىپمۇ قالاتتى.

كاستۇبى ئىشچان، ساددا، تېجەشلىك، شۇنداقلا ئازراق تارتىنچاق قىز ئىدى. ئۇ ساۋاتسىز ئىدى، ئەمما ئۆزىنىڭ بىلىمىزلىكىدىن خىجىل بولۇپمۇ كەتمەيتتى، بۇ ئىش گەندىنىڭ بېشىنى بەك قاتۇراتتى. گەندى ئۆزىنىڭ ھارماي - تالماي ئۆگىنىش پوزىتسىيىسى ئارقىلىق ئۇنى تەسىرلەندۈرۈپ، ئۇنىڭ بىلىم ئۆگىنىش ئارزۇسىنى قوزغاشنى ئويلايتتى. لېكىن، ئەر - خوتۇنلارنىڭ بىللە كىتاب ئوقۇيدىغانغا تولۇق ۋاقتى چىقمايتتى. چۈنكى، ئەينى ۋاقىتتىكى ھىندىستاندا ئۆزىگە خاس ھەم مەدەنىيەتسىز بولغان بىر خىل قىز ھۇجرىسى تۈزۈمى يولغا قويۇلغان بولۇپ، ئادەتتىكى چاغلاردا ئۇلار چوغلارنىڭ ئالدىدا كۆرۈشلەيمەيتتى، گەپلىشىشتىن تېخىمۇ سۆز ئاچقىلى بولمايتتى. بىرقانچە يىل ئۆتۈپ گەندىنىڭ ئۇنىڭغا ئائىلە ئوقۇتقۇچىسى بولۇشقا ۋاقتى ۋە زېھنىي قۇۋۋىتى يەتكەن چاغدا، ئېغىر ئىجتىمائىي پائالىيەت ئۇلارنىڭ يالغۇز بىللە تۇرىدىغان ۋاقتىنى تېخىمۇ ئازلىتىۋەتتى. نەتىجىدە، كاستۇبى پۈتۈن ئۆمرىدە پەقەت بىرقانچە ئاددىي گۇجرات يېزىقىنى تونۇپلا ئۆتۈپ كەتتى.

گەندىنىڭ ئۆيلەنگەن ۋاقتى ناھايىتى بالدۇر بولسىمۇ، لېكىن ھىندى دىنىدا ياش ئەر - خوتۇنلار ئۇزاققىچە بىللە تۇرمۇش كەچۈرسە بولمايتتى، ئايالنىڭ كۆپىنچە ۋاقتى ئانىسىنىڭ ئۆيىدە ئۆتۈشى لازىم، دەپ بەلگىلەنگەنىدى. ئۇلار توي قىلغاندىن كېيىنكى بەش يىلدا (13 ياشتىن 18 ياشقىچە) بىللە تۇرمۇش كەچۈرگەن ۋاقتى ئۈچ يىلغىمۇ يەتمىدى.

گەندى ئۆيلەنگەندىن كېيىنمۇ يەنىلا مەكتەپتە ئوقۇدى. ئەينى ۋاقىتتىكى مەكتەپ مۇدىرى تەربىيەلەشنىڭ ئېپىنى بىلىدىغان ئادەم بولۇپ، تەنتەربىيە بىلەن كالتەك توپ دەرسىنى يۇقىرى يىللىق ئوغۇل ئوقۇغۇچىلار ئوقۇشقا تېگىشلىك دەرىسلەر قاتارىغا كىرگۈزگەنىدى. لېكىن، گەندى بۇ ئىككى دەرسنىڭ

ھېچقايسىسىنى ياقتۇرمايتتى. ئۇ جىمجىتلىقنى ياقتۇرىدىغان، ھەرىكەت قىلىشنى ياقتۇرمايدىغان بالا بولۇپ، ئەرەلەش ھېچقانداق ھەرىكەتلەرگە قاتناشمايتتى. چۈنكى ئۇ بىر تەرەپتىن تۇغما تارتىنچاق ئىدى، شۇنداقلا ئۇنىڭدا ھەرىكەت بىلەن تەنتەربىيىنىڭ ھېچقانداق مۇناسىۋىتى يوق، دەيدىغان بىر خىل خاتا كۆزقاراش بار ئىدى.

گەندى ھەرىكەتنى ياخشى كۆرمەيتتى، لېكىن ئۇ كىتابتىن ئوچۇقچىلىقتا ئۇزاق ۋاقىت سەيلە قىلىپ يۈرۈشنىڭ سالامەتلىككە پايدىلىق ئىكەنلىكىنى بىلگەن چاغدا، قىلچە ئىككىلەنمەستىن بۇنى پۈتۈن كۈچى بىلەن ئەمەلدە كۆرسەتتى ھەمدە تەدرىجىي ھالدا پىيادە مېڭىش ئادىتىنى يېتىلدۈرۈپ بەدىنىنى چېنىقتۇردى.

گەندىنىڭ خېتى سەت ئىدى، چۈنكى ئۇ ئەينى چاغدا، خەتتاتلىق مائارىپىنىڭ بىر قىسمى ئەمەس، دەپ قارايتتى. كېيىن ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىغا بېرىپ ئۇ يەردىكى ئادۋوكاتلار ۋە تەربىيە كۆرگەن ياشلارنىڭ يازغان خەتلىرىنىڭ ناھايىتى چىرايلىق ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ئاندىن خىجىللىق ھېس قىلدى. ئۇ خېتىنى ياخشىلاشقا ئىنتىلگەن بولسىمۇ، ۋاقىت يار بەرمىدى. گەندى ئۆزىنىڭ تەرجىمىھالىدا مۇنداق دەيدۇ: «ھەر بىر ياش ئوغۇل - قىزنىڭ مېنىڭ بۇ ئىشىمدىن ئىبرەت ئېلىپ، خەتتاتلىقنىڭمۇ مائارىپىنىڭ مۇھىم تەركىبىي قىسمى ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىشى ئۈمىد قىلىمەن.» ئۇ يەنە باشلانغۇچ مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىغا خەت يېزىشنى ئۆگىنىشتىن ئىلگىرى، ئالدى بىلەن رەسىم سىزىشنى ئۆگىنىش، رەسىمگە قاراپ خەت تونۇشنى مەشىق قىلىش لازىملىقى، شۇنداق قىلغاندىلا خەتنى چىرايلىق يازغىلى بولىدىغانلىقى توغرىسىدا تەكلىپ بەردى.

توي قىلىش بىر يىللىق ئوقۇش ۋاقتىنى ئارقىغا سۈرۈۋەتكەنلىكتىن، ئوقۇتقۇچى گەندىنى 3 - يىللىقنىڭ ئالدىنقى مەۋسۈمىنى تۈگەتكەندىن كېيىن بىۋاسىتە 4 -

يىللىققا كۆچۈشكە بۇيرۇدى. ھېلىمۇ ياخشى گەندى تىرىشچان ئوقۇغۇچى بولغاچقا بۇ شەرەپكە ئېرىشەلەيدى. 4 - يىللىققا چىققاندىن كېيىن، كۆپ قىسىم دەرسلەر ئىنگىلىز تىلىدا ئۆتۈلگەچكە، گەندىگە خېلى ئېغىر كەلدى. سانسىكرىت يېزىقى تېخىمۇ كىشىنىڭ بېشىنى ئاغرىتاتتى. سانسىكرىت يېزىقى ئۆتىدىغان ئوقۇتقۇچى ناھايىتى قاتتىق، پارس يېزىقى ئۆتىدىغان ئوقۇتقۇچى مۇلايىم بولۇپ، ئوقۇغۇچىلارنىڭ قىيىنچىلىقىنى ئوبدان «چۈشەنەتتى»، شۇنىڭ بىلەن گەندى پارسچە سىنىپقا كىرىپ دەرس ئاڭلىدى. سانسىكرىت يېزىقى ئوقۇتقۇچىسىنىڭ بۇنىڭدىن كۆڭلى ئىنتايىن يېرىم بولۇپ، گەندىگە «سەن ئۆزۈڭنىڭ يېزىقىنى مۇرىتىنىڭ ئوغلى ئىكەنلىكىڭنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ؟ ئۆز دىنىڭنىڭ يېزىقىنىمۇ ئۆگەنمەيسەن؟ قىيىنچىلىقنىڭ بولسا، نېمە ئۈچۈن مېنى ئىزدەيمەيسەن؟ مەن ئىمكانىيەتنىڭ بارچە سىلەرنىڭ سانسىكرىت يېزىقچىلارنى ياخشى ئۆگەتتىمەن. سەن ئوقۇشۇڭنى داۋاملاشتۇرساڭلا، ئۆزىڭدا چەكسىز قىزىقارلىق نەرسىلەرنىڭ بارلىقىنى بىلىپ قالسىەن.» دېدى.

سانسىكرىت يېزىقى ئوقۇتقۇچىسىنىڭ سۆزىدىن گەندى ئىنتايىن خىجىل بولۇپ، ئاخىر يەنە سانسىكرىت يېزىقى سىنىپىغا قايتىپ كەلدى، ئۆگەنىشتىمۇ ئىلگىرىكىدىن تىرىشىدىغان بولدى. كېيىنكى كۈنلەردە ئۇ مەشھۇر ئىجتىمائىي پائالىيەتچى بولغاندىن كېيىنمۇ، ئەينى ۋاقىتتىكى سانسىكرىت يېزىقى ئوقۇتقۇچىسىنىڭ ئۆزىگە بەرگەن سەمىمىي تەلىمىدىن يەنىلا ئىنتايىن مىننەتدار بولدى.

ئىككىنچى باب ئەنگلىيىگە بېرىپ ئوقۇش

1887 - يىلى گەندى ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈردى، مەكتەپكە كىرىش ئىمتىھانىدىن ئۇغۇشلۇق ئۆتۈپ باۋناگار شتاتىدىكى بىر ئىنستىتۇتقا قوبۇل قىلىندى. لېكىن، ئوقۇغۇچىلار پروفېسسورنىڭ دەرسىنى چۈشىنىشكە ئىمكانىيەت بولمىدى، ئۆگىنىش قىزغىنلىقى يۇقىرى كۆتۈرۈلمىدى. شۇنىڭ بىلەن گەندى ئوقۇشتىن چېكىنىپ ئائىلىسىگە قايتىشقا مەجبۇر بولدى. گەندىنىڭ بىر دوستى ئۇنىڭغا داداڭدەك ھۆكۈمەت خىزمەتچىسى بولاي دېسەڭ، ئەنگلىيىگە بېرىپ قانۇن ئۆگىنىشكە كېرەك، قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئادۋوكاتلىق قىلساڭ بولىدۇ، شۇنداق قىلساڭ دىۋانىيىگىلىك ئورۇن ئۆز يولى بىلەن ساڭا مەنسۇپ بولىدۇ، دەپ تەكلىپ بەردى.

لېكىن، چەت ئەلگە چىقىپ ئوقۇش ئۈچۈن خېلى كۆپ پۇل غەملەشكە توغرا كېلەتتى، بۇ ئىش ئائىلە ئەھۋالى ئانچە ياخشى بولمىغان گەندىنى تەڭلىكتە قويدى. ئۇ شۇ چاغدىكى ئىلمىي مۇددىدىن ياردەم سورىۋېدى، ئويلىمىغان يەردىن سوغۇق مۇئامىلىگە ئۇچرىدى. شۇنداقتىمۇ بۇ ئىش ئۇنىڭ ئىرادىسىنى تەۋرىتەلمىدى، ئۇ تەرەپ - تەرەپكە قاتراپ، ئۈمىدىدىن قىلچە ۋاز كەچمىدى، ھەتتا ئايالىنىڭ زىبۇزىنەتلىرىنى سېتىپ 3000 رۇپىيە تەييارلىدى. ئۇنىڭ جاھىللىقى ئاكىسىنى تەسەرلەندۈردى، ئاخىر ئۇ بىر ئاماللارنى قىلىپ چەت ئەلگە چىقىپ ئوقۇشقا يەتكۈدەك پۇل غەملىدى.

ھەممە تەييارلىق پۈتكەن بولسىمۇ، گەندىنىڭ ئانىسى قاتتىق تەشۋىشلەنمەكتە ئىدى، ئۇ ئۆز ئوغلىنىڭ دەريا - دېڭىزلارنى كېزىپ چەت ئەلگە چىقىشىنى خالىمايتتى. چۈنكى، بەزىلەر

ئۇنىڭ قۇلىقىغا، ياشلار ئەنگلىيىگە بارسىلا چىرىپ چۈشكۈنلىشىپ كېتىدۇ، يەنە گۆش يەپ، ھاراق ئىچىپ ھىندى دىنى قائىدىلىرىنى بۇزىدۇ، دەپ پىچىرلاپ قويغانىدى. ئۇ گەندىدىن: «سەن بۇلارنى بىلەمسەن؟» دەپ سورىغاندا، گەندى: «سىز ماڭا ئىشەنمەيسىز؟ مەن ھەرگىز سىزگە يالغان گەپ قىلمايمەن. مەن مۇنداق ئىشنى قىلماسلىققا قەسەم بېرىمەن.» دەپ جاۋاب بەردى.

گەندىنىڭ ئانىسى يەنىلا خاتىرجەم بولالمىدى، ئۇ مۇنداق دېدى: «مەن ساڭا ئىشىنىمەن، لېكىن سەن كىشىنىڭ يۇرتىغا كېتىۋاتسەن، مېنىڭ كۆڭلۈم بەك پاراكەندە بولۇپ، نېمە قىلىشىمنى بىلەلمەيۋاتىمەن!» گەندى ئائىلاج ھاراق ئىچمەيمەن، ئىش - ئىشرەتكە بېرىلمەيمەن، گۆش يېمەيمەن، دەپ قەسەم قىلىپ ئانىسىنى ماقۇل قىلدى.

ئەينى چاغدا، ئۇ يەنە بىر ئاۋازچىلىككە ئۇچرىدى. ئۇ تەئەللۇق بولغان سىنىپ ئۇنىڭ چەت ئەلگە چىقىشى توغرىسىدا خىلمۇخىل گەپ - سۆزلەرنى قىلىشتى. ئەنئەنىۋى دىنىي قائىدە بويىچە ئۆز تەبىقىسىدىن بولغانلارنىڭ يىراق دېڭىز سەپىرى قىلىشىغا، ياۋروپالىقلار بىلەن يېمەك - ئىچمەكتە بىللە بولۇشىغا رۇخسەت قىلىنمايتتى. گەندى بۇنىڭغا مۇنداق جاۋاب بەردى: «ئەنگلىيىگە بېرىشنى دىنىمىزغا خىلاپلىق قىلغانلىق، دەپ قارىمايمەن. مېنىڭ ئۇ يەرگە بېرىشتىكى مەقسىتىم بىلىم ئېلىش. مەن ئۆز قەسىمىمنىڭ بىخەتەرلىكىمگە كاپالەتلىك قىلالايدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن.»

گەندىنىڭ پوزىتسىيىسى ئۇرۇق ئاقساقىلىنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويدى، ئۇ بۇيرۇق چۈشۈرۈپ گەندىنى تەبىقىسىدىن مەھرۇم قىلدى ھەمدە ھەرقانداق كىشىنىڭ ئۇنى ئۆزىتىشىنى مەنئى قىلدى. لېكىن، بۇ گەندىنىڭ چەت ئەلگە چىقىش ئىرادىسىنى توسۇپ قالالمىدى. ئۇ بومبايدىن ناھايىتى تېزلا ئايرىلىپ، 1888 - يىلى 9 - ئاينىڭ 4 - كۈنى پاراخوتقا چىقىپ

جەنۇبىي ھامپتونغا يۈرۈپ كەتتى.

گەندىنىڭ پاراخوتتا بېشى قايمىسىمۇ، لېكىن بىر ئاز قورۇپ قالغاندەك بولدى. چۈنكى، پاراخوتتىكى مېھمانلارنىڭ كۆپىنچىسى ئىنگلىزلار بولۇپ، ئۇلار ئىنگلىز تىلىدا سۆزلەشكەندە، گەندى ئۇلارنىڭ نېمىلەرنى دەۋاتقانلىقىنى زادىلا ئۇقالمىدى. ئۆزىنى قاچۇرۇشقا ھەقىقەتەن مۇمكىن بولمايدىغان سورۇنلارغا دۇچ كېلىپ قالغاندا، دېمەكچى بولغان سۆزلىرىنى كۆڭلىگە پۈكۈۋېلىپ ئاندىن ئېغىز ئاچتى. پىچاق - ۋىلىكىلارنى ئىشلىتىشنى بىلمىگەنلىكى، قورۇملار تىزىملىكىدە قانداق گۆشسىز قورۇملارنىڭ بارلىقىنى ئېنىق سورىيالمىغانلىقى ئۈچۈن، تاماقخانىغا بېرىپ تاماق يېيشكە پىتىنالمىاي، ھەمىشە ياتقىدا ئۆزى يالغۇز تاماق يېدى. چۈنكى، بۇ چاغدىكى گەندى يەنىلا بىر تارتىنچاق يىگىت ئىدى.

ئۇ پاراخوتتا بىر ئەنگلىيىلىك بىلەن دوست بولۇپ قالدى، ئۇنىڭ گۆش يېمەيدىغان قىلىقى بۇ دوستىنىڭ دوستانە مەخپىرىسىگە ئۇچرىدى. ئۇ گەندىنىڭ يەنىلا پەرھىزنى بۇزۇشى، ئۇنداق قىلمىسا، ئەنگلىيىنىڭ سوغۇقغا چىدىيالمىدىغانلىقى توغرىسىدا مەسلىھەت بەردى.

— ئاڭلىشىمچە، كىشىلەر گۆش يېمىسىمۇ ئۇ يەردە ياشىيالايدىكەن، — دېدى گەندى ئەستايىدىل ھالدا.

— ئۇنداق بولۇشى مۇمكىن ئەمەس، — دېدى ئۇنىڭ دوستى، — بىلىشىمچە، ئۇ يەردە گۆش يېمەيدىغان ئادەم يوق. مەن ھاراق ئىچمەن، ئەمما سىزنى ھاراق ئىچىڭ دەۋاتقىنىم، يوققۇ، لېكىن سىزنى گۆش يېيىشى كېرەك دەپ قارايمەن، چۈنكى گۆش يېمىسە ياشىغىلى بولمايدۇ.

— ياخشى كۆڭلىڭىزگە رەھمەت، لېكىن مەن ئانامغا گۆش يېمەيمەن، دەپ ۋەدە بەرگەن، شۇڭا گۆش يېيىشنى ئويلاشقىمۇ جۈرئەت قىلالمايمەن. ئەگەر گۆش يېمىسە ياشىغىلى بولمايدىغان بولسا، ھىندىستانغا قايتىپ كەتسەم كېتىمەنكى، ئۇ يەردە

تۈرىمەن دەپ گۆش يېمەيمەن.

بىسكاي قولىتۇقغا يېتىپ بارغان چاغدا، گەندىدە قىلچىلىك گۆش يېيىش ئىستىكى بولمىدى. باشقىلار بىلەن بىر ئۈستەلدە تاماق يېگەندە ئوڭايسىز ئەھۋالغا چۈشۈپ قالماسلىق ئۈچۈن، بەزىلەر گەندىگە گۆش يېمەيدىغانلىق گۇۋاھنامىسىدىن بىرنى تەييارلىۋېلىش توغرىسىدا مەسلىھەت بەردى. ئۇنىڭ ھېلىقى ئىنگىلىزلىك دوستى خۇشاللىق بىلەن ئۇنىڭغا گۆشسىز تاماق گۇۋاھنامىسىدىن بىرنى يېزىپ بەردى. گەندى گۇۋاھنامىنى قولغا ئېلىپ خۇشاللىقىدا قىن قىنىغا پاتماي كەتتى.

پاراخوت ئاخىر جەنۇبىي ھامپتونغا يېتىپ باردى، گەندى ناھايىتى تېزلا مېخېردا دوختۇر بىلەن ئالاقىلەشتى. ئۇ گەندىنىڭ كەلگەنلىكىنى قىزغىن قارشى ئالدى، گەپ ئارىلىقىدا، ياراشمايدىغان فلانىل كىيىۋاپسىز، دەپ كۈلۈپ قويدى. ئۇلار ئىككىسى پاراڭلىشىۋاتقان چاغدا، گەندى ئاڭسىز رەۋىشتە دوختۇرنىڭ شىلەپىسىنى قولغا ئېلىپ، ئويلىمىغان يەردىن پەرھىزنى بۇزۇۋەتتى. بۇ ئىش ئۈچۈن، مېخېردا ئۇنىڭغا ياۋروپانىڭ قائىدە - يوسۇنى توغرىسىدىكى تۇنجى دەرسىنى ئۆتۈشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ گەندىگە مۇنداق دېدى: «باشقىلارنىڭ نەرسىسىنى تۇتماڭ؛ بىرىنچى قېتىم يۈز كۆرۈشكەندە، بىزنىڭ ھىندىستاندىكىدەك بىرمۇنچە سوئاللارنى سورىماڭ؛ يۇقىرى ئاۋازدا گەپ قىلماڭ؛ باشقىلارغا گەپ قىلغاندا، بىزنىڭ ھىندىستاندىكىدەك «ئەپەندى» دېمەڭ، خىزمەتكارلار ۋە قول ئاستىدىكى كىشىلەرلا ئۆز خوجايىنلىرىنى مۇشۇنداق ئاتايدۇ».

گەندى بىرمۇنچە مۈشكۈلاتلاردىن كېيىن بىر شەخسنىڭ ئۆيىنى تېپىپ ئىجارىگە ئېلىپ ئولتۇردى، گەرچە ئۆي ئىجارىسى ئاران ئۈچ فوند ستېرلىك بولسىمۇ، ھىندىستانلىق يېڭىياچە ئوقۇغۇچى بۇنىڭغا چىقىش قىلالىمىدى.

لوندونغا يېڭى كەلگەن مەزگىللەردە، گەندى ئىنتايىن غېرىبلىق ۋە بىئەپ ھېس قىلدى. ئۇ ھەمىشە ئۆيىنى، ۋەتىنىنى

سېغىناتتى، ئىچ پۇشۇقنى باشقىلارغا ئېيتىش ئىمكانىيىتىمۇ يوق ئىدى. ئەتراپىدىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى ناتونۇش، ئەنگلىيىنىڭ قائىدە - يوسۇنلىرىنى تېخى پىششىق بىلمەيتتى. يەيدىغان قورۇما - تاماقلارمۇ ئۇنىڭغا تېتىمىدى. لېكىن، بىر ناتونۇش دۆلەتتە قانچە كۆپ قىيىنچىلىق بولسىمۇ، گەندى يەنلا لېۋىنى چىشلەپ بەرداشلىق بەردى، ئۈچ يىل بەرداشلىق بېرىپ، ئوقۇشنى تاماملاپ ۋەتەنگە قايتىش ئىرادىسىگە كەلدى.

تۇرىدىغان يەر ھەل بولدى، مۇنتىزىم ئوقۇش تۈرمۈشى تېخى باشلانمىغانىدى. ئۇ ئىلگىرى ھىندىستاندىكى چاغلىرىدا، پەقەتلا گېزىت ئوقۇمايتتى، لېكىن ئەنگلىيىگە كېلىپلا ناھايىتى تېزلا گېزىت ئوقۇيدىغان ئادەتنى يېتىلدۈرۈۋالدى. ئۇ ھەر كۈنى بىرەر سائەتچە ۋاقىت سەرپ قىلىپ، «كۈندىلىك خەۋەرلەر»، «كۈندىلىك تېلېگرامما خەۋەرلىرى» ۋە «پائۇل مار ئاخباراتى»نى كۆرۈپ، نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتتى، شۇنىڭ بىلەن يەنە نۇرغۇن ئىشلاردا كۆزى ئېچىلدى.

بىر قېتىم ئۇ سىرتتا سەيلە قىلىپ يۈرۈپ، تاسادىپىي ھالدا بىر گۆشسىز تاماق ئاشخانىسىنى كۆرۈپ قالدى، بۇ بايقاش ئۇنى بەكلا خۇشال قىلىۋەتتى. گەندى كېيىنكى چاغلاردا بۇ ئىشنى تەسۋىرلەپ مۇنداق دېدى: «بۇ بايقاش مېنى خۇددى كىچىك بالا ئۆزى ياخشى كۆرگەن نەرسىسىگە ئېرىشكەنگە ئوخشاش خۇشال قىلدى.» ئۇ ئۇزاقتىن بۇيان ئىزدەپ تاپالمىغان بۇ ئاشخانىغا ئۇدۇل كىرىپ، تويغۇچە غىزالاندى. بۇ ئۇنىڭ ئەنگلىيىگە كەلگەندىن كېيىنكى ئەڭ رازى بولغان تامىقى ئىدى.

ئۇ يەنە خېبرى سالتېرنىڭ «گۆشسىز تاماق نەزەرىيىسى» دېگەن كىتابىدىن بىرنى سېتىۋالدى، ئۇ كىتابنى تەپسىلىي ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن، تېخىمۇ گۆشسىز تاماق يېگۈچىگە ئايلاندى. ئۇ كىتابتىكى نۇقتىئىنەزەرلەرگە تامامەن قوشۇلاتتى. كېيىن ئۇ ئۇچرىغانلا يەردە گۆشسىز تاماققا دائىر كىتابلارنى يىغدى ۋە ھەممىسىنى ئوقۇدى، بۇنىڭ ئىچىدە خۇۋارد

ۋىليامسىنىڭ «يېمەك - ئىچمەك ئېتىكىسى» دېگەن كىتابى بار ئىدى، بۇ «قەدىمدىن ھازىرغىچە ئىنسانلارنىڭ يېمەك - ئىچمەك توغرىسىدىكى ئەسەرلىرى تارىخى» تەسۋىرلەنگەن كىتاب بولۇپ، ئۇنىڭدا قەدىمكى دانىشمەنلەردىن پىتاگوراس، ئىيسا پەيغەمبەرلەردىن تارتىپ ھازىرقى زاماندىكى بارلىق پەيلاسوپ ۋە ئالدىن بىلگۈچىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر ئىكەنلىكى چۈشەندۈرۈلگەنىدى. دوختۇر ئاننا كىنسفى يازغان «يېمەك - ئىچمەكنىڭ ياخشى رېتسېپى» دېگەن كىتابمۇ ئىنتايىن قىزىقارلىق كىتاب ئىدى. مۇشۇ كىتابلارنىڭ تەسىرى بىلەن، گەندى يېمەك - ئىچمەك تەجرىبىسى ئىشلەشكە باشلىدى، بۇنىڭدا ئەسلىدە سالامەتلىك كۆزدە تۇتۇلغانىدى، كېيىن بۇ بىر خىل دىنىي مۇددىئىغا تەرەققىي قىلدى.

گەندىنىڭ دوستلىرى ئۇنىڭ گۆشسىز يېمەكلىك نەزەرىيىسىنى تەتقىق قىلىۋاتقانلىقىدىن ۋە ئۆزى ئەمەلىيەتتىن ئۆتكۈزۈۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، ئۇنىڭ سالامەتلىكىگە ناھايىتى كۆڭۈل بۆلدى، ئۇلارنىڭ قارىشىچە، بىر ئادەم ئەگەر زادىلا گۆش يېمىسە، سالامەتلىكىنى تۈگەشتۈرۈپلا قالماي، بەلكى ئەنگلىيە جەمئىيىتىدە پۈت تەرەپ تۇرۇشمۇ تەس ئىدى. بىراق، گەندىنىڭ گۆش يېمەسلىك ئىرادىسىنى ئۆزگەرتىش ئۇنچىۋالا ئاسان ئەمەس ئىدى. بىر قېتىم ئۇنىڭ بىر دوستى ئۇنى مول زىياپەتكە تەكلىپ قىلدى، گەندى بۇ زىياپەتتە ئاساسلىقى گۆش يېيىلىدىغانلىقىنى سوراپ بىلگەندىن كېيىن، ۋىلىكىنى مىدىرلىتىپمۇ قويماي، توپتوغرا بىر كېچىنى ئاچ قورساق ئۆتكۈزدى.

ئۆزىنى ئەنگلىيە جەمئىيىتى بىلەن تېزىرەك بىرلەشتۈرۈش ئۈچۈن، گەندى گەرچە گۆشسىز تاماق يېىسمۇ، لېكىن كىشىنى بىزار قىلمايدىغان ئادەم بولۇش نىيىتىگە كەلدى. ئۇ قۇرۇقلۇق ھاۋا ئارمىيە ماگىزىنىغا بېرىپ يېڭى كىيىم، 19 شىللىك خەجلەپ بىر دانە شىلەپ، يەنە 10 فوند ستېرلىك خەجلەپ

بىرقۇر كەچلىك مۇراسىم كىيىمى سېتىۋالدى، قولىغا ئالتۇن سائەت تاقىدى. بىرقۇر كۆڭۈل قويۇپ ياسانغاندىن كېيىن، ئۇ بىر سۆلەتلىك ئەنگلىيە مۆتىۋىرىگە ئايلاندى. ھەر قېتىم شىلەپسىنى كىيگەن ۋە ئالغان چاغدا، قولى بىلەن ناھايىتى تەبىئىي ھالدا چاپلىرىنى تاراپ قويىتتى. بەزى ئەدەبلىك ۋە مەدەنىي بولغان ئىجتىمائىي ئالاقە سورۇنلىرىدا ئۇ ئاجايىپ ئەدەبلىك بولۇپ كېتەتتى.

ئۇ تېزدىنلا تانسا، فرانسۇز تىلى ۋە نۇتۇق سەنئىتىنى ئۆگىنىشكە كىرىشىپ كەتتى. لېكىن، ئۇنىڭ پۇتلىرى تانسىغا پەقەتلا كەلمەيتتى. چۈنكى ئۇ پىئانىننىڭ ئاھاڭىنى بىلمىگەچكە، قەدەملىرى ھەمىشە مۇزىكىغا ماسلىشالمايتتى. نۇتۇق سەنئىتىگە بولغان قىزىقىشىمۇ كۈندىن - كۈنگە سۈسلىشىپ كەتتى. ئۇ ئۆزىگە مۇنداق دېدى: «مەن ئەنگلىيىدە بىر ئۆمۈر تۇرسام، نۇتۇق سەنئىتىنى ئۆگەنگىنىمنىڭ نېمە پايدىسى؟ تانسا قانداقمۇ مېنى بىر مۆتىۋەرگە ئايلاندۇرالىسۇن؟ مەن دېگەن بىر ئوقۇغۇچى، شۇڭا، يەنىلا كىتاب ئوقۇشۇم لازىم. ئادۋوكاتلىق سالاھىيىتىگە ئېرىشىشىم كېرەك. ئەگەر مېنىڭ ئەخلاقىم مېنى بىر مۆتىۋەرگە ئايلاندۇرالىسا، ئۇ ھالدا ناھايىتى ياخشى بولغان بولاتتى. ئۇنداق بولمىغاندا، مەن بۇنداق ئارزۇدىن ۋاز كېچىمەن».

گەندى ئۆزىنىڭ گۆشىسىز تاماق يېيىش تەجرىبىسىنى داۋاملاشتۇردى، گۆشىسىز تاماق يېيىشكە دائىر ئەسەرلەرنى بارغانسېرى تويماي ئوقۇدى. ئۇ شۇنى بايقىدىكى، گۆشىسىز تاماق يەيدىغان يازغۇچىلار گۆشىسىز تاماقنىڭ ئادەم بەدىنىگە بولغان پايدىسىنى دىنىي، پەننىي ۋە تېببىي پەن جەھەتلەردىن ئىنتايىن ئىنچىكىلىك بىلەن تەكشۈرۈپ مۇھاكىمە قىلغان. گۆشىسىز تاماق يېگۈچىلەر شۇنداق ھېسابلايدۇكى، ئادەمنىڭ تۆۋەن دەرىجىلىك ھايۋانلاردىن ئۈستۈن تۇرۇشى ئىككى ئوتتۇرىدا بىر خىل ھەمكارلىق مۇناسىۋىتىنىڭ بولغانلىقىدا. ئالىي دەرىجىلىك

ھايۋانلار تۆۋەن دەرىجىلىك ھايۋانلارنى قوغدىشى لازىم. كىشىلەرنىڭ يېيىش - ئىچىشى راھەت كۆرۈش ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ياشاش ئۈچۈندۇر. ئۇنىڭدىن باشقا، ئەمەلىيەت ۋە ئىقتىسادىي جەھەتتىن كۆزەتكەندە، گۆشسىز تاماق پۇل تېجەيدۇ. گەندى گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەرنىڭ بۇ نوقتىئىنەزەرلىرىنى تولمۇ قۇۋۋەتلىدى ھەمدە بىرىنىڭ تونۇشتۇرۇشى بىلەن ئەنگلىيىدىكى بىر گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر جەمئىيىتىگە قاتنىشىپ، ئۇزاق ئۆتمەي بۇ جەمئىيەت ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ ئەزاسى بولۇپ قالدى.

گۆشسىز تاماق يېيىش ئەينى ۋاقىتتىكى ئەنگلىيىدە تېخى ئادەت بولۇپ شەكىللەنمىگەنىدى. ئەگەر دەسلەپكى مەزگىلدە گەندى قايىل قىلىنغان گۆشسىز تاماق يېگۈچى دېيىلىدىغان بولسا، كېيىن ئۇ ئاڭلىق گۆشسىز تاماق يېگۈچىگە ئايلاندى. گەندى ئۆزى تۇرۇۋاتقان بېسۋات رايونىدا بىر گۆشسىز تاماق كۈلۈبى قۇرۇشنى پىلانلىدى، «گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر» ژۇرنىلى تەھرىراتىنىڭ باش مۇھەررىرى ئولدفىيلد دوكتور مۇدىرلىقىنى، گەندى كاتىپلىقنى ئۈستىگە ئالدى. بۇ كۈلۈبىنىڭ مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان ۋە پائالىيەت ئېلىپ بارغان ۋاقتى ئۇزاققا بارمىغان بولسىمۇ، ئەمما گەندى بۇنىڭ بىلەن ئىجتىمائىي تەشكىلاتلارنى ئۇيۇشتۇرۇش ۋە باشقۇرۇشنىڭ بەزى تەجرىبىلىرىنى توپلىۋالدى.

ئەنگلىيىگە بېرىپ ئىككىنچى يىلى، گەندى ئىككى ئىلاھىيەتشۇناس بىلەن تونۇشۇپ قالدى، ئۇلار بىرلىكتە «بەگەۋەتگىتا» (ئىلاھقا مەدھىيە) نى ئوقۇدى. بۇ كىتابنىڭ گەندىگە بولغان تەسىرى ناھايىتى زور بولدى. كىتابنىڭ ئىككىنچى بابىدا مۇنداق مىسرالار بار ئىدى: «ئادەم ئەگەر ھېس قىلغان نەرسىلەرگە دىققەت قىلسا، ئۇنىڭ ئازدۇرۇشىغا ئۇچرايدۇ، ئازدۇرۇش ھەۋەسنى پەيدا قىلىدۇ، ھەۋەس ئۈمىد ئۇچقۇنىنى ياندۇرىدۇ، ئۈمىد ئۇچقۇنى ھەممىنى بىر ياققا قايرىپ

قويدۇ، قاشالار بۇزۇلۇپ، شۆھرەتلەر ئۆچۈپ، ئاخىرىدا روھ قولىدىن كېتىدۇ، تەن بىلەن روھ بىراقلا تۈگىشىدۇ، بۇنىڭ گەندىگە بەرگەن تەسىرى ناھايىتى چوڭقۇر بولدى. ئارىدىن خېلى ئۇزاق زامانلار ئۆتكەندىن كېيىنمۇ، ئۇ بۇنى يەنىلا كىشىلەرنىڭ ھەقىقەتتىن بىلىشىدىكى ئېسىل ئەسەر دەپ قارىدى.

شۇنىڭ بىلەن بىللە ئۇ يەنە ئېدۋىن ئارنولدىنڭ بۇددا تۇرمۇشى بايان قىلىنغان ئەسىرى «ئاسىيا نۇرى»نى، براۋاسكى خانىمنىڭ «ئىلاھىيەتتىن باشلانغۇچ ساۋات» قاتارلىق كىتابلارنى ئوقۇدى. گەندى يەنە «ئىنجىل»نى ئوقۇدى. ئۇ «تەۋرات»قا قىلچە قىزىقمايتتى، «ئىنجىل»نى بولسا قولىدىن چۈشۈرمەيتتى، بولۇپمۇ، «تاغدىكى پەند - نەسىھەتلەر»نىڭ ھەر بىر جۈملىسى كىشىنىڭ قەلبىنى ھۇزۇرلاندۇراتتى، «بەگە ۋەتگىتا» (ئىلاھقا مەدھىيە) دىن قېلىشمايتتى. گەندى بۇنى كۆرگەندىن كېيىن زوقلىنىپ كەتتى.

گەندى بىر مەزگىل گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر جەمئىيىتى ئىجرائىيە كومىتېتىنىڭ ئەزالىقىغا سايلاندى. ئۇ بۇ كومىتېتنىڭ ھەر قېتىملىق يىغىنلىرىغا قاتنىشىشنى قارار قىلدى، لېكىن تۇغما تارتىنچاقلىق ئۇنى ئېغىز ئاچۇرمىدى. يىغىن باشلىنىشى بىلەنلا ھەممەيلەن ئۆز پىكىرلىرىنى ئارقا - ئارقىدىن بېرىشتى. گەندى بولسا لام - جىم دېمەي ئولتۇراتتى، گەپ قىلغۇسى بولسىمۇ، لېكىن قانداق سۆز تاللاشنى بىلمەيتتى. ئۇنىڭ قارىشىچە، باشقا ئەزالار سۆزگە ئۈستە ئىدى، بەزىدە ئۇ غەيرەتكە كېلىپ مەلۇم بىر مەسىلە ئۈستىدە پىكىر قىلاي دېگەن چاغدا، كۆپچىلىك يەنە باشقا مەسىلىلەرنى مۇزاكىرە قىلىشقا ئۆتۈپ كېتەتتى.

گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر جەمئىيىتىنىڭ بىر قېتىملىق مۇدىرىيەت يىغىنىدا، گەندى ئۆزىنىڭ كۆز قارىشىنى ئوتتۇرىغا قويدى. ئەينى ۋاقىتتىكى گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر جەمئىيىتىنىڭ ئەزالىرىدىن بىرى بولغان دوختۇر ئالىنسۇن

ئىشچىلار سىنىپى ئارىسىدا پىلانلىق تۇغۇتنى تەشۋىق قىلىش توغرىسىدا بىر تەكلىپ لايىھىسىنى ئوتتۇرىغا قويدى، كۆپ سانلىق ئەزالار بۇ تەكلىپكە قوشۇلسىمۇ، لېكىن گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر جەمئىيىتىنىڭ رەئىسى خىللىپس بۇنىڭغا قەتئىي قارشى تۇرۇپ، دوختۇر ئالىنسۇننى مەزكۇر جەمئىيەتتىن قوغلاپ چىقىرىش تەكلىپىنى بەردى. گەندى بۇنداق قىلىشنى توغرا تاپمىدى. ئۇنىڭ قارشىچە، كىشىلەرنىڭ تۇغۇت چەكلەش ئۇسۇلى ئەنئەنىۋى ئەخلاق قارشىغا زىت بولسىمۇ، لېكىن پىلانلىق تۇغۇتنى تەشەببۇس قىلىش گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەرنىڭ ئاساسىي پرىنسىپىغا خىلاپ ئەمەس ئىدى، شۇڭا ئۇ ئالىنسۇن دوختۇرنى گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر جەمئىيىتىدىن قوغلاپ چىقىرىش مۇۋاپىق ئۇسۇل ئەمەس، دەپ قارىدى.

باشقا ئەزالارنىڭ ئويىمۇ گەندىنىڭكى بىلەن بىردەك ئىدى. گەندى ئۆزىنىڭ پىكرىنى ئوبدان ئىپادىلەش زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدى. لېكىن، ھەرقانداق ئىپادىلىسىمۇ كۆپچىلىكنىڭ بەكلا بېشىنى قاتۇردى. ئاخىرىدا ئۇ ئۆزىنىڭ ئويىنى يېزىشقا مەجبۇر بولۇپ، بۇ قېتىمقى مۇھىم مۇدىرىيەت يىغىنىغا يازما ئورگىنالىنى ئەكىلىپ قاتناشتى. شۇنداق بولسىمۇ، تارتىنچاق ۋە جىددىيلىك تۈپەيلىدىن ئوقۇشقا ئامالسىز قېلىپ، باشقىلارنى ئوقۇتۇشقا مەجبۇر بولدى. ئالىنسۇن دوختۇر ئاخىرىدا گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر جەمئىيىتىدىن قوغلاپ چىقىرىلدى، گەندىمۇ بىرىنچى قېتىملىق ئېلىشتا ئۆزىنىڭ مەغلۇپ بولغانلىقىنى ھېس قىلدى. ئەمما، ئۇنىڭغا بىردىنبىر تەسەللى بولغىنى، ئۆزىنى ھەققانىي ئىش قىلدىم، دەپ ھېسابلايتتى.

ئۇنىڭ ئەنگلىيىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىملىق سۆزگە چىقىشى ئەنگلىيىدىن ئايرىلىپ ۋەتىنىگە قايتىش ھارپىسىدا بولدى، ئويلىمىغان يەردىن ئۇ يەنىلا كۈلكىگە قالدى. ئۇ كۈنى ئۇ گۆشسىز تاماق يېگۈچىلەر جەمئىيىتىگە قاتناشقان دوستلىرى

ئۈچۈن زىياپەت ئۆتكۈزگەنىدى، سۆز قىلىش نۆۋىتى ئۇنىڭغا كەلگەن چاغدا، قىلىدىغان سۆزلىرىنى بۇرۇنلا كۆڭلىگە يۈگۈپ قويغان بولسىمۇ، گېپىنىڭ بىرىنچى جۈملىسىنى دەپلا ئىككىنچى جۈملىسىنى ئۇنتۇپ قالدى. ئۇ ئېدىسوننىڭ ئەڭلىگەن تۆۋەن پالاتاسىدا تۇنجى قېتىم سۆزگە چىققان چاغدىكى ئەھۋالىنى ئېسىگە ئالدى. ئېدىسون «مېنىڭ ئويلىشىمچە» دېگەن سۆزىنى ئارقا - ئارقىدىن ئۈچ قېتىم تەكرارلىغان بولسىمۇ، ھەرقانچە قىلىپمۇ گېپىنى داۋاملاشتۇرالمىغانىدى. شۇ چاغدا بىر ئەپەندى ئورنىدىن تۇرۇپ: «بۇ ئەپەندى ئۈچ قېتىم ئويلاندى، ھېچنېمىنى ئويلاپ تاپالمىدى» دەپ مازاق قىلغانىدى. گەندى ئەسلىدە مۇشۇ چاقچاقنى نەقىل كەلتۈرۈپ كەيپىياتىنى جانلاندۇرماقچى بولغانىدى، لېكىن يەنىلا گەپ تاپالماي، ئاخىرىدا: «رەھمەت سىلەرگە، ئەپەندىلەر، سىلەرنىڭ تەكلىپىمنى ياخشى كۆڭۈل بىلەن قوبۇل قىلغانلىقىڭلارغا رەھمەت» دېيىشكە مەجبۇر بولدى.

تۇغما تارتىنچاقلىق كېسىلى گەندىگە ئۇدا ھەمراھ بولۇپ كەلدى، كېيىنكى كۈنلەردە جەنۇبىي ئافرىقىغا بارغاندىن كېيىن بىر ئاز تۈگىدى. گەندى ئۆزىنىڭ تەرجىمىھالىدا بۇ ئىش ئۈستىدە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «ئاتونۇش كىشىلەرنىڭ ئالدىغا چىقىشقا مەجبۇر بولۇپ قالغان چاغلىرىمدا، دېلىغۇل بولۇپ قالاتتىم، ئىمكانىيەت بولسىلا گەپ قىلماسلىققا باھانە تاپاتتىم. بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندىمۇ مەن يەنىلا دوستلىرىم بىلەن قۇرۇق گەپ قىلىشالمايمەن، ئۇنداق قىلىشىنىمۇ خالىمايمەن»

شۇنداق بولسىمۇ، ئۇ ئۆزىنىڭ تارتىنچاق مەجەزىگە نىسبەتەن بىر خىل مۇستەقىل قاراشتا ئىدى. ئۇنىڭ قارىشىچە، بۇ خىل تۇغما تارتىنچاقلىقنىڭ ئاسادىيىي كۈلكىگە قالغانى ھېسابقا ئالمىغاندا، قىلچە زىيىنى يوق ئىدى. گەپ قىلغاندا بىرمەھەل ئارىسالدى بولۇپ كىشىنىڭ بېشىنى قاتۇرۇش ھازىر قارايدىغان بولساق بىر ھۇزۇر بولۇپ، ئۇنىڭ پايدىلىق يېرى ئۆزىدە تەبىئىي

ھالدا بىر خىل ئۆز ئىدىيىسىنى چەكلەش ئادىتىنى يېتىلدۈرەتتى. ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «مەن ئۆزۈمگە بىر پارچە گۇۋاھنامە تارقىتىپ، مېنىڭ تىلىم ياكى قەلىمىمنىڭ ئەتراپلىق ئويلىنماي قالغان بىرەر ئېغىز سۆزىنىمۇ ھەرگىز بوش قويۇۋەتمەيدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرەلەيمەن. مەن ئۆزۈمنىڭ سۆزلىرىم ياكى ماقالىلىرىمدە مېنى ئەپسۇسلاندۇرىدىغان بىرەر جاينىڭ بارلىقىنى ئەسلىيەلمەيمەن. شۇڭا، مەن نۇرغۇن خاتالىقلاردىن خالىي بولدۇم، ۋاقىتىنىمۇ ناھايىتى ئاز ئىسراپ قىلدىم.»

گەندىنىڭ ئەنگىلىيىدە ئوقۇشتىكى مەقسىتى كەلگۈسىدە ئادۋوكات بولۇش ئىدى. چەت ئەلدە ئوقۇۋاتقان بىر ئوقۇغۇچى رەسمىي ئادۋوكات بولۇش ئۈچۈن، ئوقۇش مەۋسۈمىنى ساقلاپ قېلىش ۋە ئىمتىھاندا لايىقەتلىك بولۇشتىن ئىبارەت ئىككى ئاساسىي شەرتكە كاپالەتلىك قىلىشى شەرت ئىدى. ئوقۇش مەۋسۈمىنى ساقلاپ قېلىش دېگەنلىك «ئوقۇش مەۋسۈمىنى يەۋېتىش»، يەنى 12 ئوقۇش مەۋسۈمى (تەخمىنەن ئۈچ يىل) نى تاماملاش دېگەنلىك ئىدى، لېكىن ھەر مەۋسۈمدە ئاز دېگەندە تەخمىنەن 24 قېتىملىق زىياپەتنىڭ ئالتىسىگە قاتنىشىشى لازىم ئىدى.

دەسلەپتە، گەندى زىياپەتكە كۆپ قاتنىشىدىغان بۇنداق ئۇسۇل قانداق قىلىپ ئوقۇغۇچىنى لايىقەتلىك بىر ئادۋوكات قىلىپ چىقالايدۇ؟ دەپ چۈشەنمىگەندى. كېيىن ئۇ چۈشىنىپ يەتتىكى، بۇنداق زىياپەتلەرگە كۆپ ھاللاردا ئاز ساندىكى بىرقانچە ئوقۇغۇچىلارلا قاتنىشاتتى، ئۇلار بىر ئۈستەلدە ئولتۇرغان سوتچىلار بىلەن پاراڭلىشىش پۇرسىتىگە تولۇق ئېرىشەتتى، بەزىدە بەزىلەر نۇتۇقمۇ سۆزلەيتتى. شۇنداق قىلىپ، ئوقۇغۇچىلار بۇنىڭدىن ياخشى ھەم ئىخچام ئىجتىمائىي ئالاقە بىلىملىرىگە ئىگە بولالايتتى. شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە ئۆزلىرىنىڭ مۇنازىرە قىلىش ئىقتىدارىنى ئۆستۈرەتتى. بۇنداق

ئاساسىي ماھارەت بىر لايىقەتلىك ئادۋوكاتقا نىسبەتەن ئېيتقاندا، كەم بولسا بولمايتتى.

ئىمتىھان ئېلىنىدىغان پەنلەر ئىككى ئىدى: بىرى رىم قانۇنى، يەنە بىرى ئادەتتىكى قانۇن. ئۇ چاغدىكى ئىمتىھان ناھايىتى ئاددىي بولۇپ، كۆپ ئوقۇغۇچىلار بىر ھەپتە ۋاقىت سەرپ قىلىپ، رىم قانۇنىدىن يازغان خاتىرىلىرىنى زەربىدارلىق بىلەن تەكرار قىلسىلا، ئىمتىھاندا لايىقەتلىك بولالايتتى. ئىككى - ئۈچ ئاي ۋاقىت سەرپ قىلىپ ئادەتتىكى قانۇندىن يازغان خاتىرىلىرىنى تەكرار قىلسا، يەنىلا ئۆتكەلدىن ئۆتۈشلۈك ئۆتۈپ كېتەتتى. ئىمتىھان قەغىزى ناھايىتى ئوڭاي، ئىمتىھان باشقۇرغۇچىمۇ كەڭ قورساق ئادەم ئىدى، رىم قانۇنىنىڭ لايىقەتلىك بولۇش نىسبىتى 95 پىرسەنتتىن 99 پىرسەنتكىچە بولاتتى، ئالىي مەكتەپ ئىمتىھانىنىڭ قوبۇل قىلىنىش نىسبىتىمۇ 75 پىرسەنتكە يەتكەندى، شۇڭلاشقا ئوقۇغۇچىلار ئىمتىھانغا پەرۋا قىلمايتتى.

لېكىن، گەندى ئىمتىھان ئاددىي دەپ ئۆگىنىشنى تاشلاپ قويمىدى. ئۇ بىرمۇنچە پۇل خەجلىپ دەرسلىك كىتابلارنى سېتىۋېلىپ، لاتىنچە رىم قانۇنىنى ئىجتىھات بىلەن ئوقۇدى. ئۇ يەنە توققۇز ئاي ۋاقىت سەرپ قىلىپ ئەنگىلىيە ئومۇمىي قانۇنىنى ئوقۇپ تۈگەتتى. بۇ خىل ئىنتىزارلىق بىلەن ئۆگىنىش پوزىتسىيىسى ئۇنىڭ ساۋاقداشلىرىنى ئىنتايىن قايىل قىلدى.

جاپالىق ئۆگىنىش مول مېۋە بەردى. گەندى ئىمتىھاندىن ئۆتۈشلۈك ئۆتۈپ، 1891 - يىلى 6 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئادۋوكاتلىق سالاھىيىتىگە ئېرىشتى ھەمدە ئىككىنچى كۈنى ئالىي سوت مەھكىمىسىگە بېرىپ، ئۆزىنى تىزىمغا ئالدۇردى. 6 - ئاينىڭ 12 - كۈنى ئۆز ۋەتىنى ھىندىستانغا بولغان چەكسىز مۇھەببىتى ۋە ئائىلىسىدىكىلەرگە بولغان چوڭقۇر سېغىنىش ھېسسىياتى بىلەن، ياش گەندى يېپيىڭى ئادۋوكاتلىق سالاھىيەت گۇۋاھنامىسىنى ئېلىپ، دۆلىتىگە قايتىش ئۈچۈن يولغا چىقتى.

ئۈچىنچى باب جەنۇبىي ئافرىقىلىق ئادۋوكات

پاراخوت ھىندىستانغا يېتىپ بارغاندىن كېيىن، گەندىنىڭ ئاكىسى پرىستانغا چىقىپ ئۇنى كۈتۈۋالدى. ئائىلە بويىچە جەم بولۇش خۇشاللىقى ناھايىتى تېزلا يوقالدى. گەندى ئۆزى كېچە - كۈندۈز سېغىنغان، چىن قەلبىدىن ياخشى كۆرىدىغان ئانىسىنىڭ ئۇ لوندوندا ئوقۇۋاتقان مەزگىلىدە ئاللىقاچان ئالەمدىن ئۆتكەنلىكىنى ئەمدىلا ئۇققانىدى. ئۇنىڭ ئاكىسى گەندىنىڭ كىشىنىڭ يۇرتىدا تەنھا يۈرۈپ، بۇ قاتتىق زەربىگە بەرداشلىق بېرەلمەسلىكىدىن ئەنسىرەپ، بۇ بەختسىزلىكنى ئۇنىڭغا ئېيتىمىغانىدى.

بۇ شۇم خەۋەرنى ئاڭلاپلا گەندى قاتتىق ھەسرەت چەكتى. لېكىن، ئۇ يەنىلا كۆزلىرىدىن تۆكۈلۈش ئالدىدا تۇرغان ھەسرەتلىك ياشلىرىنى توختىتىۋېلىپ، قائىدە بويىچە پەرھىز تۇتتى. ئۇ ئانىسىغا بولغان چوڭقۇر سېغىنىشىنى ئىچىگە يۇتۇپ، باشقىلارنىڭ ئالدىدا ئاشكارىلىمىدى.

چۈنكى، ئۇ چەت ئەلگە چىقىشتىن بۇرۇن، ئۇنىڭ تەۋەلىكىدىكى تەبىقە چوڭ ماجىرا قوزغىغانىدى، ۋەتەنگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىنمۇ، يەنىلا بىر توپ كىشىلەر رازى بولماي، گەندىنى تەبىقىدىن چىقىرىۋەتمەكچى بولۇۋاتاتتى. گەندىنىڭ ئاكىسى ۋەقەنى بېسىپ، كىشىلەرنى تىنچىتىش ئۈچۈن، ئۇنى ئالايتەن ناسىل دەرياسىغا ئاپىرىپ يۇيۇندۇرۇپ، ئۆزىنىڭ چەت ئەلگە چىققانلىقىغا توۋا قىلدۇردى، شۇنداقلا ئۆز تەبىقىسىدىكىلەرنى يىغىپ زىياپەت بېرىپ، ئۇلارنىڭ كەچۈرۈم قىلىشىنى تىلىدى.

گەندى بۇنداق قىلىشنى ياقتۇرمىسىمۇ، لېكىن ئاكىسىنى ھۆرمەت قىلىپ، بولۇپمۇ ئاكىسىنىڭ ئۆزىنىڭ ئەنگلىيىگە بېرىپ ئوقۇشىغا ياردەم بەرگەنلىكىگە كۆڭلىدە مەنئەتتار بولۇپ، ئاكىسىنىڭ ئىرادىسىگە خىلاپلىق قىلماي، ئۇنىڭ ئارزۇسى بويىچە ئىش قىلدى. ئاخىرىدا ئۇنىڭ تەبىقە سالاھىيىتى ئەسلىگە كەلتۈرۈلدى.

ئۇنىڭ دۆلىتىگە قايتقاندىن كېيىنكى بىرىنچى ئىشى ئائىلە تۇرمۇشىنى ياۋروپاچە ئىسلاھ قىلىش بولدى. ئالدى بىلەن بىرقانچە كەپسىز جىيەن ئوغۇللىرىنى كۆرسەتكۈچ تاياقنى قولغا ئېلىپ ئۆزى باشقۇردى. ئۇلارغا كىتاب ئوقۇشنى ئۆگەتكەندىن باشقا، ئاساسلىقى ئۇلارنى تەنتەربىيە بىلەن شۇغۇللىنىپ چېنىقىشقا يېتەكلىدى. ئۇنىڭ بۇ ئۇسۇلى ئاكىسىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشتى.

يەنە بىر ئىسلاھات يېمەك - ئىچمەكنى ياۋروپاچىلاشتۇرۇش بولدى. ئۇنىڭ ئاكىسى، گەندى چەت ئەلدە ئوقۇپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئاز - تولا ئەنگلىزلارنىڭ سالاپىتىنى ئاشكارىلاۋاتىدۇ، دەپ قاراپ، ئائىلىدە چاي ۋە قەھۋە تەييارلاپ قويىدىغان بولدى، چىرايلىق فارفور قاچا - قۇچىلارمۇ ئادەتتىكى ئۆي سەرەمجانلىرى قاتارىدا ئىشلىتىلىدىغان بولدى. بۇ چاغدىكى گەندى ياۋروپاچە پۈزۈر كىيىنگەن بولۇپ، ئەنگلىيە مۆتىۋەرلىرىدەك سۆلەتلىك ئىدى.

لېكىن، «ئىسلاھات» نىڭ چوڭقۇرلىشىشىغا ئەگىشىپ، ئائىلە خىراجىتىمۇ كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىشكە باشلىدى. گەندى ئائىلىسىدىكىلەرنى بېقىشتىن ئىبارەت چوڭ ئىشنى ئويلىمىسا بولمايدىغان بولۇپ قالدى. ئۇ كەسپىي ئادۋوكات بولۇشنى ئويلىدى، ئەمما ئۇنىڭ ئەنگلىيىدە ئۆگەنگەن قانۇن بىلىملىرى ھىندىستاندا پەقەتلا ئاقمايتتى، ئۇنىڭ ھىندىستان قانۇنلىرى توغرىسىدا بىلىدىغانلىرى ناھايىتى ئاز، قانۇن ساھەسىدە ئېلىشىش ئىقتىدارىمۇ كەم ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ

دوستلىرىنىڭ مەسلىھىتى بىلەن بومبايغا كېلىپ ئالىي سوت مەھكىمىسىدە ئاز - تولا تەجرىبە توپلاپ، ھىندىستان قانۇنلىرى بىلەن تونۇشۇپ چىقماقچى بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ بومبايدا تۇنجى ئادۋوكاتلىق ۋىۋىسكىسىنى ئاستى.

ئۇ ھىندىستان قانۇنىنى قېتىرقىنىپ تەتقىق قىلىۋاتقان چاغدا، بىر دوستى ئۇنىڭغا مۇنداق دېدى: «ئاتاقلىق ئادۋوكات سېر فېروزېشانىڭ ئىقتىدارى ئۇنىڭ قانۇن بىلىملىرى جەھەتتە كامالەتكە يەتكەنلىكىدە. ئۇ گۇۋاھلىق بېرىش قانۇنىنى تولۇق يادلىيالايدۇ، يەنە تېخى 32 - ماددىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان بارلىق دېلو مىساللىرىنى بىلىدۇ.»

دوستىنىڭ بۇ سۆزىدىن گەندى قاتتىق خىجىل بولۇپ، داۋاملىق ئادۋوكات بولۇش جاسارىتىنى ئاساسەن دېگۈدەك يوقاتتى. دەل مۇشۇنداق چاغدا ئۇ بىر دېلونى قوبۇل قىلدى.

گەندى جاۋابكارنىڭ ئاقلىغۇچىسى بولۇش سۈپىتىدە، ئەلۋەتتە جاۋابكارنىڭ گۇۋاھچىسىدىن سوئال سورىشى كېرەك ئىدى. ئەمما، تۇغما تارتىنچاقلىق ئۇنى يەنە بىر قېتىم كۈلكىگە قويدى. «مەن ئورنۇمدىن تۇردۇم. لېكىن، قورققىنىمدىن يۈرىكىم قېپىدىن چىقىپ كېتىدىغاندەك قىلاتتى. بېشىم قېيىپ، پۈتۈن سوت مەيدانى ئايلىنىۋاتقانداك قىلاتتى، مەن سورايدىغان سوئال تاپالماي قالدىم.» گەندى ئاخىر ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولۇپ، ۋاكالىتچىگە ئۆزىنىڭ بۇ دېلونى قوبۇل قىلالمايدىغانلىقىنى ئېيتتى، ئالغان ھەقىقىي ھاۋالە قىلغۇچىغا قايتۇرۇپ بەردى.

گەندى ئەمدى سوتقا كىرىشنى خالىمايتتى، ئۇ ئىنگىلىز تىلى ئوقۇتقۇچىسى بولۇپ، كىرىمنى تولۇقلاشنى ئويلىدى. ئۇنىڭ بىر ئىشقا تەكلىپ قىلىش ئېلانغا كۆزى چۈشۈپ، خۇشال ھالدا ئۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلىشقا باردى، لېكىن ئۇ يەنە دەككىسىنى يېدى. مەكتەپ مۇدىرى ئۇنىڭ ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرگەنلىك دېلومىنىڭ يوقلۇقىنى بىلىپ، ئۇنىڭ ئىلتىماسىنى ئىنتايىن خىجىللىق بىلەن رەت قىلدى.

ئۇ بومبايدا ئالتە ئاي تۇرغاندىن كېيىن، قىلچە نەتىجىگە ئېرىشەلمەي، ئالدىراپ - تېنەپ ئىشلىرىنى يىغىشتۇرۇپ راجكۇتقا قايتىشقا مەجبۇر بولدى. ئۇ كىشىلەرگە خەت ۋە ئەرلەر يېزىپ بېرىشتەك خىزمەتلەرنى قىلىپ، بىر ئاز كىرىمگە ئىگە بولدى. ئەمدىلا ئەنگلىيىدە ئوقۇپ قايتىپ كېلىپ كۆرەڭلىپ يۈرگەن گەندى ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ ئىش گۆھەرنى تاش ئورنىدا ئىشلەتكەنلىك ئىدى. خىزمەت، تۇرمۇشتىكى بىر قاتار كۆڭۈلسىزلىكلەردىن ئۇنىڭ كۆڭلى سوۋۇپ كەتتى.

دەل مۇشۇ چاغدا، بورىئانداردىكى بىر سودا سارىيى خوجايىنى ئۇنىڭ ئاكىسىغا خەت يېزىپ، گەندىنى جەنۇبىي ئافرىقىغا بېرىپ ئۇلارنىڭ ئادۋوكاتىغا ياردەملىشىپ 10 مىليونلۇق قەرزگە چېتىلىدىغان چوڭ بىر دېلونى بىر تەرەپ قىلىشقا تەكلىپ قىلىدىغانلىقىنى، تەمىناتنىڭ ياخشى بولىدىغانلىقىنى، ۋاقىتنىڭ بىر يىلدىن ئاشمايدىغانلىقىنى ئېيتتى. گەندى بىر قۇر ئويلىغاندىن كېيىن، ئۇلارنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىش قارارىغا كەلدى. ئۇنىڭ قارشىچە، بۇ قولدىن بەرگۈسىز ياخشى پۇرسەت بولۇپ، بۇ پۇرسەتتە ئۇ يېڭى بىر دۆلەتنى كۆرەتتى، بەزى يېڭى تەجرىبىلەرگە ئىگە بولاتتى.

ئۇ كەلگۈسىدە قانداق ئوڭۇشسىزلىقلارغا ئۇچرايدىغانلىقىنى، تەقدىرنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى، شۇ چاغدا ئۇنىڭدا پەقەت ئۆزىنى قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويغان ھىندىستاندىن تېزىرەك كېتىپ، يېڭى تۇرمۇشنىڭ خىرىسىنى كۈتۈۋېلىش ئويلا بار ئىدى.

بۇ قېتىم ئۆيىدىن ئايرىلىپ جەنۇبىي ئافرىقىغا بېرىشتا، گەندى ئەينى يىللاردا ئۆزى يالغۇز ئەنگلىيىگە بارغاندىكىدىن تەجرىبىلىككە بولۇپ قالغانىدى، ئۇ تۇغقانلىرى بىلەن خوشلىشىپ، يول ھازىرلىقلىرىنى تەييارلاپ، راجكۇتتىن ئايرىلىپ بومبايغا باردى.

بومبايغا بارغاندىن كېيىن، ئابدۇللا شىركىتىنىڭ

ۋاكالىتچىسى ئارقىلىق جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاتالغا بارىدىغان پاراخوت بېلىتى سېتىۋالدى. بىرىنچى دەرىجىلىك بۆلىمنىڭ بېلىتى سېتىلىپ بولۇپ، ئادەتتىكى بۆلىمنىڭ بېلىتىلا قالغانىدى. گەندى، مەن دېگەن لوندوندىكى قانۇنشۇناسلىق جەمئىيىتى ئېتىراپ قىلغان لايىقەتلىك ئادۋوكات تۇرسام، ئادەتتىكى بۆلۈمدە ئولتۇرسام ئابروپۇم بولمايدۇ، دەپ قاراپ، پاراخوتنىڭ باش ياردەمچىسىنى تېپىپ، ئۆزىنىڭ سالاھىيىتىنى تونۇشتۇردى ھەم بىرىنچى دەرىجىلىك بۆلىمدىن بىر ئورۇن بېرىشنى تەلەپ قىلدى. ئۇ غەرەز ئۇقىدىغان ئادەم بولغاچقا، ئۆزىنىڭ بۆلىمىسىدىن بىر ئورۇننى گەندىگە بەردى.

1893 - يىلى 4 - ئايدا، پاراخوت جەنۇبىي ئافرىقىغا يېتىپ

باردى.

پاراخوت ئاتال پورتىغا بارغاندا، دەۋالاشقۇچى ئابدۇللا ئۆزى پرېستانغا چىقىپ ئۇنى كۈتۈۋالدى. گەندى ئۇچىسىغا تىزىدىن ئېشىپ تۇرىدىغان فراك، بېشىغا ياغلىق ئارتۇپلىپ بېنگاللىققا ئوخشاپ قالغاچقا، بىرمۇنچە كىشىلەر ھەيرانلىق نەزىرى بىلەن ئۇنىڭغا قارىشاتتى.

ئاتالدىكى «ئاق تەنلىكلەر» — ئىنگىلىزلار بىلەن گوللاندىيىلىكلەرنىڭ سانى ئاز ئىدى، ئەمما ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقىلىقلارنى ۋە ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنى ئىنتايىن كەمسىتەتتى. ھىندىستان مۇھاجىرلىرى 1860 - يىلى ياۋروپا مۇستەملىكىچىلىرى تەرىپىدىن جەنۇبىي ئافرىقىغا سېتىۋېتىلگەن ياكى ئالداپ ئەكىلىنگەن بولۇپ، ئۇلار مۇستەملىكىچىلەر بىلەن تۈزۈشكەن كېلىشىمگە ئاساسەن، بەش يىل ئىشلىسە ئەر كىن ئاھالە بولالايتتى، ئەمما ئۇلار قۇل قىلىنىش ۋە كەمسىتىلىش ئورنىدىن يەنىلا قۇتۇلالمىغانىدى، ئاق تەنلىكلەر ئۇلارنى «مەدىكار» ياكى «ھاماقەت» دەپ كەمسىتەتتى. چۈنكى، ھىندىستان مۇھاجىرلىرى تىجارەت قىلىش، مالىيە ئىشلىرىنى باشقۇرۇش جەھەتتە ئالاھىدە ئىقتىدارلىق بولغاچقا،

ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئورنىغا زور دەرىجىدە تەھدىت يەيدى قىلغانىدى.

خاتالىغا بېرىپ ئۈچىنچى كۈنى، ئابدۇللا گەندىنى دۇربات سوت مەھكىمىسىگە باشلاپ باردى. گەندى بۇ يەردە بىرىنچى قېتىم ھاقارەتلەندى. سوت مەھكىمىسىدە، باش سوتچى گەندىگە ناھايىتى ئەدەپسىزلىك بىلەن تىكىلىپ قارىدى، ئارقىدىنلا يەنە گەندىنىڭ ياغلىقىنى ئېلىۋېتىشىنى تەلەپ قىلدى، گەندى بۇنىڭغا چىداپ تۇرالماي باش سوتچىنىڭ بۇ يولسىز تەكلىپىنى رەت قىلىپ، سوت مەھكىمىسىدىن غەزەپ بىلەن چىقىپ كەتتى.

ئۇ بوش كەلمەي يەرلىك گېزىتخانىغا بىر پارچە خەت يېزىپ، ئۆزىنىڭ سوتتا ھىندى باش ياغلىقىنى ئارتقانلىقىنى ئاڭلىدى. گېزىت ساھەسىدە غوۋغا كۆتۈرۈلۈپ كەتتى، گەرچە بەزىلەر ئۇنى قوللىسىمۇ، لېكىن گەندى يەنىلا «قارشى ئېلىنمايدىغان مېھمان» دەپ ئەيىبلەندى.

گەندى ناھايىتى جاھىل بولغاچقا، جەنۇبىي ئافرىقىدا تۇرغان مەزگىللەردە ھىندى باش ياغلىقىنى ھەمىشە دېگۈدەك ئارتىپ يۈردى.

ئۇ بىر ھەپتىدىن كېيىن، دۇرباندىن پرىتورىيىگە پويىزدا كېتىۋېتىپ بىر ئىشقا يولۇقتى. گەندى بۇ قېتىمقى سەپەرنى پۈتۈن ئۆمرىدىكى ھەل قىلغۇچ ئەھمىيەتكە ئىگە كەچۈرمىش دەپ قاراپ: «بۇ قېتىمقى كەچۈرمىشم مېنىڭ تۇرمۇش يولۇمنى ئۆزگەرتتى» دېدى.

پويىز پرىتورىيىگە كېتىۋاتقاندا، بىر ئاق تەنلىك يولۇچى گەندى بىلەن بىرىنچى دەرىجىلىك ياتاقلىق ۋاگوندا ئۇچرىشىپ قالدى. بۇ ئاق تەنلىك «رەڭلىك ئىرقلار» بىلەن بىر ۋاگوندا تۇرۇشنى رەت قىلىدۇ ھەمدە قىلچە يۈز - خاتىر قىلماستىن گەندىگە يۈك - تاق ۋاگونغا چىقىپ كەت، دەپ بۇيرۇق قىلىدۇ. گەندى ئاق تەنلىك يولۇچىنىڭ ۋەھشىيانە تەلىپىنى رەت قىلىدۇ، چۈنكى ئۇنىڭ قولىدا بىرىنچى دەرىجىلىك ۋاگوننىڭ

بېلىتى بار ئىدى. كېيىن، تۆمۈريول ساقچىسى كېلىپ گەندىنىڭ يۈك - تاقنى ئەكىتىدۇ ھەمدە گەندىنى زورلۇق بىلەن پويىزدىن چۈشۈرۈۋېتىدۇ.

چەكسىز قاراڭغۇ كېچىدە، گەندى ئۆزى يالغۇز توڭلاپ تىترەپ يۈرۈپ، پويىز كۈتۈش ئۆيىدە ئازابلىق بىر كېچىنى ئۆتكۈزىدۇ، چۈنكى ئۇنىڭدا پويىز ئىستانسىسىنىڭ يۈك - تاق ساقلاش ئورنىغا بېرىپ، يۈك - تاقلىرىنى ئالغۇدەك جۈرئەت قالمايدۇ.

كېيىنكى كۈنلەردە گەندى ئۆزىنىڭ بۇ ئاھانەتلىك كەچۈرمىشلىرىنى ئەسلەپ مۇنداق يازغان: «مەن ئۆزۈمنىڭ مەجبۇرىيىتىمنى ئويلاشقا باشلىدىم. مەن ئۆز ھوقۇقىم ئۈچۈن كۈرەش قىلىشىم كېرەكمۇ ياكى بىراقلا ھىندىستانغا قايتىپ كېتەيمۇ، ياكى بۇ خورلۇقنى بىر چەتكە قايرىپ قويۇپ، پرىتورىيىگە بېرىپ، بۇ دېلونى بېجىرىپ بولۇپ ئاندىن ھىندىستانغا قايتىشىم كېرەكمۇ؟ ئۆز مەجبۇرىيىتىمنى ئورۇندىماي تۇرۇپ ھىندىستانغا قايتىپ بېرىش ئىرادىسىزلىكنىڭ ئىپادىسى، مېنىڭ ھازىرقى تارتقان ئازابىم يۈزەكى ھادىسە بولۇپ، ئىرقىي كەمسىتىشنىڭ بىر خىل ئېغىر كېسىلىدۇر. ئەگەر مۇمكىن بولىدىغان بولسا، بۇنىڭ ئۈچۈن بەزى دەرلەرنى تارتساممۇ، ئامال قىلىپ بۇ كېسەلنى تۈپ يىلتىزىدىن يوقىتىشىم لازىم. مەن تەلەپ قىلىدىغان ئادىللىق ئىرقىي بىر تەرەپلىمىلىكنى تۈگىتىشتىن ئىبارەت، خالاس.»

تۇن قاراڭغۇسى ئاستا - ئاستا يوقىلىپ، تاڭ شەپقىسى ئاسماننى قاپلىغان چاغدا، تۇغما تارتىنچاق، ۋىجىك بۇ ياش ئادۋوكات ئۆمرىدىكى ئەڭ مۇھىم قارارنى چىقاردى، ئۇ بولسىمۇ ئىرقىي كەمسىتىشنى زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي تۈگىتىش ئىدى. ئىككىنچى كۈنى، ئۇ يەنە بىر قېتىملىق نۆۋەتچى پويىزغا ئولتۇرۇپ، پرىتورىيىگە يۈرۈپ كەتتى.

ئۇنىڭ بېشىغا يەنە بىر قېتىم تېخىمۇ زور بالايىناپەت كەلدى. چارلېز بازىرىدىن جۇھاننېسبۇرگقا بارىدىغان پەيتۇندا،

گەندى قېلىپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، پەيتۇننىڭ سىرتىدا ھارۋىكەش بىلەن قىستىلىشىپ بىللە ئولتۇرىدۇ. ئاق تەنلىك بېلەت ساتقۇچى بولسا (ئادەتتە «كاتتىۋاش» دەپ ئاتىلىدۇ) ئاق تەنلىكلەر بىلەن پەيتۇننىڭ ئىچىدە ئولتۇرىدۇ. پەيتۇن بادكۇغا بارغاندا، ئۇ «كاتتىۋاش» گەندىنىڭ ئورنىدا ئولتۇرۇپ تاماكا چەكمەكچى بولۇپ، ئۇ ھارۋىكەشتىن بىر پارچە پاسكىنا كاناپىنى ئېلىپ دەسسەش تاختىسىغا سېلىپ، گەندىنى شۇنىڭغا ئولتۇرۇشقا بۇيرۇيدۇ، گەندى بۇنى رەت قىلىدۇ. «كاتتىۋاش» قاتتىق ئاچچىقلىنىپ، گەندىنى تىللايدۇ ھەم قاتتىق ئۇرىدۇ، لېكىن گەندى ھارۋىنىڭ مىس تۈۋرۈكىگە چىڭ ئېسىلىۋېلىپ قويۇپ بەرمەيدۇ، ئۆزىنىڭ ئورنىنىمۇ بوشىتىپ بەرمەيدۇ. ياندا تۇرغان ئاق تەنلىك مېھمان ئوتتۇرىغا چۈشۈپ، بۇ يولسىزلىق قىلىشقا ئارىلىشىدۇ، «كاتتىۋاش» ئۆزىنىڭ يولسىزلىق قىلغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئورنىغا بېرىپ ئولتۇرىدۇ. بۇ بىرقانچە ئىشنىڭ يۈز بېرىشىدىن گەندىنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ئىدىيىسىنىڭ پىشىپ يېتىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ھەر قېتىم ھاقارەتكە ئۇچرىغان، قىيىن ئەھۋالدا قالغان ياكى ھاياتى خەۋپكە ئۇچرىغان چاغدا، ئۇ بارلىق جاپا - مۇشەققەت ۋە خېيىمخەتەرلەرنى يېڭىشكە جۈرئەت قىلىپ، سەۋر قىلىش ۋە مېھىر - شەپقەتنى ئۆگىنىۋالغانىدى. نەھرو گەندى ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئەسلىپ مۇنداق دېگەن: «ھېچنەمىدىن قورقماسلىق ئۇنىڭ ئەڭ ئېسىل خىسلىتى. بۇ ئورۇق، ئاجىز ئادەم، تەن جازاسى ۋە روھىي بېسىملارنىڭ ھېچقايسىسىدىن قورقمايتتى. بۇ ئاجايىپ بىر روھ. ئۇنىڭ بۇ خىل قورقماس جاسارىتى باشقىلارغىمۇ تەسىر كۆرسىتىپ ھەم ئۇلاردىكى قورقۇنچلارنىمۇ يوقىتىۋەتتى.»

تۆتىنچى باب ئۆزى ئۈستىدىن غەلىبە قىلىش

گەندى پرىتورىيىدە ۋاكالىتچى بېك ئەپەندى ئارقىلىق ئىخلاسمەن خرىستىئان مۇرىتى كوز بىلەن تونۇشتى ۋە ھەمىشە ئۇلارنىڭ مىساللىرىغا ۋە بەزى دىنىي مۇراسىملىرىغا قاتناشتى. كوز ئەپەندى گەندىگە قىزغىنلىق بىلەن بەزى دىنىي كىتابلارنى تونۇشتۇردى ۋە پىرماۋس دىنىي قېرىنداشلار ئويۇشمىسىغا قاتنىشىش توغرىسىدا گەپ قىلىپ: «ئىسا ئىنسانلارنىڭ گۇناھى ئۈچۈن ئۆزىنى بېغىشلىغان، ئۇنىڭ قۇتقۇزۇشىغا ئېرىشكەن كىشىنىڭ روھى ئارام تاپىدۇ» دېدى. لېكىن، ئېتىقادى كۈچلۈك گەندى ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇنداق ئېزىقتۇرۇشلار كار قىلمايتتى. ئۇ كوزغا ئەستايىدىل ھالدا مۇنداق دېدى: «مەن گۇناھ قىلىپ بولۇپ قايتا كەچۈرۈم سورىمايمەن، مەن گۇناھ ئۈستىدە ئويلىنىش داۋامىدا روھىمنى خاتىرجەم قىلىمەن.»

گەندى ئۇزاققا سوزۇلغان ھەقىقەت توغرىسىدىكى ئىزدىنىشلىرى داۋامىدا ئەزەلدىن خاتىرجەم بولۇپ باقمىدى. گەندى بۇ مەزگىلدە خرىستىئان دىنىنىڭ ئىنجىلىنى ئەستايىدىل تەتقىق قىلدى، ئەستايىدىل ۋە ئازابلىق پىكىر يۈرگۈزدى، بۇ ئۇنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ئىدىيىسىنىڭ شەكىللىنىشىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتتى. ئۇ ئىيسانىڭ ئالىيچاناب خىسلىتى ۋە قايتماس، چىقىشقاق ھەم ئەپۇچان مۇكەممەل ئوبرازىغا ئىنتايىن ھۆرمەت قىلاتتى.

لېكىن، گەندى يەنىلا باشقىلارغا ئوخشىمايتتى. ئۇ ئۆز ئېتىقادىنى چىڭىتىش بىلەن بىللە يەنە «ئىنجىل»نى ئوقۇپ پىكىر يۈرگۈزۈش داۋامىدا، مۇنداق يەكۈن چىقاردى: ھىندى دىنىدا يوق نەرسىلەرنى خرىستىئان دىنىدىكى «ئىنجىل»دىنمۇ

ئوخشاشلا تاپقىلى بولمايدىكەن. ئاچقۇچ شۇ يەردىكى، ھەرقانداق ئېتىقادنىڭ ئىچكى روھى ئوخشاش بولىدۇ، تاشقى شەكىل بولسا ئانچە مۇھىم ئەمەس، ھەتتا بىر خىل توسالغۇ بولۇپ قالىدۇ، بۇ توسالغۇدىن ھالقىپ كېتىش - كېتەلمەسلىك بىر كىشىنىڭ ئېتىقادىغا بولغان ھەقىقىي سىناق.

گەندى دىنغا بولغان قىزىقىش ئىچىگە غەرق بولۇپ كەتمىدى، ۋاكالىتچىسى تاپشۇرغان ئالدىراش ھەم جىددىي خىزمەتلەردە مەجبۇرىيىتىنى ئادا قىلدى. ئۇ ۋاكالىتچىسى ئۈچۈن دەۋالاشش جەريانىدا پۈتۈن زېھنى بىلەن بېرىلىپ ئىشلەپ، رەقەبىگە كېسىمنى قوبۇل قىلدۇرۇپ ۋاكالىتچىسىنى غەلىبىگە ئېرىشتۈرۈپلا قالماي، بەلكى نۇرغۇن كېرەكلىك بىلىملەرنى ئۆگىنىۋېلىپ، ئۆزىنىڭ مۇنەۋۋەر ئادۋوكات بولۇشى ئۈچۈن ھازىرلاشقا تېگىشلىك ئەمەلىي شەرتلەرنى ھازىرلىدى.

پىرىتورىيىدىكى ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلىپ بولغاندىن كېيىن، گەندى دۇربانغا قايتىپ ھىندىستانغا قايتىش تەييارلىقىنى قىلدى. ۋاكالىتچىسى ئۆزى ئۈچۈن ئۆتكۈزگەن ئۆزىتىش زىياپىتىدە، ئۇنىڭ كۆزى توساتتىنلا بىر گېزىتنىڭ بۆلۈڭىدىكى «ھىندىلارنىڭ سايلىنىش ھوقۇقى» دېگەن سەرلەۋھىلىك بىر ئابزاس خەۋەرگە چۈشۈپ قالدى. خەۋەردە: ناتال پارلامېنتى بىر قانۇن لايىھىسىنى مۇزاكىرە قىلىۋاتىدۇ، بۇ قانۇن لايىھىسىگە ئاساسەن، ناتالدا تۇرۇۋاتقان ھىندىستان پۇقرالىرى پۇقرالىق ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىنىدۇ، دېيىلگەندى.

گەندى بۇ قانۇن لايىھىسىنىڭ رەزىل نىيىتىنى دەرھال سەزگۈرلۈك بىلەن تونۇپ يەتتى، سورۇندىكى باشقا كىشىلەر بولسا يەنىلا بىپەرۋا يۈرەتتى. گەندى ئاددىي ھەم قەتئىي ھالدا سورۇندىكىلەرگە مۇنداق دېدى: «ئەگەر بۇ قانۇن لايىھىسى پارلامېنت تەرىپىدىن ماقۇللىنىپ، قانۇن بولۇپ شەكىللىنىدىغان بولسا، بىزنىڭ ئەھۋالىمىز ئىنتايىن قىيىن بولىدۇ. بۇ قانۇن

لايىھىسى بىزنىڭ جەسەت ساندۇقىمىزغا قېقىلغان بىرىنچى مىخ، ئۇ بىزنى ھالاكەتكە ئۇچرىتىدۇ.» ئۇ كۆپچىلىككە ھەرىكەتكە كېلىپ قارشى تۇرۇش تەدبىرى قوللىنىشىنى تەۋسىيە قىلدى. لېكىن، كۆپچىلىك ھېچقانداق ئامال تاپالماي قانداق قىلىشىنى بىلەلمىدى. بۇ چاغدا، بىرى گەندىنىڭ بىر ئاي تۇرۇپ، كۆپچىلىكنىڭ كۈرىشىگە رەھبەرلىك قىلىپ بېرىشىنى تەلەپ قىلىش ھەمدە بارلىق مۇھاجىرلارنى قوللاشقا چاقىرىش تەكلىپىنى بەردى.

گەندى بۇ تەلەپنى رەت قىلالماي قېلىپ قېلىشقا ماقۇل بولدى. شۇنىڭ بىلەن بۇ ئۆزىتىش زىياپىتى گەندىنى يادرو قىلغان، مىللىي غۇرۇرنى قوغداشنى نىشان قىلغان خىزمەت كومىتېتىغا ئايلاندى. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بولغان ئارىلىقتا، گەندىنىڭ كۆڭلىگە مىللىي غۇرۇر ئۈچۈن كۈرەش قىلىش ئۇرۇقى پارتلىدى. بۇ كۈن گەندىنىڭ پۈتۈن ھاياتىغا تەسىر قىلدى دېيىشكە بولىدۇ. گەندى كۆڭۈل قويۇپ ھەرىكەت پروگراممىسى پىلانلىدى ۋە تۈزدى. ئىپتىدائىي شەكىلدىكى بۇ ھەرىكەت پروگراممىسى مۇھىم ئەھمىيەتكە ئىگە ئىدى. ئۇ گەندىنىڭ ئۆمۈر بويى كۆپچىلىك ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ھەرىكەت مىزانىغا ئايلىنىپلا قالماستىن، بەلكى بۇ ھەرىكەت پروگراممىسى ھىندىستاننىڭ توپتوغرا بىر ئەۋلاد خالىس ئىجتىمائىي پائالىيەتچىلىرىنى ئىلھاملاندۇردى ۋە قوللىدى.

گەندى كۆپچىلىككە رەھبەرلىك قىلىپ، كېچىلەپ مۇراجىئەتنامە تەييارلاپ، زۇڭلىغا ۋە پارلامېنت باشلىقىغا تېلېگرامما يوللىدى ھەمدە ئەنگلىيە دۆلەت ئىشلىرى ۋەزىرىگە يوللايدىغان يەنە بىر مۇراجىئەتنامە تەييارلىدى. قىسقىغىنا 15 كۈن ئىچىدە، ئۇ ئۆلكە بويىچە 10 مىڭدىن ئارتۇق ئادەمنى تەشكىللەپ، مۇراجىئەتنامىگە قول قويدۇردى. شۇنداقلا مۇراجىئەتنامىنى 1000 نۇسخا قىلىپ بېسىپ كەڭ كۆلەمدە تارقىتىپ، ھىندىستاندىكى يەرلىك خەلقنىڭ قوللىشىغا

ئېرىشتى. لوندوندا چىقىدىغان «تايىمىس گېزىتى» مۇ ماقالە ئېلان قىلىپ، ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنىڭ ھەققىدىكى تەلىپىنى قوللىدى. گەرچە ئۇلار نۇرغۇن خىزمەتلەرنى ئىشلىگەن بولسىمۇ، لېكىن قانۇن لايىھىسى يەنىلا ماقۇللاندى.

ئەمما، گەندىنىڭ ئوتتۇرىغا چىقىشى بىلەن ئاتالدىكى ھىندىستان مۇھاجىرلىرى قانداقلا بولمىسۇن، دىنىي مەزھەپ ئايرىماي بىرىنچى قېتىم بىرلىشىپ، بىرىنچى قېتىم مىللىي غۇرۇرىنى قوغداش ئۈچۈن كۈرەش قىلىپ، ھەممە كىشى بىر گەۋدە بولۇپ ئويۇشتى. گەندىنىڭ قايناق ھېسسىياتى بۇ تەشكىلاتقا ھاياتىي كۈچ بەخش ئەتتى ھەم ئۇلارغا قەتئىي ئېتىقاد ئەكەلدى. ئۇلار خۇددى بىر كىشىدەك ئىتتىپاقلاشتى.

گەندى بىر يىغىن چاقىردى ۋە يىغىندا نۇتۇق سۆزلىدى. ئۇنىڭ ئۆتكۈر سۆزلىرى ۋە ھېچنەمىدىن قورقماس ئېتىقادىغا كىشىلەر ئۇنىڭ يېقىندا ئاڭلىغۇچىلار ئالدىدا خىجىل بولۇپ گەپ قىلالماي قالغان ئادەم ئىكەنلىكىگە ئىشەنگۈسى كەلمىدى. ئۇ بىر كېچىدىلا باشقا بىر ئادەم بولۇپ قالغاندەك ئىدى، ساددا، تارتىنچاق ياشتىن پىشقان، تەجرىبىلىك سىياسىيونغا ئايلانغانىدى.

شۇنداق قىلىپ، گەندى ئىجتىمائىي پائالىيەت ھاياتىنىڭ دەسلەپكى مەزگىللىرىدىلا ئۆزىنىڭ يىراقىنى كۆرەرلىكى ۋە ئۆتكۈر ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارىنى نامايان قىلدى. ئۇ ئۆزىنىڭ ھېچنەمىدىن قورقماس قەتئىي ئېتىقادى، كۆپچىلىك ئۈچۈن خىزمەت قىلىشتەك يۈكسەك قىزغىنلىقى ۋە يۇقىرى تەشكىللەش ئىقتىدارىغا تايىنىپ، يات يۇرتتا كۆپچىلىكنىڭ مىللىي غۇرۇر ئۈچۈن كۈرەش قىلىشىغا رەھبەرلىك قىلىدىغان بىر داھىيغا ئايلاندى. كېيىنكى كۈنلەردە گەندى ئۆزىنىڭ بۇ كەچۈرمىشلىرىنى ئەسلەپ، تەرجىمىھالىغا مۇنداق دەپ يازدى: «مەن دەل مۇشۇنداق خېيىمخەتەر ۋە غەربىلىق ئىچىدە باتۇر بولۇپ ئۆزگەردىم، جاپا - مۇشەققەت ۋە ۋەھىمە ئىچىدە

تاۋلاندىم. مەن شۇنى بىلىدىمكى، مەيلى قانداق بولۇشتىن قەتئىينەزەر، ئېتىقادىمنى چىڭتىپ ھەقىقەت ئىزدەيمەن. چۈنكى، ھەقىقەت ئالماستەك قاتتىق، گۈلدەك چىرايلىق.»

بىر ئاي ۋاقىت ناھايىتى تېزلا ئۆتۈپ كەتتى، گەندى پىلان بويىچە دۆلىتىگە قايتىشى كېرەك ئىدى. ئەمما، بۇ چاغدىكى گەندى يەرلىك مۇھاجىرلارنىڭ چوڭقۇر ھىمايىسىگە ئېرىشكەن بولۇپ، ھەممەيلەن ئۇنىڭ قېلىپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. گەندىنىڭ باشقا ئامالى يوق ئىدى، ئائىلاچ قېلىشقا ماقۇل بولدى. ئاتالدا ئۇزاق ۋاقىت تۇرۇش ئۈچۈن، ئۇ يەنە ئادۋوكاتلىق كەسپى بىلەن شۇغۇللىنىپ كۈندىلىك خىراجىتىنى قامدىدى.

گەندى مۇراجىئەتنامە تارقىتىپ قويۇشنىڭلا كۇپايە قىلمايدىغانلىقىنى، مۇستەملىكە دۆلەت ئىشلىرى ۋەزىرىدە تەسىر قالدۇرۇش ئۈچۈن تەشۋىق قىلىش ۋە سەپەرۋەر قىلىشنى قەتئىي داۋاملاشتۇرۇشنىڭ زۆرۈرلۈكىنى ھېس قىلدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ دوستلىرى بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، مەڭگۈلۈك بىر ئاممىۋى تەشكىلات قۇرۇشنى قارار قىلدى. گەندى بۇ يېڭى تەشكىلاتقا «ئاتال ھىندىلار مەجلىسى» دەپ ئىسىم قويدى ھەمدە بۇ مەجلىس ۋەتەندىكى ھىندىستان مىللىي مەجلىسىگە بېقىنىدۇ، دېدى. ئۇ مەجلىسنىڭ نىزامنامىسىنى تۈزۈپ چىقىپ، ئۆزىنىڭ خىزمەت ئۇسۇلى بويىچە مەجلىسنىڭ خىزمەتلىرىگە يېتەكچىلىك قىلدى. ئۇزاق ئۆتمەي، «ئاتال ھىندىلار مەجلىسى» ئۆزىنىڭ ئۈنۈملۈك رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، تېخىمۇ زور كۈرەشنى كۈتۈۋېلىشقا تەييارلىق قىلدى.

بەشىنچى باب يېشىل تاشلىق كىتاب

گەندىنىڭ ناتالدا تۇرۇۋاتقىنىغا ئۈچ يىل بولۇپ قالدى، ئۇ بۇ يەردە ياخشى كەسپىي مۇناسىۋەت ئورنىتىۋالدى، يەنە كېلىپ، بۇ يەردىكى مۇھاجىرلار ئۇنىڭ بۇ يەردە قېلىپ قېلىشىغا ئېھتىياجلىق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ دۆلىتىگە قايتىپ ئايالى بىلەن ئوغلىنى ئەكىلىۋېلىشنى قارار قىلدى ۋە دۆلىتىگە قايتىش پۇرسىتىدىن پايدىلىنىپ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى قېرىنداشلىرىنىڭ ئېچىنىشلىق ئەھۋالىنى دۆلىتىدىكى خەلققە ئېيتىپ، دۆلەت ئىچىدىكى جامائەتچىلىكنىڭ دىققىتىنى قوزغاشنىمۇ ئويلىدى.

1896 - يىلى 6 - ئايدا گەندى دۇرياندس كالكۇتتاغا بارىدىغان پاراخوتقا ئولتۇرۇپ دۆلىتىگە قايتتى.

سەپەر داۋامىدا، گەندى جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ناتالنىڭ ۋەزىيىتىگە دائىر بىر كىچىك كىتابچە يېزىپ، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئەنگلىيىگە قاراشلىق ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنىڭ ئازاب - ئوقۇبەتلىرىنى بايان قىلدى. ئۆيگە بېرىپلا گەندى ئۇنى نەشر قىلدۇردى. مۇقاۋىسى يېشىل رەڭدە بولغانلىقى ئۈچۈن، كېيىنكىلەر ئۇنى «يېشىل تاشلىق كىتاب» دەپ ئاتىدى.

«يېشىل تاشلىق كىتاب» بىرىنچى قېتىم 10 مىڭ نۇسخا بېسىلىپ، ھىندىستاندىكى ھەرقايسى گېزىتلەرگە ۋە ھەرقايسى ساھەلەرنىڭ داھىيلىرىغا تارقىتىپ بېرىلدى. «يېشىل تاشلىق كىتاب» ھىندىستاننىڭ دۆلەت ئىچىدە كەڭ ئىنكاس قوزغاپ، ھەرقايسى گېزىت - ژۇرناللاردا كەڭ تەشۋىق قىلىندى. گەندى كىتابتا ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئەھۋالىنى ئەقىلگە مۇۋاپىق، ھەقىقىي بايان قىلغان بولۇپ،

قىلچىمۇ دۈشمەنلىك ياكى مۇبالىغە يوق ئىدى. ئۇ بۇ كىتابتا ئۆزىنىڭ سىياسىي ئېتىقادىنىڭ تۈپ پرىنسىپىنى: «بىز جەنۇبىي ئافرىقىدا ئۆچمەنلىككە رەھىمدىللىق بىلەن قارايمىز» دەپ شەرھلىگەندى.

«پېشۋالار گېزىتى» ئالدى بىلەن بۇ كىتابچە توغرىسىدا باش ماقالە ئېلان قىلدى. رۇتېر ئاگېنتلىقى باش ماقالىنىڭ مۇھىم مەزمۇنىنى ئەنگلىيىگە تارقاتتى، ئاندىن يەنە لوندوندىكى باش ئاگېنتلىق ئارقىلىق تاللاپ ئاتالغا تارقىتىلدى. شۇنداق قىلىپ، ئەسلىي مەنىسى ئۆزگەرتىلگەن ۋە بۇرمىلانغان بۇ باش ماقالە ئاتالدىكى ياۋروپالىقلارنىڭ خاتا چۈشەنچىسىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى، ئۇلار ئۆزلىرىگە تۆھمەت قىلىندى، دەپ قارىدى، ئايرىم ياۋروپالىقلارنىڭ قەلبىدە ھەتتا ئۆچمەنلىك تۇغۇلدى.

گەندى دۆلىتىدە تۇرغان مەزگىلدە «يېشىل تاشلىق كىتاب»نى بېسىش ۋە تارقىتىش بىلەن ئالدىراش بولۇپلا قالماي، يەنە ئومۇمنىڭ مەنپەئىتىگە پايدىلىق بولغان نۇرغۇن ئىجتىمائىي پائالىيەتلەرگە قاتناشتى، بومباي، پونا ۋە مادراس قاتارلىق جايلاردىكى ئاممىۋى يىغىلىشلاردا نۇتۇق سۆزلىدى. ئۇ مۇشۇ چاغدىلا ئۆز غايىسىنىڭ خەلق ئاممىسى ئالدىدا پۇختا يىلتىز تارتالايدىغانلىقىنى، ئۆز تەدبىرىنىڭ ئەمەلىيەت جەريانىدا ئىسپاتلىنىدىغانلىقىنى سەزدى.

ئالاھىدە نەزەر دائىرە، قەتئىي ئېتىقاد ۋە ئالىيجاناب غايىنىڭ يۈكسەك دەرىجىدە بىرلىشىشى گەندىنى دەسلەپكى قەدەمدە رەھبەرلىك قىلغۇچىغا خاس تالانتقا ئىگە قىلغانىدى.

شۇ كۈنلەردە ئۇ دۇرباندىن كەلگەن «تېز قايتىش» دېگەن تېلېگراممىنى تاپشۇرۇۋالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ 10 - ئايدا ئايالى ۋە ئوغلىنى ئېلىپ، جەنۇبىي ئافرىقىغا قايتىدىغان پاراخوتقا چىقتى.

يۇقىرىدا ئېيتقاندا، رۇتېر ئاگېنتلىقى «يېشىل تاشلىق كىتاب» توغرىسىدا ئۇ يەر - بۇ يەردىن ئۈزۈپ خەۋەر ئېلان

قىلىش ۋاستىسىنى قوللانغانلىقتىن، دورىلاردىكى ئاق تەنلىك ئاھالىلەرنىڭ خاتا چۈشىنىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئۇلار ناھايىتى غەزەپلەندى، بەزىلەر ھەتتا پىتنە - پاسات ئېچىرىپ، قانداقتۇر گەندى بىر پاراخوتتا ئەكەلگەن ھىندىلار دورىلاردىكى ئاق تەنلىكلەرنىڭ ھاياتىنىڭ بىخەتەرلىكىگە تەھدىت سالىدۇ، دەپ جۆيلۈشتى. ئۇلار پاراخوتنى ئورۇنۇپ، گەندى قىرغاققا چىقىشىغا ئۇنى قاتتىق ئۇردى.

گەندىنىڭ زەربىگە ئۇچرىغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەر تېزدىن پۈتۈن جەنۇبىي ئافرىقىغا تارقىلىپ، كەڭ جامائەتچىلىكنىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. ئالاقىدار دائىرىلەر بۇ ئىشنى تەكشۈرۈشكە مەجبۇر بولدى. لېكىن، گەندى ئەرز قىلىشنى رەت قىلدى. ئۇ مۇنداق دېدى: «جامائەتچىلىكنىڭ زوراۋانلارنى ئەيىبلەشكە مېنىڭ پاك ئىكەنلىكىمنى ئىسپاتلايدۇ. ئۇنداقتا، مېنىڭ ئىشلىرىم ئۈچۈن ئېيتقاندا، مېنىڭ زىيانكەشلىككە ئۇچرىشىم ئاخىرقى ھېسابتا بىر بەختلىك ئىش بولغان بولىدۇ.»

بۇنىڭدىن زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ئىدىيىسىنىڭ گەندىدە ئاساسەن شەكىللىنىپ بولغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ئالتىنچى باب جەنۇبىي ئافرىقىدا كۈردەش قىلىش

گەندى ئاتالدا ئولتۇراقلاشقان مەزگىللەردە، نۇرغۇن خىزمەتلەرنى ئىشلىدى. گەرچە ئۇ رەھبەرلىك قىلغان ھىندىلار مەجلىسى ئۆزىنىڭ سىياسىي رولىنى ئاستا - ئاستا نامايان قىلغان بولسىمۇ، يەنىلا بىرمۇنچە كەمچىلىك ۋە يېتەرسىزلىكلەردىن خالىي بولالمىدى. گەندىنىڭ تۈز مېجەزى بويىچە ئۇ بۇ يېتەرسىزلىكلەرگە پىسەنت قىلمايتتى ۋە ئۇنى يوشۇرمايتتى. ئۇ كىشىلەرنىڭ ھىندىلار مەجلىسىگە بولغان ئەيىبلەشلىرىنى توگىتىشكە تىرىشىپ كەلدى.

بۇ ئەيىبلەشلەر كۆپ ھاللاردا ھىندىلارنىڭ تۇرمۇش ئادىتى ناھايىتى تەرتىپسىز، ئولتۇراق ئۆيلىرىنىڭ ئىچى - تېشى ھەمىشە پاكىز ئەمەس دېگەنلەر ئىدى. گەندى ۋە مۇھاجىرلار ئۆمىكىدىكى بىرقانچە رەھبەرنىڭ ھەممىسى ئۆز ئەمەلىيىتىدە كۆرسىتىپ، ئۆزى ئۈلگە بولدى ھەمدە كۆپچىلىككە ياخشى تۇرمۇش ئادىتىنى يېتىلدۈرۈپ، مۇھىتنى پاكىز تۇتۇش ھەققىدە نەسىھەت قىلدى، شۇنداقلا ئاكتىپ، ئۈنۈملۈك تازىلىق تەدبىرلىرىنى قوللاندى. گەرچە بۇ خىزمەتلەرنى ئىشلەش جەريانىدا، گەندى نۇرغۇن ئاۋازچىلىكلەرگە ئۇچرىغان، زور بېسىملارغا چىداشلىق بەرگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇ ئاخىرىدا ئازابلىق تەجرىبىگە ئىگە بولۇپ: «كىشىلەرنىڭ سەۋر - تاقىتى چەكسىز بولمايدۇ، كىشىلەردىن قىلغىلى بولىدىغان ھەرقانداق ئىشنى تەلەپ قىلىش مۇمكىن ئەمەس؛ جىددىي ئىسلاھ قىلىش زۆرۈر بولغىنى جەمئىيەت ئەمەس، بەلكى ئىسلاھاتچىنىڭ ئۆزى» دەيدۇ.

بۇ مەزگىلدە، گەندى يەنە بىر ئەھمىيەتلىك ئىش قىلدى، ئۇ بولسىمۇ ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنى ئويغىتىپ ۋەتەنگە تېخىمۇ كۆپ كۆڭۈل بۆلۈش، ۋەتەندىكى موھتاجلىقتا ئۆتۈۋاتقان قېرىنداشلارغا كۆڭۈل بۆلۈشتىن ئىبارەت. ئۇنىڭ بۇ ھەرىكىتى مۇھاجىرلارغا ئۆزىنىڭ ۋەتەنگە نىسبەتەن باش تارتىپ بولمايدىغان مەسئۇلىيىتىنىڭ بارلىقىنى ھېس قىلدۇردى.

1897 - يىلىدىن 1899 - يىلىغىچە ھىندىستاندا قورقۇنچلۇق ئاچارچىلىق يۈز بېرىپ، نۇرغۇنلىغان كىشىلەر ھاياتلىق يولىدا جان تالىشىۋاتاتتى. مۇشۇ پەيتتە، ئۇلار جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ھىندىستان مۇھاجىرلار ئۆمىكىنىڭ نۇرغۇن ئىئانىسىگە ئېرىشتى. ھىندى مىللىتى بالايىئاپەتكە ئۇچرىغان ھامان، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ھىندىستان مۇھاجىرلار ئۆمىكى كۆپ پۇل ئىئانە قىلاتتى، بۇ ئەنئەنە بولۇپ شەكىللەنگەنىدى.

بۇنىڭدىن، گەندىنىڭ خىزمەتكە كىرىشكەندە، ئۇنى ناھايىتى قىزغىنلىق بىلەن ئىشلەيدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. بۇ چاغدا، گەندىنىڭ ئۇرۇشقا بولغان مەسئۇلىيىتى پەيدىنپەي سۇسلاشقانىدى. ئۇنىڭ سەزگۈسى ئۇنىڭغا: ھىندىستانغا قايتىپ كېتىپ، ئۇ يەردە تېخىمۇ كۆپ خىزمەتلەرنى ئىشلىشىڭ كېرەك، دەيتتى. لېكىن، ناتال ھىندىلار مەجلىسىدىكى دوستلىرى گەندىگە: بىر يىل ئىچىدە ئەگەر بۇ يەر ئۇنىڭ قايتىپ كېلىپ خىزمەت قىلىشىغا موھتاج بولۇپ قالسا، ئۇ يەنە جەنۇبىي ئافرىقىغا قايتىپ كېلىشى كېرەك، دېگەن شەرتنى قويدى. ئەمەلىيەتتە، گەندى بۇ چاغدا ئۆزىنى مۇھاجىرلار ئۆمىكى بىلەن زىچ بىرلەشتۈرۈۋەتكەن بولۇپ، ئۇلار بىر كىشىدەك ئىتتىپاقلاشقانىدى. گەندى كېيىنكى چاغلاردا ئۆزىنىڭ تەرجىمىھالىغا مۇنداق يازغان:

«خەلقنىڭ ساداسى خۇدانىڭ ساداسى. ھالبۇكى، بۇ يەردىكى دوستلىرىمنىڭ ساداسى بەكلا چىن، مەن ئۇنى رەت قىلالمايمەن.»

1901 - يىلى گەندى پاراخوتقا چۈشۈپ ماۋرىتيۇس ئارقىلىق ھىندىستانغا قايتىپ كەلدى.

ئەينى ۋاقىتتا كالكۇتادا مىللىي مەجلىس ئېچىلىۋاتاتتى. كالكۇتادا تۇرۇۋاتقان گەندىمۇ بىرىنچى قېتىم بۇ مەجلىسكە قاتناشتى. ئۇ مەجلىسنىڭ ئۆزى ئوتتۇرىغا قويغان ئافرىقا مەسىلىسى توغرىسىدىكى تەكلىپ لايىھىسىنى ئوڭۇشلۇق ماقۇللانغانلىقىنى خۇشاللىق بىلەن كۆردى.

لېكىن، گەندى مەجلىسنىڭ ھەيئەت ئەزالىرى بىلەن ھەقىقىي ئۇچراشقاندىن كېيىن، مەجلىستىن ئۈمىدسىزلەندى. ئۇ مەجلىس ۋەكىللىرى ئارىسىدىكى بىر - بىرىگە ئورا كۈلەش، بىر - بىرىنى ئالداش ھادىسىلىرىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى ھەمدە ئۇلارنىڭ ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ قۇرۇق گەپ سېتىشىنىلا بىلىدىغانلىقىنى، ئەمەلىي ھەرىكىتى يوقلۇقىنى كۆزدە تۇتتى.

گەندى بومبايدا ئولتۇراقلىشىش قارارىغا كەلدى. ئۇ بىر تەرەپتىن ئادۋوكاتلىق قىلماقچى، يەنە بىر تەرەپتىن بەزى ئىجتىمائىي خىزمەتلەرنى ئىشلىمەكچى بولدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئايالى بىلەن ئوغلىنى بومبايغا ئەكىلىۋالدى ۋە كەسپىي مۇناسىۋەت ئورنىتىشنى باشلاپ، ئادۋوكاتلىق خىزمىتىنى قانات يايدۇرۇشقا تەرەددۇت قىلدى. گەندىنىڭ تۇرمۇشى ئاخىر تۇراقلاشتى. بۇ چاغدا، ئۇنىڭ دورىيەدىكى دوستلىرىدىن تېلېگرامما كېلىپ، ئۇنىڭ دەرھال قايتىپ كېلىشىنى تەلەپ قىلدى، چۈنكى ئەينى چاغدىكى ئەنگلىيە دۆلەت ئىشلىرى ۋەزىرى چېمپېرلىن جەنۇبىي ئافرىقىغا بارىدىغان بولۇپ، دوستلىرى گەندىنىڭ قايتىپ كېلىپ، بىر ھىندىستان مۇھاجىرلىرى ۋەكىللەر ئۆمىكىنى باشلاپ چامپېرلىننىڭ كەلگەنلىكىنى كۈتۈۋېلىشنى ئۈمىد قىلاتتى. گەندىنىڭ ئۇلارغا بەرگەن ۋەدىسى ھېلىمۇ ئېسىدە ئىدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ كەسكىن ھالدا ئايالى بىلەن ئوغلىنى ھىندىستاندا قويۇپ، يەنە بىر قېتىم ئۆزى يالغۇز يىراق دۆلەتكە ماڭدى.

بۇئېرلار جەنۇبىي ئافرىقىدا ياشايدىغان دېلانىسۇزا مىللىتىنىڭ بىر تارمىقى بولۇپ، ئۇلار ئىنگىلىزلار بىلەن بىر مەيدان رېمىس تالىشىش ئۇرۇشى ئېلىپ بارغانىدى، تارىختا بۇ بۇئېر ئۇرۇشى دەپ ئاتالغان، بۇئېرلار مەغلۇپ بولغاندىن كېيىن، دېلانىسۇزالار ئەنگىلىيىنىڭ مۇستەملىكىسىگە ئايلانغانىدى.

چېمبېرلىننىڭ بۇ قېتىم جەنۇبىي ئافرىقىغا كېلىشى 35 مىليون فوند ستېرلىك سوراش ۋە يەرلىك ئىنگىلىزلار بىلەن بۇئېرلارنىڭ رايىغا ئىگە بولۇش ئۈچۈن ئىدى. شۇڭا، ئۇ ھىندىستان مۇھاجىرلىرى ۋەكىللىرى ئۆمىكىگە سوغۇق مۇئامىلە قىلىپ مۇنداق دېدى: «مەن سىلەرنىڭ بۇ يەردىكى تۇرمۇشۇڭلاردىكى دەرد - قىيىنچىلىقلىرىڭلارنى كۆردۈم، ئەگەر ئىمكانىيەت بولسا، چامىمنىڭ يېتىشىچە ياردەم قىلىمەن. لېكىن، ئەگەر سىلەر ياۋروپالىقلار ئارىسىدا تۇرمۇش كەچۈرمەن دەيدىكەنسىلەر، ئۇلارنىڭ ئادىتىگە ئۇيغۇنلىشىشىڭلار ھەمدە ئىمكانقەدەر ئۇلار بىلەن دوستانە ئۆتۈشۈڭلار كېرەك.» بۇ جاۋابنىڭ گەندىنى ئۈمىدسىزلەندۈرىدىغانلىقىدا شەك يوق ئىدى. ئەمما، ئۇ ئۆزلىرىنىڭ خىزمەتنى باشتىن ئىشلەشكە توغرا كەلگەنلىكىنى دەرھال چۈشەندى.

بۇئېر ئۇرۇشى مەزگىلىدە، گەندى قۇتقۇزۇش ئۆمىكى تەشكىللەپ، ئىنگىلىزلار ئۈچۈن نۇرغۇن خىزمەت قىلىپ بەرگەندى، شۇڭا ئۇ چېمبېرلىننىڭ كېلىشى بىلەن ئۆز قېرىنداشلىرىنىڭ جاپالىق ھالىتىنىڭ ئاز - تولا ئۆزگىرىدىغانلىقىغا ئىشىنىشكە ھەقلىق ئىدى. شۇ كۈنلەردىكى گەندىدە ئەنگىلىيىگە نىسبەتەن كۈچلۈك ھۆرمەت بار ئىدى، گەرچە ئۇ بىر تەرەپتىن قېرىنداشلىرىغا رەھبەرلىك قىلىپ، ئىنگىلىزلاردىن تېخىمۇ كۆپ ھوقۇققا ئېرىشىشكە تىرىشىۋاتقان بولسىمۇ، يەنە بىر تەرەپتىن بۈيۈك ئەنگىلىيىنىڭ ئابروىنى قوغداۋاتاتتى، چېمبېرلىننىڭ ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالىنى كۆرۈشىنى ھەمدە ئۇلارغا ناماقۇل

بولۇشىنى سەمىمىيلىك بىلەن ئۈمىد قىلاتتى. لېكىن، بۇ قېتىم ئۇ ھەيرانلىق ھېس قىلدى: «كىشىنىڭ نومۇسىنى كەلتۈرىدىغان ئاشۇ تۈرلۈك چەكلىمىلەرنى سەل بوشاشتۇرۇش بۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە ئادەم چىدىغۇسىز دەرىجىدە تېخىمۇ چىڭتىۋەتكەنلىكىنى بايقىدى.»

گەندى ئۇزاققا بارمايلا بومبايغا قايتىپ ئائىلەمدىكىلەر بىلەن جەم بولمەن، دەپ ئويلىغانىدى. ئەمما، ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇ بارلىق مەسىلىلەرنىڭ ھەل بولۇشىدىن قىلچە ئەسەر بولمايلا قالماي، بەلكى تېخىمۇ قىيىنلىشىپ كېتىۋاتقانلىقىنى سەزدى. توقۇنۇشىدىغان ساھەلەر ئۈزلۈكسىز كېڭەيمەكتە، ئىرقىي كەمسىتىش دولقۇنى ئۈزلۈكسىز ئۆرلىمەكتە، جەنۇبىي ئافرىقىدىكى مۇھاجىر قېرىنداشلارنىڭ شوھرىتى ۋە بىخەتەرلىكى تەلتۆكۈس يەر بىلەن يەكسان بولۇش خەۋپى تۇغۇلماقتا.

بۇنداق خەۋپ ئالدىدا گەندى قانداقمۇ كېتەلسۇن؟! ئۇ يەنە بىر قېتىم قېلىپ قىلىش قارارىغا كەلدى. بۇ قېتىم باشقىلارنىڭ كەتكۈزۈلمەسلىكى ھاجەتسىز بولۇپ، ئۇ خەلق ئاممىسىنىڭ ئىشىنى ئۆز ۋەزىپەم دەپ قارىغانىدى. ئۇ جۇھاننېسبۇرگتا ئىشخانا تۇتتى، شۇنداقلا ئۆي ئىجارە ئېلىپ ئورۇنلاشتى ھەمدە شۇ يەردە تىزىمغا ئالدۇرۇپ ئالىي ئادۋوكات بولدى.

گەندى ئۆزىنىڭ ئۈچىنچى قېتىم يات يۇرتتا تۇرۇپ كۈرەش قىلىشتەك جەڭگىۋار ھاياتىنى باشلىۋەتتى.

1903 - يىلى گەندى دۇرباندا تۆت خىل تىلدا — ئىنگلىز تىلى، گۇجرات تىلى، ھىندى تىلى ۋە تامىل تىلىدا نەشر قىلىنىدىغان «ھىندى ئوبزورى» ھەپتىلىك ژۇرنىلىنى نەشر قىلدى. ئۇ تەھرىرلىك قىلىش ۋە مەبلەغ تەييارلاشتەك ئېغىر ۋەزىپىنى ئۈستىگە ئالدى. ئۇ ئاخبارات خىزمىتىنىڭ ئويىپىكىتىپ قانۇنىيىتىگە، مىزانغا ئەمەل قىلىپلا قالماي، بەلكى يەنە

ئاخبارات خىزمىتىنىڭ روھىي ماھىيىتىگىمۇ ئىنتايىن ئەھمىيەت بېرەتتى، ژۇرنال دۇنياغا كەلگەن تۇنجى ئايىدا گەندىي ئاخبارات خىزمىتىنىڭ بىردىنبىر مەقسىتىنىڭ خەلق ئاممىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلىش ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتتى.

ئىككىنچى يىلى، يەنى 1904 - يىلى جوھاننېسبۇرگتىكى ھىندىستان مۇھاجىرلىرى ئولتۇراق رايونىدا ئۇشتۇمتۇت چۇما كېسىلى تارقىلىپ كەتتى. ئاتالمىش «ئولتۇراق رايون» ئەمەلىيەتتە «مەدىكارلار» مەركەزلىك ئولتۇراقلاشقان جاي ئىدى. ئۇلار يەرلىك ھۆكۈمەت تەرىپىدىن ئۆزلىرىنىڭ يەر ئىگىدارلىق ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلىنغان ھەمدە پاسكىنا مۇھىتتا قىستىشىپ ياشاۋاتقان بولغاچقا، بەزىلەر قورقۇنچلۇق كالا ئازار كېسىلىنى يۇقتۇرۇۋالغانىدى، بۇ خىل كېسەل چۇمادىنمۇ قورقۇنچلۇق ۋە يامان كېسەل ئىدى.

گەندى بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، دەرھال باتۇرلۇق بىلەن ئۆيەرگە باردى ۋە ئايرىپ قويۇلغان 23 بىمارنىڭ ھالىدىن ئۆزى خەۋەر ئالدى. ئۇ بىر تەرەپتىن كېسەللەرگە قارىسا، بىر تەرەپتىن ئاخبارات ساھەسىدىكىلەرگە خەت يېزىپ، شەھەر مەمۇرىيىتى دائىرىلىرىنىڭ ئېغىر مەسئۇلىيەتسىزلىك قىلغانلىقى ئۈستىدىن شىكايەت قىلدى ۋە دائىرىلەرنىڭ كالا ئازار كېسىلىنىڭ يامراپ كېتىشىگە جاۋاب قىلىشنى تەلەپ قىلدى. گەندىنىڭ شىكايىتىنى رەت قىلغىلى بولمايتتى، ھۆكۈمەت ئۈستىدىن شىكايەت قىلغاندا ئادىل ھەم باتۇر بولدى، ھەتتا نۇرغۇن يەرلىك ئاق تەنلىكلەر ئۇنىڭغا ئاپىرسىن ئوقۇدى. شۇنىڭ بىلەن «ھىندى ئوبزورى» نىڭ چىقىمى كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، گەندى ئۆزىنىڭ ئالىيجاناب پەزىلىتى ئارقىلىق بىرقانچە ئاق تەنلىك دوستلىرىنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىپ، «ھىندى ئوبزورى» نى داۋاملىق نەشر قىلالايدىغان بولدى.

يەتتىنچى باب بولاماجايا

گەندىنىڭ ساداقەتمەن مىجەزى ئۇنى بۈيۈك ئەنگلىيە ئىمپېرىيىسىگە چەكسىز ساداقەتمەن قىلىۋەتكەندى، شۇڭلاشقا، بەزى ئالاھىدە ۋەقەلەر يۈز بەرگەندە، ئۇنىڭ ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ئادىل ئىش قىلغان - قىلمىغانلىقى بىلەن ئانچە كارى بولمايتتى، ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن: مېنىڭ بۇ خىل ساداقەتمەنلىكىم دۇنيانىڭ گۈللىنىشى ئۈچۈن، «بۈيۈك ئەنگلىيە ئىمپېرىيىسى پۈتۈن دۇنيانىڭ بەختىنى كۆزلەپ مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ» دەپ قارايتتى.

1906 - يىلى 2 - ئايدا ناتالدا زۇلۇ قوزغىلىڭى پارتلىدى. زۇلۇلار بىلەن ھىندىلارنىڭ ئۆچمەنلىكى يوق ئىدى. گەندى دائىرىلەرنىڭ ئۇنى «توپىلاڭ» دەپ قارىغانلىقىدىن تولۇق گۇمانلىناتتى، لېكىن بىر خىل سەمىمىي - سادىقلىق گەندىنىڭ بۈيۈك ئەنگلىيە ئىمپېرىيىسىگە نىسبەتەن قىلچە يامان ئويىدا بولۇشىغا يول قويمايتتى. شۇنىڭ بىلەن خۇددى دەسلەپكى بۇئېر ئۇرۇشى مەزگىلىدىكىگە ئوخشاش، ئۇ دەرھال 24 كىشىلىك ھىندىستان مۇھاجىرلىرى قۇتقۇزۇش ئەترىتىنى سەپەرۋەر قىلىپ ۋە تەشكىللەپ، «توپىلاڭ» يۈز بەرگەن رايونغا باردى.

ئەمەلىيەتتە، بۇ بىر مەيدان پاراكەندىچىلىكنىڭ مۇبالىغە قىلىنىپ «توپىلاڭ» دەپ ئاتىلىشى، بىر زۇلۇ قەبىلە كاتتىۋېشىنىڭ زۇلۇلاردىن مەجبۇرلاپ ئېلىنغان بىر خىل يېڭى باجنى تاپشۇرۇشنى رەت قىلغانلىقى ۋە باج يىغىلى كەلگەن بىر ئەسكەرنى ئېتىۋەتكەنلىكىدىن بولغان بولۇپ، بۇ ئىش ئاق تەنلىكلەرنىڭ ئۇلارنى ئۆلتۈرۈشىگە سەۋەب بولغان. بۇ، قىلچە

قارشىلىق بولمىغان بىر مەيدان ئۇرۇش ئىدى. زۇلۇلار ئۆز زېمىنىدا باشقىلار تەرىپىدىن سۈر - ئوقاي قىلىندى ۋە ۋەھشىيلەرچە قاتتىق تاياق يېدى. ئىنگىلىزلارنىڭ مىلتىق - زەمبىرەكلىرىمۇ قىلچە ئەيمەنمەستىن ئۇلارنىڭ يېزىلىرىنى قالايمىقان پارتىلىتىپ ۋە ئوققا تۇتۇپ، زۇلۇلارغا نۇرغۇن زىيان كەلتۈردى. ئۇرۇش ۋە قورال كۈچىنىڭ ۋەھمىسى گەندىنىڭ ئالدىدا تۇنجى قېتىم نامايان بولدى. ئۇ دەرھال زۇلۇلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىش ۋە ئۇلارنى قۇتقۇزۇش خىزمىتىگە كىرىشىپ، شۇ ئارقىلىق ئۆز ۋىجدانىنى ئازراق تەسەللى تاپتۇردى.

بۇ ئالتە ھەپتە جەريانىدا، گەندى قورال كۈچىنىڭ رەھىمسىزلىكىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى، بۇ ئىش گەندىنىڭ ئىدىيىسىدە زور ئۆزگىرىش پەيدا قىلدى. ئىلگىرىكى خىزمەتلەر داۋامىدا، ئۇ ئىزچىل تۈردە كىشىلىك ھاياتىنىڭ ئەھمىيىتى ۋە مەقسىتى ئۈستىدە ئويلىغان ھەمدە شەخسنىڭ جەمئىيەتتىكى ئورنىنى ئىزدىگەن، ئۆزىنىڭ تۇرمۇش ۋە خىزمەت ئۇسۇلىنى قېرىنداشلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلىشقا ئۇيغۇنلاشتۇرۇشقا تىرىشقانىدى. شۇڭلاشقىمۇ ئۇ ناھايىتى گاڭگىراپ قالغان، نىشانىمۇ ناھايىتى ئېنىقسىز ئىدى.

ئويلىنىۋاتقىنىغا ئۇزاق بولغان، لېكىن ئىككىلىنىپ بىر قارارغا كېلەلمەي شەكىللەنەلمىگەن ئىدىيىلەر بۇ ئالتە ھەپتىلىك ئېچىنىشلىق كەچۈرمىشتىن كېيىن، ئۇنىڭ كالىسىدا بىراقلا روشەنلەشتى. ئۇ بىردىنلا يورۇقلۇقنى كۆرگەندەك بولۇپ، ئۆزى ئازاب چېكىپ ئىنتىلىپ ئېرىشەلمىگەن نەرسىسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى چۈشەندى ۋە ئاخىر قەتئىي ئىرادىگە كەلدى. ئۇ شۇنى چۈشەندىكى، ئەگەر پۈتۈن ھاياتىنى قېرىنداشلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ئىشلارغا تەقدىم قىلىمەن، ئۆزىنىڭ غايىسىنى كىشىلىك ھاياتىنىڭ كۈرەش نىشانى قىلىمەن دەيدىكەن، ئالدى بىلەن

نەپسىنى يىغىشى كېرەك. بۇ، ھىندى دىنىي قائىدىسىدە «بۇلاماجايا» دەپ ئاتىلاتتى. نەپسىنى يىغىش ئاسان ئىش ئەمەس ئىدى، ئۇنىڭ ئۈچۈن تېخىمۇ زور تىرىشچانلىق كۆرسىتىشكە توغرا كېلەتتى. نەپسىنى يىغىش ھاۋايى - ھەۋەسنى ئۆلتۈرۈشتىن باشلىناتتى، لېكىن يەنە بۇنىڭ بىلەنلا چەكلىنىپ قالمايتتى. ئەگەر مۇكەممەللىك دەرىجىسىگە يېتىشنى كۆزلەيدىغان بولسا، ناپاكلىقنىڭ بارلىق مەنىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالاتتى.

بۇ قېتىمقى «توپىلاڭ» باستۇرۇلغاندىن كېيىن، ئۇنىڭ بۇ قۇتقۇزۇش ئەترىتى تارقىلىپ كەتتى. ئۆيىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، گەندى دەرھال ئۆزىنىڭ كەسكىن ھەرىكىتىنى باشلاپ، ئۆمۈر بويى نەپسىنى يىغىشقا قەسەم قىلدى.

سەككىزىنچى باب زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتىنىڭ دۇنياغا كېلىشى

جوهاننېسبۇرگتا يۈز بەرگەن بىر قاتار ۋەقەلەر ۋە گەندىنىڭ قوللانغان ئۆزىنى پاك تۇتۇش خىزمەت ئۇسۇلى ئۇنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىش ئىدىيىسىنىڭ شەكىللىنىشىگە ئىمكانىيەت يارىتىپ بەردى. گەندىنىڭ تۇرمۇشى ۋە خىزمىتى جەريانىدىكى نەپسىنى يىغىشىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان قەسەملىرىنىڭ ھەممىسى مۇشۇ ئىدىيىنىڭ پىشىپ يېتىلىشى ئۈچۈن قىلىنغان شەكىلسىز تەييارلىق ئىدى. زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتى پرىنسىپىنىڭ شەكىللىنىشى بۇ نام دۇنياغا كېلىشتىن ئىلگىرىكى ئىش ئىدى.

گەندى ئۆزى رەھبەرلىك قىلغان ھەرىكەتنى ئىنگلىز تىلىدىكى «پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش» دېگەن سۆز بىلەن تەسۋىرلىگەنىدى، لېكىن ياۋروپالىقلارنىڭ بىر يىغىلىشىدا، ئۇ «پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش» دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنىڭ بەك تار ئىكەنلىكىنى، باشقىلار تەرىپىدىن «ئاجىزلارنىڭ قورالى» دەپ خاتا چۈشىنىپ قېلىش مۇمكىنچىلىكى بارلىقىنى سەزدى. كېيىن ئۆزى رەھبەرلىك قىلغان ھەرىكەتنى «پۇقرالارنىڭ بويسۇنماسلىقى»، «پۇقرالارنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىشى» دېگەندەك ناملار بىلەن ئاتىدى. لېكىن، بۇ تەلىماتلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۇ تەسەۋۋۇر قىلغان بارلىق كۈرەشنىڭ مەنىسىنى تولۇق ئىپادىلەپ بېرەلمىدى.

گەندى تەسەۋۋۇر قىلغان قارشىلىق كۆرسىتىش مۇنداق بىر ئاساس ئۈستىگە يەنى مېھرىبانلىق، سەمىمىيلىك ئۈستىگە

قۇرۇلغانىدى.

كېيىن ئۇ ھىندى تىلىدىكى satyagraha دېگەن سۆزنى قوللاندى، بۇ گەپ ھەقىقەتنى چىڭ تۇتۇش دېگەن مەنىنى بىلدۈرەتتى. بۇ سۆز ئۇنىڭ كۆڭلىنىڭ چوڭقۇر قاتلىمىدىكى غايىنىڭ مەزمۇنىنى تولۇق ئىپادىلەپ بەرگەندى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن بۇ سۆز گۇجرات تىلىدا كۈرەشنى ئىپادىلەشنىڭ ئومۇمىي ئاتىلىشى بولۇپ قالدى.

زۇلۇملارنىڭ قارشىلىقى تەلتۆكۈس باستۇرۇلغاندىن كېيىن، ئەنگلىيە ھۆكۈمرانلار گۇرۇھى تىغ ئۇچىنى ترانسۋالدا ئولتۇراقلاشقان ھىندىستان مۇھاجىرلىرىغا قاراتتى. ئۇلارنىڭ مەقسىتى ئىنگىلىزلار مونوپول قىلىپ تۇرۇۋاتقان ھوقۇقنى ۋە سودىنى قوغداپ، ئاق تەنلىكلەرنىڭ قارا تەنلىك ۋە قوڭۇر تەنلىكلەرگە مەڭگۈ ھۆكۈمرانلىق قىلىش مەقسىتىگە يېتىش ئىدى.

1906 - يىلى 5 - ئايدا ئۇلار يەنە بىر قانۇن لايىھىسىنى ئېلان قىلىپ، ھىندىستان مۇھاجىرلىرىدىن ئۆزلىرىنى تىزىمغا ئالدۇرۇشنى تەلەپ قىلدى. ئۆزىنى تىزىمغا ئالدۇرمىغان مۇھاجىرلارغا جەرىمانە قويۇش، قاماش ياكى قوغلاپ چىقىرىش جازاسى بېرىلدى. يەرلىك ساقچىلار مۇھاجىرلارنى ئاشكارا تەكشۈردى ھەمدە شەخسىي تۇرالغۇلارغا ئۈسۈپ كىرىپ زورلۇق بىلەن تىزىمغا ئالدى.

گەندى ئالدىراش جۈھاننېسبۇرگقا قايتىپ بېرىپ، مۇھاجىرلارنى قارشىلىق كۆرسىتىشكە چاقىردى. ئۇ قېرىنداشلىرىنى ئەگەر ئۇلار بېرىپ ئۆزلىرىنى تىزىمغا ئالدۇرسا، ھىندىلار ھاقارەتلىنىدىغانلىقى، بۇنىڭ «ئىت باغلايدىغان بويۇنتۇرۇق» ئىكەنلىكى توغرىسىدا ئاگاھلاندۇردى. گەندى ئۆزى ئاچقان يىغىندا ئۈنلۈك ئاۋازدا مۇنداق دېدى: «مەن ئۈچۈن پەقەت بىرلا يول بار، ئۇ بولسىمۇ بۇ پەرمانغا تىز پۈكمەسلىك. ئەگەر ئۆزۈم يالغۇز قالساممۇ، ئاخىرغىچە كۈرەش

قىلىمەن!

گەندى ئۆزىنىڭ تۇنجى ھەرىكىتىنى باشلاپ ترانسۋال دائىرىلىرى بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزۈپ، سەمىمىي تەلەپ قويۇپ، ئۇلاردىن بۇ قانۇن لايىھىسىنى بىكار قىلىشنى تەلەپ قىلدى. لېكىن ئۇ: ئاياللارنى تىزىملاشمىسىمۇ بولىدۇ. لېكىن، باشقا تەلەپلەرنى ئۆزگەرتىشكە بولمايدۇ، دېگەن جاۋابىلا ئېرىشتى.

ترانسۋال ئەينى چاغدا يەنىلا ئەنگلىيىنىڭ مۇستەملىكىسى بولغاچقا، بۇ قانۇن لايىھىسىنىڭ ماقۇللىنىشى بۈيۈك ئەنگلىيە ئىمپېرىيىسىنىڭ ماقۇللۇقىدىن ئۆتۈشى شەرت ئىدى. شۇنىڭ بىلەن 10 - ئايدا، گەندى ئەنگلىيىنىڭ پايتەختى لوندونغا بېرىپ، تولۇپ تاشقان ئىشەنچ بىلەن ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنى قايىل قىلماقچى بولدى. ئۇ ئەنگلىيە دائىرىلىرىنى قايىل قىلىش ناھايىتى ئوڭاي بىر ئىش، دەپ قارايتتى. چۈنكى، گەندىنىڭ ئىدىيىسىدە، بۈيۈك ئەنگلىيە ئىمپېرىيىسىنىڭ پۇقراسى بولغان ھىندىستان پۇقرالىرىغا قارىتا ئىرقىي كەمسىتىش يولغا قويۇلسا، ئىمپېرىيىنىڭ ئابروۋىغا زىيان يېتەتتى. ئەينى چاغلاردا ۋە ئۇنىڭدىن كېيىنكى ناھايىتى ئۇزاق ۋاقىت ئىچىدە، گەندى بۈيۈك ئەنگلىيە ئىمپېرىيىسىگە ئەنە شۇنداق سادىق بولۇپ كەلگەنىدى.

لېكىن، لوندوندا ئۇنىڭ ئىشىدا ھېچقانداق ئىلگىرىلەش بولمىدى.

بۇ رەزىل پەرمان ئاخىر ئەنگلىيە خان جەمەتى تەرىپىدىن تەستىقلىنىپ، 1907 - يىلى 5 - ئايدا رەسمىي بىر قانۇنغا ئايلاندى.

گەندى ئاخىر قارشىلىق كۆرسىتىشكە ئۆتتى. ئۇ جوھاننېسبۇرگقا قايتىپ كېلىپ، پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش جەمئىيىتىنى تەشكىللەپ، ئۆزلىرىگە قاتتىق بېسىم ئىشلەتكەن قانۇنغا قارشى تۇردى. ئۇلار تەرتىپ ساقلاش ئەترىتى تەشكىللەپ ۋە تەربىيىلەپ ھەممە يەرگە: «پادىشاھقا سادىق

بولايلى، خۇداغىمۇ سادىق بولايلى!»، «ھىندىستان مۇھاجىرلىرى ئەر كىنىلىككە موھتاج!» دېگەندەك شوئارلارنى چاپلىدى. ئۇ ئەترەت ئەزالىرىنى تەشكىللەپ ئۆيمۇئۆي بېرىپ، كىشىلەرگە بۇ قانۇنغا قارشى تۇرۇشنىڭ مۇھىملىقىنى تەشۋىق قىلدى. گەندىنىڭ رەھبەرلىكىدە، بۇ قېتىمقى ھەرىكەتتە ئاخىر نەتىجە كۆرۈندى: گەرچە دائىرىلەر تىزىمغا ئالدۇرۇشنىڭ ئەڭ ئاخىرقى مۆھلىتىنى ئۆز ئارتقان بولسىمۇ، لېكىن ناھايىتى ئاز مۇھاجىرلار تىزىمغا ئالدۇردى.

گەندىنىڭ ھەرىكىتى دائىرىلەرنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرۈپ قويدى. 1908 - يىلى 1 - ئاينىڭ 20 - كۈنى گەندى ۋە ئۇنىڭ ئاساسلىق ياردەمچىلىرى قولىغا ئېلىنىپ ئۈچ ئاي يالغۇز نەزەربەند قىلىشقا ھۆكۈم قىلىندى.

بۇ گەندىنىڭ بىرىنچى قېتىم قامىلىشى ئىدى.

لېكىن، بۇ قېتىمقى ھەرىكەت مەيلى نەزەربەندىيە جەھەتتىن ياكى ئەمەلىي ھەرىكەت پرىنسىپى جەھەتتىن بولسۇن، گەندى ئۆمۈر بويى تەشەببۇس قىلغان «زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى» نىڭ ھەممە تەرەپلىرىنى مۇكەممەللەشتۈردى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، گەندى ئۆزى رەھبەرلىك قىلغان ھەرىكەتكە پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن تېخىمۇ كىرىشىپ كەتتى.

توققۇزىنچى باب سۈيىقەست

گەندىنىڭ قامىلىشى بىر مەشئەلگە ئوخشاش كۆپچىلىكنىڭ قەلبىدىكى نۇرلۇق چىراغنى ياندۇرۇپ، كۆپچىلىككە شەكىلسىز ھالدا غايەت زور جۈرئەت ئاتا قىلدى. تېخىمۇ كۆپ كىشىلەر ئۇنىڭغا ئەگەشتى ۋە ئۇ رەھبەرلىك قىلغان سەپكە قوشۇلدى. بۇ كىشىلەر ئىزچىل تۈردە جەمئىيەتنىڭ ئەڭ تۆۋەن قاتلىمىدا ياشاپ كەلگەن بولۇپ، ئۇلار جاپالىق ھەم ئاچ - يالڭاچلىق ئىچىدە تۇرمۇش كەچۈرەتتى، باشقىلار تەرىپىدىن كەمسىتىلىپ، توخۇ يۈرەك دەپ قارىلىپ، ئاق تەنلىكلەرنىڭ مازاق قىلىشىغا ئۇچرايتتى. ئەمدىلىكتە ئۇلار باتۇرلۇق بىلەن ئورنىدىن دەس تۇرۇپ، ھۆكۈمەتنىڭ زۇلۇمىغا قارشىلىق كۆرسىتىشكە جۈرئەت قىلدى. بۇ ھەرىكەت بىر خىل غەلىبىدىن دېرەك بېرىپ، مۇقەررەر ھالدا جامائەتچىلىكنىڭ كەڭ ھېسداشلىقىنى قوزغىدى. گەندى قولغا ئېلىنغاندىن كېيىن، ھىندىستاندا، ھەتتا ئەنگلىيىدە ئاشكارا قارشىلىق كۆرسىتىش نامايىشلىرى ۋە گەندىنى قوللايدىغان ھەققانىي ھەرىكەتلەر يۈز بەردى. بۇنداق ئەھۋالدا، مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلار خاتىرجەم سىزلىنىشكە باشلىدى.

شۇنىڭ بىلەن ئۇلار يەنە بىر يېڭى سۈيىقەست ئىشلەتتى. ئۇلار تۈرمىگە بىر مۇخبىرنى ئەۋەتىپ، گەندىنى زىيارەت قىلدى ۋە قانۇن لايىھىسىنى ئېلىپ باردى. بۇ قانۇن لايىھىسىدە ئەگەر ھىندىستان مۇھاجىرلىرى ئىختىيارىي ھالدا تىزىمغا ئالدۇرسا، بۇ پەرماننىڭ بىكار قىلىنىدىغانلىقى توغرىسىدا تەكلىپ بېرىلگەنىدى. چۈنكى، ئۇلار ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنىڭ غۇرۇرلۇق ئىكەنلىكىنى، ئۇلارنىڭ ئۆزۈلۈكىدىن

ئىختىيار قىلىپ تىزىمغا ئالدۇرۇشقا قارشى تۇرمايدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى.

گەندى مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارنىڭ ئاغزاكى ۋەدىسىگە ئاسانلا ئىشىنىپ كەتتى.

گەندى پۈتۈن ھاياتىدىكى كۈرەش داۋامىدا، ئىزچىل ھالدا رەقىبىنىڭ سۆزىگە ئىشىنىپ كەلدى، چۈنكى ئۇنىڭ پرىنسىپىدا كىشىلەر سەمىمىي بولۇشى كېرەك ئىدى.

ئۇ قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، دەرھال ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنى يىغىپ يىغىن ئاچتى. يىغىندا ئۇ مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارنىڭ ۋەدىسىنى تەشۋىق قىلدى ۋە چۈشەندۈردى ھەمدە ئۆزىنىڭ كۆز قارىشىنى ئىپادىلەپ: «بىز ئىختىيارىي تىزىمغا ئالدۇرۇشىمىز، شۇ ئارقىلىق ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىگە ئۆزىمىزنىڭ سادىقلىقىمىزنى ۋە سەمىمىيلىكىمىزنى، ترانسۋالدا ئوغرىلىقچە ياشىماقچى ئەمەسلىكىمىزنى بىلدۈرۈشىمىز لازىم» دېدى.

گەندىنىڭ تەشۋىقاتى بىلەن چۈشەندۈرۈشى بارلىق مۇھاجىرلارنىڭ قوللاپ قۇۋۋەتلىشى ۋە ماقۇللۇقىغا ئېرىشەلمىدى. بەزى رادىكاللار ھەتتا گەندىنى مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلاردىن پارا ئالدى، ئۆزىنىڭ قەسمىدىن يۈز ئۆرۈدى، دەپ ئەيىبلىدى. تېخى بەزىلەر تىزىمغا ئالدۇرۇشقا بارغانلارنى ئۆلتۈرۈۋېتىدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

لېكىن، گەندىنىڭ جاۋابى ئۇنىڭ ئالاھىدىلىكىنى، باشقىلارغا ئوخشىمايدىغانلىقىنى نامايان قىلدى. ئۇ مۇنداق دېدى: «مەن ئۆز قېرىندىشىمنىڭ قولىدا ئۆلسەم بۇنىڭغا ھەسرەت چەكمەيمەن، ئەگەر ئاشۇنداق بولۇپ قالسا، مېنى ئۆلتۈرگەن قېرىندىشىمغا نەپرەتلەنمەيمەن. چۈنكى، مەن كۆپچىلىكنىڭ مېنىڭ سەمىمىي كۆڭلۈمنى بىلىپ يېتىدىغانلىقىغا ھەم مېنى مەڭگۈ خاتىرجەم قىلىدىغانلىقىغا چوڭقۇر ئىشىنىمەن.»

گەندى ئۆزىنىڭ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىپ بىرنەچچە كۈندىن كېيىن، ئۇ بىرىنچى بولۇپ ئىختىيارىي تىزىمغا ئالدۇردى. يول

ئۈستىدە ئۇ بىر قېرىندىشىنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىدى. ئۇ ئېغىر يارىلانغان بولۇپ، پۈتۈن بەدىنى قانغا بويالغان، سېرىمىنى يوقاتقاندى.

گەندىنىڭ سېزىمى ئەسلىگە كەلگەندىن كېيىن قىلغان تېنجى سۆزى، ئۆزىنى ئۇرغان ئادەمنى ئەيىبلەمەسلىكىنى ئۆتۈنۈش شۇنداقلا ئۇنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلىشنى رەت قىلىش بولدى. ئۇ يۈزىدىكى جاراهىتى ئەمدىلا ساقىيىشىغا، دوختۇرنىڭ كۈچلۈك تەلپىگىمۇ قارىماي، قەتئىي پوزىتسىيە بىلەن بىر پارچە تىزىمغا ئالدۇرۇش گۇۋاھنامىسى ئالدى.

گەندى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىش ئۆز ھاياتىنى قوغداشتىنمۇ مۇھىم ئىدى.

گەندى سالامەتلىكى ئەسلىگە كەلگەندىن كېيىن، دەرھال ئاممىۋى پائالىيەتكە كىرىشىپ كەتتى. ئۇ دۇرباندا، جۇھاننېسبۇرگتا يىغىن ئېچىپ، قېرىنداشلىرىنى ئاڭلىق ھالدا ئىختىيارى تىزىمغا ئالدۇرۇشقا چاقىردى. نۇرغۇن كىشىلەر چاقىرىققا ئاۋاز قوشۇپ ئۆزىنى تىزىمغا ئالدۇردى.

لېكىن، بۇ قېتىم ئۇ ئۈزۈل - كېسىل ئۈمىدسىزلەندى، ئۆزىنىڭ ئالداغانلىقى، ئەخمەق قىلىنغانلىقىدىن خورلۇق ھېس قىلدى. مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلار بۇ پەرماننى بىكار قىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە تېخىمۇ ئەزۋەيلەپ، ئىختىيارى تىزىمغا ئالدۇرۇشنى بىر قانۇنغا ئايلاندۇرۇۋالدى ھەمدە گەندىگە ھېچقانداق ۋەدە بەرمىگەن، دەپ تېنىۋالدى.

گەندى مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارنىڭ بۇ قىلىقىغا ئېچىندى. ئۇ قېرىنداشلار ئاچقان بىر يىغىندا، ئاممىنىڭ ئالدىدا ئۆزىنىڭ تىزىمغا ئالدۇرۇش گۇۋاھنامىسىنى ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرۈۋەتتى. ئۆزىنى تىزىمغا ئالدۇرۇپ بولغان كىشىلەرمۇ ئارقا - ئارقىدىن ئۇنى دوراپ تىزىمغا ئالدۇرۇش گۇۋاھنامىلىرىنى پۈتۈنلەي كۆيدۈرۈۋەتتى.

يەرلىك ھۆكۈمەت يەنە بىر قېتىم ھىندىستان مۇھاجىرلىرىغا قارىتا ئۆچ ئېلىش ھەرىكىتى قوللاندى. مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلار پۇقرالارغا نىسبەتەن قولغا ئېلىش، جەرىمانە ئېلىش، ماللىرىنى مۇسادىرە قىلىش ۋە چېگرىدىن

قوغلاپ چىقىرىشتەك رەزىل ۋاسىتىلەرنى قوللىنىپ، گەندىنى ئىنايىن غەزەپلەندۈردى. ئۇ مۇناسىۋەتلىك ئورۇنلارغا خەت يېزىپ مۇنداق دېدى: «مېنى قولغا ئالماي، ئاشۇ يوقسۇل ھىندىستان پۇقرالىرىنى قىيىناشنى بۈيۈك ئەنگىلىيە ئىمپېرىيىسىنىڭ قىلىقى دېگىلى بولامدۇ؟» بۇنىڭ ئۈچۈن گەندى يەنە بىر قېتىم قولغا ئېلىنىپ، تۈرمىدە دەھشەتلىك قامچىلاندى ۋە قىيىن - قىستاققا ئېلىندى.

لېكىن، گەندى قىيىنچىلىق ئىچىدە چېنىقتى، گەرچە ئۇنىڭ تېنى ئازابلانغان بولسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ روھى كاردىن چىقىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە تېخىمۇ كۆتۈرۈلۈپ كەتتى. ئىككىنچى قېتىم تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلگەندىن كېيىن، ئۇ يەنە دەرھال كۈرەشكە ئاتلاندى.

1909 - يىلى 2 - ئايدا گەندى ئۈچىنچى قېتىم قولغا ئېلىنىپ، يەنە بىر قېتىم ئېغىر ئىشقا سېلىندى. گەندى كۆڭلىدىكى ئىستەكلىرى، خەلق ئاممىسى ئۈچۈن كۈرەش قىلىش نىشانىنى ئىشقا ئاشۇرۇش يولىدا ناھايىتى كۆپ بەدەل تۆلىدى.

1908 - يىلى گەندى تۈرمىدە جازا مۇددىتىنى ئۆتەۋاتقان چاغدا، ئۇنىڭ ئايالى ئۈشتۈمتۈت ئېغىر كېسەل بولۇپ قالدى. گەندى ئايالىنى يوقلاپ كېلىش ئۈچۈن جەرىمانە تۆلىسە ئاندىن تۈرمىدىن چىقالايتتى. بىراق، ئۇنىڭ قارىشىچە، ئەگەر ئۇنداق قىلسا ئۆزىنىڭ پاسسىپ قارشى تۇرۇشتەك ھەرىكەت مىزانىغا خىلاپ بولاتتى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بۇنداق قىلىشنى رەت قىلدى. ئۇ ئايالىغا يازغان بىر پارچە خېتىدە تەسىرلىك قىلىپ مۇنداق يازىدۇ: «كېسىلىڭىزنىڭ يامانلىشىپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ يۈرىكىم پارە - پارە بولدى. لېكىن مەن بارلىقىمنى، جۈملىدىن جىسمىم ۋە ئىرادەمنى پۈتۈنلەي كۈرەشكە ئاتىۋەتكەن. مەن بېرىپ سىزنىڭ ھالىڭىزدىن خەۋەر ئالالمايدىغان بولدۇم، سىزنىڭ جۈرئەتلىك، قەيسەر بولۇشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. ناۋادا سىز ئۆلۈپ كېتىپ قالسىڭىز، مېنىڭ پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ئىشلىرىم ئۈچۈن قۇربان بولغان بولىسىز، مەن سىزنى مەڭگۈ سۆيىمەن.»

ئونىنچى باب جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاخىرقى كۈنلەر

ئەينى ۋاقىتتىكى ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى ئافرىقىنىڭ جەنۇبىدىكى مۇستەملىكىلىرىنى ئۈزۈل - كېسىل بىرلىككە كەلتۈرۈشنى پىلانلاۋاتاتتى. گەندى ۋە ئۇ رەببەرلىك قىلىۋاتقان ھىندىستان مۇھاجىرلار ئۆمىكى يەنىلا ئەنگلىيە دائىرىلىرىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدا ياشاۋاتقان ھىندىلارغا ئادىل مۇئامىلە قىلىشىنى سەمىمىي ئۈمىد قىلاتتى. شۇ مەقسەتتە، گەندى ئۈچىنچى قېتىم تۈرمىدىن چىقىپ ئۇزاق ئۆتمەي، بىر نەپەر مەجلىس ۋەكىلىنىڭ ھەمراھلىقىدا لوندونغا ئەلچى بولۇپ باردى. گەندى لوندوندا كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ ئىشلىدى، ئاخبارات ۋاسىتىلىرى بىلەن كەڭ كۆلەمدە ئۇچرىشىپ تەشۋىقات ئېلىپ باردى، شۇنداقلا سىياسىيونلار بىلەن كۆرۈشۈپ ئۇلارنىڭ ھىندىستان مۇھاجىرلار ئۆمىكىنى قوللىشىنى تەلەپ قىلدى. بىراق، ئۆت ئاي جاپا چەككەن بولسىمۇ خىزمىتىدە ھېچقانداق ئۈنۈم بولمىدى. ئەنگلىيە دائىرىلىرى قىلچە يول قويمىدى. ئۇلار «ئادىل مۇئامىلە قىلىش، ئادالەتتە چىڭ تۇرۇش، ئاپتونومىيىلىك زېمىننىڭ ئىشلىرىغا ئارىلاشماسلىق»نى باھانە قىلىپ، ئۇنىڭ تەلەپلىرىنى رەت قىلدى.

گەندى كەمسىتىلىشنىڭ ئاچچىق تەمىنى يەنە بىر قېتىم تېتىپ چوڭقۇر قايغۇغا پاتتى. دەل شۇ مەزگىلدە، گەندى مەشھۇر يازغۇچى تولستوي بىلەن خەت ئالاقىسى قىلىشقا باشلىدى. تولستوينىڭ غەرب ھازىرقى زامان مەدەنىيىتى ئالدىدا قىلچە يول قويماسلىق، قەتئىي زەربە بېرىشتەك قەھرىمانلىق روھى گەندىگە چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكەنىدى. تولستوي ئالەمدىن ئۆتكەندىن

كېيىن، گەندى ماقالە يېزىپ ئۇنىڭ ئۇلۇغ خاراكتېرىنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى ۋە كىشىلەرنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر بولۇشنىڭ روھىي ماھىيىتىنى يۈكسەك دەرىجىدە مەدھىيىلىدى، ئۇنىڭغا «ئۇ شۇ زاماندىكى ئەڭ ئۇلۇغ كىشى» دەپ يۈكسەك باھا بەردى. گەندىنىڭ لوندونغا قىلغان سەپىرىنىڭ ھېچقانداق ئۈنۈمى بولمىدى.

ئۇ جەنۇبىي ئافرىقىغا قايتىپ كەلگەن چاغدا، قىيىن ئەھۋاللار ئۇنى تېخىمۇ ئەندىشىگە سالدى: خەلق ئاممىسىنىڭ قارشىلىقى ئاجىزلاپ، كىشىلەرنىڭ جەڭگىۋارلىق روھى تۆۋەنلەپ كەتكەن، جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، جىددىي باستۇرۇش تەدبىرىنى قوللانغان بولۇپ، ۋەزىيەت ئىنتايىن جىددىي ئىدى.

«ھەندى ئوبزورى»نى نەشر قىلىشقا كېتىدىغان ئەڭ تۆۋەن خىراجەتكە كاپالەتلىك قىلىشۇمۇ قىيىنلاشقان ھەمدە ئاممىۋى پائالىيەتلەرنى قامداشقا يېتەرلىك خىراجەتمۇ قالمايغانىدى. مۇشۇنداق قىيىن ۋەزىيەتتە، گەندى مۇناسىپ تەدبىر قوللىنىشى لازىم ئىدى.

مۇشۇنداق ئەھۋالدا تۇرۇۋاتقاندا، گەندى گېرمانىيىلىك بىر دوستىنىڭ خالىس ياردىمىگە ئېرىشتى. ئۇنىڭ بۇ دوستى بىر ئەسەبىي تولىستويىزىمچى بولۇپ، گەندىنىڭ سۆز - ھەرىكىتى ۋە خىسلىتىگە ئىنتايىن ھۆرمەت قىلاتتى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ كۆلىمى 1100 گېكتار كېلىدىغان بىر قورۇق سېتىۋېلىپ گەندىگە تەقدىم قىلىپ، شۇ ئارقىلىق گەندىنىڭ ھۆكۈمەتنىڭ زىيانكەشلىكىگە ئۇچرىغان قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ ئەزالىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىنى ئورۇنلاشتۇرۇشقا ياردەم بەردى.

گەندى بۇ قورۇققا تولستوي قورۇقى دەپ ئىسىم قويدى. قورۇقتا، كۆپچىلىك ئۆزىنى ئۆزى قامداپ، قاتتىق ئىنتىزام بىلەن ئاددىي - ساددا تۇرمۇش كەچۈرەتتى، گەرچە بۇ جاي دۇئا -

ئىبادەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئىبادەتخانىغا ئوخشاپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنىڭ روھى ئىنتايىن ئۇرغۇپ تۇراتتى. بۇ مەزگىلدە بۇ يەردە بىر ۋەقە يۈز بەردى، بىز گەندىنىڭ بىر ۋەقەنى بىر تەرەپ قىلىشتىكى پوزىتسىيىسىدىن ئۇنى تېخىمۇ ئەتراپلىق چۈشىنىۋالالايمىز ۋە بىلىۋالالايمىز.

قورۇقتا ئەر - ئاياللار بىللە تۇرىدىغان بولغاچقا، گەندى ئەڭ يامان كۆرىدىغان ئەر - ئاياللار ئوتتۇرىسىدىكى بۇزۇقچىلىق قىلمىشى ئاخىر يۈز بەردى. بۇ ئىش ئۇنىڭ موناستىرچە تۇرمۇش كەچۈرۈش ئارزۇسىغا پۈتۈنلەي خىلاپ ئىدى، شۇڭا ئۇ نارازىلىق بىلدۈرۈپ بىر ھەپتە ئاچلىق ئېلان قىلدى. ئۇ ئۆزىنى جازالاش ئارقىلىق كۆپچىلىكنى ئېچىنىش ھېس قىلدۇرۇپ، شۇ ئارقىلىق كۆپچىلىكنىڭ كۆڭلىنى پاكلاشتۇرغىلى، كىشىلەرگە ئەخلاقسىزلىقنىڭ نەقەدەر قورقۇنچلۇق بولىدىغانلىقىنى ھېس قىلدۇرغىلى بولىدۇ، دەپ قارىغانىدى.

باشقىلارنىڭ يېتەرسىزلىكىنى ئەيىبلەشكە توغرا كەلگەن چاغدا، گەندى ھامان خاتالىقنى ئالدى بىلەن ئۆزىدىن ئىزدەيتتى. ئۆز ئەجرىنىڭ باشقىلارنىڭ كۆڭلىگە ھەقىقىي تەسىر قىلىپ، كىشىلەرنى «ئىپلاس ھەم قورقۇنچلۇق» قىلىمىشلاردىن يىراقلاشتۇرايلىغانلىقىغا ئاق كۆڭۈللۈك ۋە سەمىمىيلىك بىلەن ئىشەنەتتى. ئۇ پۈتۈن ئۆمرىدە 18 قېتىم ئاچلىق ئېلان قىلغان بولۇپ، بۇ ئۇنىڭ بىرىنچى قېتىم ئاچلىق ئېلان قىلىشى ئىدى. قەيەردە ئېزىلىش بولسا، شۇ يەردە قارشىلىق بولىدۇ.

ئەنگىلىيىنىڭ بېقىندىسى بولغان جەنۇبىي ئافرىقا دائىرىلىرى ئىزچىل تۈردە ئېزىش تەدبىرلىرىنى قوللانماقتا، ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنىڭ قارشىلىقى ئىزچىل داۋام قىلماقتا ئىدى. زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ كۆپلىگەن ئەزالىرى تۈركۈم - تۈركۈملەپ قولغا ئېلىندى، نەزەرىيەدە ۋە سۈرگۈن قىلىندى. بۇ خىل ۋەھشىي ھەم ئېچىنىشلىق ھەرىكەت گەندى ۋە ئۇنىڭ ئەزالىرىنىڭ تەشۋىق

قىلىشى ئارقىسىدا، ھىندىستاننىڭ دۆلەت ئىچىگە تارقىلىپ، پۈتۈن مەملىكەت مىقياسىدا كىشىلەرنىڭ ھەققانىي غەزىپىنى قوزغىدى. پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئارقا - ئارقىدىن نامايىشلار ئۆتكۈزۈلۈپ، جەنۇبىي ئافرىقا دائىرىلىرى ئۈستىدىن شىكايەت قىلىندى.

دەل مۇشۇ پەيتتە، ئەنگىلىيە شاھزادىسى جورجى V نىڭ تاج كىيىدۈرۈش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈش ئالدىدا تۇراتتى، شۇڭلاشقا، ئەنگىلىيە دائىرىلىرى ھىندىلارنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش كەيپىياتىنى تىنچىتىشقا جىددىي ئېھتىياجلىق ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئەنگىلىيىنىڭ بېقىندىسى بولغان جەنۇبىي ئافرىقا ھۆكۈمىتى ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنىڭ كەيپىياتىنى تىنچىتىدىغان بىر پەرمان ئېلان قىلدى: ھەرقانداق ھىندىستانلىقنىڭ ترانسۋالغا كىرىشى ئۇنىڭ تەربىيىلىنىش دەرىجىسى بىلەن بەلگىلىنىدۇ. ھىندىستان مۇھاجىرلىرى شۇنىڭدىن ئېتىبارەن رەسمىي ئەنگىلىيە پۇقراسى، دەپ قارالدى ۋە كەمىستىلىمدى، قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ قاماپ قويۇلغان ئەزالىرىنىڭ ھەممىسى قويۇپ بېرىلدى، تۆت يىل داۋام قىلغان زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ئاخىرلاشتى. كېيىن يۈز بەرگەن ۋەقەلەر بۇ قېتىمقى غەلىبىنىڭ پەقەت ۋاقىتلىق تىنچىتىشلا ئىكەنلىكىنى، تېخىمۇ زور بوران - چاپقۇننىڭ كېلىش ئالدىدا تۇرغانلىقىنى ئىپادىلىدى.

1912 - يىلى ھىندىستان ھۆكۈمىتىنىڭ ۋەكىلى گوکۇل جەنۇبىي ئافرىقىنى زىيارەت قىلىپ، جەنۇبىي ئافرىقىنىڭ دۆلەت مېھمانىغا ئوخشاش دوستانە كۈتۈۋېلىندى. ئۇ ھاكىمىيەت يۈرگۈزگۈچى ئەمەلدارلار بىلەن ئۆتكۈزگەن بىر قېتىملىق ئۇزاق داۋام قىلغان سۆھبەتتە، ئۇلارنىڭ شېرىن سۆزلىرىگە ئالدىنىپ قالدى. ئۇ گەندىنىڭ ھىندىستانغا قايتىپ كېتىشى توغرىسىدا تەكلىپ بەردى. ئۇنىڭ قارشىچە، جەنۇبىي ئافرىقا مەسىلىسى

پۈتۈنلەي ھەل بولغان، پەرمان بىكار قىلىنغانىدى، ئىرقىي ئايرىمچىلىققا دائىر ماددىلارمۇ كۆچمەنلەر قانۇنىدىن ئۆچۈرۈۋېتىلەتتى. لېكىن، بۇ قېتىم گەندى بۇنىڭ راستلىقىغا تولۇق ئىشەنمىدى.

جەنۇبىي ئافرىقىدا گەندىلەرنىڭ ئىشلىگەن خىزمىتى ۋە ئىنتىلگەن روھىي ئېتىقادى گوكۇلدا چوڭقۇر تەسىر قالدۇردى. ئۇ دۆلىتىگە قايتىپ بارغاندىن كېيىنكى بىر قېتىملىق نۇتقىدا مۇنداق دېدى: «شەك - شۈبھىسىزكى، گەندى ئەپەندىنىڭ مىللىي قەھرىمانلارغا خاس ئالىيجاناب پەزىلىتى، غايە ئۈچۈن جېنىنى پىدا قىلغۇچىلارغا خاس ئالاھىدە پەزىلىتى ئۇنىڭ جىسمىدا قالتىس بىر خىل مەنىۋى كۈچ سۈپىتىدە ئەكس ئېتىپ، ئەتراپىدىكى ئۆزى بىلەن ئورتاق ئىنتىلىشتە بولغان بارلىق كىشىلەرنى تەسىرلەندۈرگەن.»

گوكۇل دۆلىتىگە قايتىپ كېتىپ ئۇزاق ئۆتمەي، جەنۇبىي ئافرىقا دائىرىلىرى ھىندىستان مۇھاجىرلىرىدىن يەنە بىر قېتىم زورلۇق بىلەن ئادەم بېجى يىغدى ھەمدە ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنىڭ توي قىلىش ئۇسۇلىنى قاتتىق چەكلىدى. ھىندى دىنى قائىدىلىرىگە ئېتىقاد قىلىدىغان مۇھاجىرلارنى خرىستىئان دىنىنىڭ ئۇسۇلى بويىچە توي قىلىشقا مەجبۇرلىدى. بۇنداق ئاشكارا ھاقارەتكە ھەقىقەتەن چىداش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

شۇنىڭ بىلەن گەندىنىڭ جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئەڭ ئاخىرقى كۈرىشى باشلاندى.

گەندى ئۆزى يازغان «جەنۇبىي ئافرىقىدىكى زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ۋە ھەمكارلاشماسلىق ھەرىكىتى» دېگەن كىتابتا بۇلارنى تەپسىلىي تەسۋىرلەپ بەرگەن. گەندى بىر پىدائىيلار كىچىك ئەترىتىگە بۇيرۇق قىلىپ، ھىندىلار رۇخسەتسىز ترانسۋالغا كىرىشكە بولمايدۇ، دېگەن مەنىنى قىلىش بۇيرۇقىنى نەزەرگە ئالماي چېگرىدىن كىردى. ئۇلار قولغا ئېلىندى ۋە

نەزەرىيەند قىلىندى. يەنە بىر غەترەت ئادەم ناتالغا كىرىپ ھىندىستان تەۋەلىكىدىكى كان ئىشچىلىرىنى ئىش تاشلاشقا سەپەرۋەر قىلدى. ئىش تاشلاش كۈرىشى كېڭىيىپ كەتتى، دائىرىلەر دەھشەتلىك ئۆچ ئېلىش ۋاسىتىلىرىنى قوللىنىپ، كان ئىشچىلىرىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئائىلە تاۋابىئاتلىرىنى ئۆزلىرىنىڭ يۇرت ماكانلىرىدىن قوغلاپ چىقاردى.

گەندى ئارقىسىغا قايتماي، نەچچە مىڭ ئاممىنى تەشكىللەپ، ترانسۋالغا بېرىپ، كەڭ كۆلەملىك نامايىش ئېلىپ باردى. نۇرغۇنلىغان ئاياللار بوۋاقلارنى كۆتۈرۈپ بۇ سەپكە قوشۇلدى. گەندى تۆت كۈن ئىچىدە ئۈچ قېتىم قولغا ئېلىندى. شۇنداق بىرقانچە ئايلىق يالغۇز نەزەرىيەند قىلىشقا ھۆكۈم قىلىندى. بىراق، بۇ ئەھۋال نامايىشچىلار قوشۇنىنىڭ كۈرەش ئىرادىسىگە تېخىمۇ ئىلھام بەردى. ئاخىرىدا، ھۆكۈمەت دائىرىلىرى قورال كۈچى ئارقىلىق نامايىشچىلار قوشۇنىنى دەھشەتلىك باستۇرۇشقا مەجبۇر بولدى.

جەنۇبىي ئافرىقا دائىرىلىرىنىڭ باستۇرۇش ۋاسىتىسى ئىنتايىن ۋەھشىي بولۇپ، ھەتتا ئەنگىلىيلىك لورد خاردينىڭ ئاشكارا ئەيىبلىشىگە ئۇچرىدى. جەنۇبىي ئافرىقىدىكى ئاق تەنلىك تۆمۈريول ئىشچىلىرى ئىش تاشلاشقا باشلاپ، دائىرىلەرگە بېسىم ئىشلەتتى، جەنۇبىي ئافرىقا دائىرىلىرى ناھايىتى زور كىرىزىسكە دۇچ كەلدى. بىراق، ئاق تەنلىك ئىشچىلارنىڭ ئىش باشلاشتىن ئىلگىرى، گەندى ئويلىمىغان ھەرىكەت قوللىنىپ، خەلق ئاممىسىنىڭ قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى ئەمەلدىن قالدۇردى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇنى چۈشەندۈرۈش ناھايىتى ئوڭاي ئىدى، ئۇ قارىغۇنى ياردا قىستاشنى رەت قىلغانىدى.

بۇ قارار ئويلىمىغان يەردىن ئۈنۈم بېرىپ، ئىككى تەرەپنىڭ دۈشمەنلىشىش كەيپىياتى پەسەيدى. بىرقانچە قېتىملىق سۆھبەت ئارقىلىق گەندى جەنۇبىي ئافرىقا دائىرىلىرى بىلەن كېلىشىم ھاسىل قىلدى: ھۆكۈمەت دائىرىلىرى ھەربىر ئادەمنىڭ ئۈچ

فوند ستېرلىڭلىق ئادەم بېجىنى بىكار قىلدى، شۇنداقلا ھىندىستان مۇھاجىرلىرىنىڭ ئۆزىنىڭ مىللىي ئۆرپ - ئادىتى ۋە دىنىي ئۇسۇلى بويىچە توي قىلىشى چەكلەنمەيدىغان بولدى. بىراق، گەندىمۇ باشقا جەھەتلەردىن بىر ئاز يول قويدى. ئىككى تەرەپكە نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ كېلىشىمنىڭ ھاسىل قىلىنىشى «غەلىبىسىز» نەتىجە ئىدى.

گەندى ئېلىپ بارغان ئالاھىدە كۈرەشنىڭ غەلىبىسىدىن ئىككى تەرەپ تەڭ بەھرىمەن بولدى، بۇمۇ ئۇنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش ۋە ھەمكارلاشماسلىق ھەرىكىتىنىڭ ئالاھىدە يېرى ئىدى. بۇنىڭدىن شۇنى ئېنىق كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى، بۇ غەلىبە قورال كۈچى ئىشلىتىپ قارشى تەرەپنى مەغلۇپ بولۇشقا مەجبۇرلاش ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى مۇھەببەت ۋە سەمىمىيلىك ئارقىلىق قارشى تەرەپنى قايىل قىلىش، تەسىرلەندۈرۈش يولى بىلەن قولغا كەلگەن. ئەلۋەتتە، بۇ خىل كۈرەش شەكلىنىڭ چەكلىمىلىكىنى كۆرۈۋېلىشمۇ تەس ئەمەس.

گەندى جەنۇبىي ئافرىقىدا 20 يىل كۈرەش قىلىپ، 1914 - يىلى پۈتۈن قىزغىنلىقنى سەرپ قىلغان ھەم ھەققەتنى تاپقان بۇ تۇپراق بىلەن ئاخىر خوشلىشىپ، دۆلىتىگە قايتىش ئۈچۈن يولغا چىقتى.

شۇ يىلى 1 - دۇنيا ئۇرۇشى پارتلىدى.

ئون بىرىنچى باب ھىندىستانغا قايتىش

1893 - يىلىنىڭ باشلىرىدا ياش، كۆپ ئىش كۆرمىگەن، شۇنداقلا قىلچە تەجرىبىسى يوق ۋە ئوڭاي خىجىل بولىدىغان بىر ھىندىستانلىق يىگىت كىشىلىك ھاياتنىڭ چىقىش يولىنى تېپىش ئۈچۈن جەنۇبىي ئافرىقىغا بارغانىدى.

20 يىلدىن كېيىن، ئۇزاق يىللىق ئىزدىنىش يولىدا پۈتۈن بەدىنى تاتۇقلار بىلەن تولغان گەندى ئۆز يۇرتىغا قايتىپ كەلدى. بۇ 20 يىل داۋامىدا، ئۇ ئۆزىنىڭ غەيرەت - شىجائىتىنى سەرپ قىلىپ ۋە غايەت زور بەدەل تۆلەپ، ئۆزىنىڭ قەتئىي ئېتىقادى ۋە ئۆزىنى ئىدارە قىلىش ھەرىكىتى ئارقىلىق ئىنتايىن زور بايلىق تاپتى، بۇ بىر خىل بىباھا گۆھەر ئىدى، شائىر تاگۇر بۇنى «قەلەندەرنىڭ تونى ئاستىدىكى ئۇلۇغ روھ» دەپ ئاتىدى.

ئۇ دۆلىتىگە ئەمدىلا قايتىپ كەلگەچكە، دۆلەت ئىچىدىكى ئەھۋاللارنى ئانچە چۈشەنمەيتتى، دۆلەتنىڭ ئىچكى ۋەزىيىتىنى چۈشىنىشكە جىددىي ئېھتىياجلىق ئىدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇ بىر يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ پۈتۈن مەملىكەتنى ئايلىنىپ چىقىپ، خەلق ئاممىسىنىڭ ساداسىنى كۆپرەك ئاڭلاپ باقماقچى بولدى.

بىر يىل سەيلە - ساياھەت قىلغاندىن كېيىن، گەندى ئەخمەتئاباد شەھىرىدە تۇرۇپ قالدى ھەمدە بۇ يەردە ئۆزىنىڭ «تەپسىرخانىسى»نى قۇرۇپ، ئۇنى «زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش ۋە ھەمكارلاشماسلىق «تەپسىرخانىسى» دەپ ئاتىدى. بۇ يېڭى لاگېردا 20 نەپەر ئوخشىمىغان جىنىستىكى ۋە ياشتىكى كىشىلەر تۇراتتى، ئۇلار ھەقىقەتكە سادىق بولۇش، نەپسىنى يىغىش، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ۋە باشقىلار ئۈچۈن سەمىمىي مۇلازىمەت قىلىشقا

قەسەم بەرگەندى.

بۇ «تەپسىرخانا» نى تەڭدىشى يوق، خەلق ئاممىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ۋەتەنپەرۋەرلىك ئىبادەتخانىسى دېيىشكە بولاتتى.

گەندى 1910 - يىلى 2 - ئايدا ئۆزىنىڭ ۋەتەنگە قايتقانىدى كېيىنكى تۇنجى قېتىملىق نۇتقىنى ئېلان قىلدى. ئۇ بۇ قېتىمقى نۇتقىدا كاتتا كىيىنىشكەن ئاقسۆڭەكلەرگە: «سىلەر ئۈچە - مەرۋايىتىڭلارنى ئېلىۋەتمىسەڭلار ھىندىستاننى قۇتقۇزغىلى بولمايدۇ» دەپ كۈچلۈك مۇراجىئەت قىلدى.

پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن خەلق ئاممىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلىۋاتقان گەندى ۋەتەنگە قايتىپ بىر يىلدىن كېيىن ئۆزىنىڭ كۈرىشىنى يەنە باشلىۋەتتى.

ئۇ بىر تەرەپتىن ئۆزىنىڭ «تەپسىرخانا» سىدىن خەۋەر ئالسا، يەنە بىر تەرەپتىن ئىچكى ۋەزىيەتكە دىققەت قىلدى. بۇ چاغدا بخارا ئۆلكىسىنىڭ سانباران رايونىدىكى بىر دېھقان گەندىنىڭ زىيارەت قىلىپ كېتىشىنى قايتا - قايتا تەلەپ قىلدى. گەندىمۇ يەرلىك دېھقانلارنىڭ تۇرمۇشىنىڭ زادى قانچىلىك دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ باقماقچى بولۇپ، 1917 - يىلى سانباران رايونىغا باردى.

سانباران رايونى ئاساسلىقى قارا كۆك تېرىتتى. بۇ يەردىكى ئىجارىكەش دېھقانلار يەرلىك قانۇندىكى بەلگىلىمە بويىچە 12 قاتا يەر تېرىغاندا، بۇنىڭ ئۈچ قاتاسىغا پومېشچىققا قارا كۆك تېرىپ بېرەتتى. بۇ تۈزۈم «ئۈچ قاتا» (ئۈچ قاتا بىر ئىنگىلىز موسىغا تەڭ) دەپ ئاتىلاتتى.

گەندىنىڭ مەقسىتى سانباران دېھقانلىرىنىڭ ئەھۋالىنى تەكشۈرۈش ھەمدە ئۇلارنىڭ قارا كۆك ئېكىنزار خوجايىنلىرىغا بولغان نارازىلىقىنى چۈشىنىش ئىدى. ئۇ مۇشۇ مەقسەتتە نەچچە مىڭلىغان دېھقان بىلەن كۆرۈشتى. ئۇ ئەسلىدە يەرلىك ئەمەلدارلارنى چىن كۆڭلىدىن زىيارەت قىلماقچىدى، لېكىن

يەرلىك ئەمەلدارلارنىڭ پوپوزىسىغا ئۇچرىدى. گەندى دېھقانلارنىڭ ئېغىر سېلىق ئاستىدىكى ئازابلىق ئالىسىنى ئاڭلىغان تۇرسا، بۇنداق پوپوزىلاردىن قورقۇپ قالاتتىمۇ؟!

شۇنىڭ بىلەن ئۇ يەرلىك ساقچىنىڭ ئۇنى ئىككىنچى كۈنى سوتقا چاقىرتقانلىق توغرىسىدىكى چاقىرىقنامىسىنى تاپشۇرۇۋالدى. ئىككىنچى كۈنى، نەچچە مىڭلىغان دېھقان سوتقا بېرىپ ئېتىراز بىلدۈردى. قورقۇپ كەتكەن سوتچى سوت قىلىشنى كېچىكتۈرگەنلىكىنى جاكارلاشقا مەجبۇر بولدى ۋە ئۇزاق ئۆتمەيلا گەندىنى ئائىلاچ شەرتسىز قويۇپ بەردى.

گەندى تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن بۇ يەردىن كەتمىدى. بىر تەرەپتىن زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ ۋە ھەمكارلاشماسلىق ھەرىكىتىنىڭ پرىنسىپى ئارقىلىق دېھقانلارنى تەربىيىلىدى، يەنە بىر تەرەپتىن پىدائىيلارنى تەشكىللەپ ئېلىپنىڭ سۈنۈقىنى بىلمەيدىغان دېھقانلارغا تازىلىق توغرىسىدا تەربىيە ئېلىپ باردى ۋە بۇ يەردىكى كەمبەغەل بالىلار ئۈچۈن بىر مەكتەپ ئېچىپ بەردى. چۈنكى، ئۇ بىر مىللەت ئەركىنلىككە ئېرىشمەن دەيدىكەن، ئۆزىنىڭ كۈچىگە تايىنىشى لازىملىقىنى ئوبدان بىلەتتى.

گەندى دېھقانلارغا ئۇلارنىڭ ئۆزىگە تېگىشلىك ھوقۇقىنى قولغا كەلتۈرۈش توغرىسىدا تەشۋىقات ئېلىپ بېرىش ۋە ئۇلارنى ئىلھاملاندۇرۇش بىلەن بىللە ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ئېلىشقا تېگىشلىك مەسئۇلىيىتى توغرىسىدا تەلىم بېرىشنىمۇ ئۇنتۇپ قالماي، ئۇلاردىن ئۆتەشكە تېگىشلىك ئىجتىمائىي مەجبۇرىيەتنى ئۆتەشنى تەلەپ قىلدى. مانا بۇ گەندىنىڭ خىزمەت پرىنسىپى ئىدى.

گەندىنىڭ خىزمىتى ئۇنىڭ غايىسى ۋە ئېتىقادى بىلەن زىچ باغلانغانىدى.

گەندى خەلق ئاممىسى بىلەن قوشۇلۇپ كەتكەن بولۇپ، ئۇنىڭ رەھبەرلىكى ۋە تەربىيىسىدە دېھقانلار ھەرىكىتى غەلىبە قىلدى.

ھۆكۈمەت دائىرىلىرى يول قويۇشقا مەجبۇر بولدى.

گەندى سانباران رايونىدىكى خىزمىتىنى ئەمەلدا ئاخىرلاشتۇرۇپ تۇرۇشىغا، ئەخمەتئابد شەھىرىدىكى توقۇمىچىلىق ئىشچىلىرىنىڭ جىددىي ياردەم سوراش خېتىنى تاپشۇرۇۋېلىپ، دەرھال «تەپسىرخانا»غا قايتتى. ئىشچىلار بىلەن توقۇمىچىلىق زاۋۇت خوجايىنى ئوتتۇرىسىدىكى تالاش - تارتىش ئىنتايىن كەسكىن ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇ ئىشچىلارغا ئىش تاشلاشقا تەكلىپ بەردى، لېكىن ئۇلاردىن ئالدى بىلەن زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي كۈرەش قىلىش توغرىسىدا قەسەم قىلىشنى تەلەپ قىلدى. ئىشچىلار ئۇنىڭ تەشەببۇسىغا قىلچە ئىككىلەنمەي قوشۇلدى.

لېكىن، ئىككى ھەپتىدەك ۋاقىت ئۆتۈپلا ئىشچىلارنىڭ كۈرەش قىزغىنلىقى ئاجىزلاشتى، جەڭگىۋارلىقى بارا - بارا تۆۋەنلەشكە باشلىدى. گەندى بەزىلەرنىڭ قەسەمگە خىلاپلىق قىلىپ، زورلۇق كۈچكە مۇراجىئەت قىلىش مۇمكىنچىلىكىدىن ئەندىشە قىلدى. ئاچلىق تەھدىتى ئىشچىلارنى ئۈمىدسىزلەندۈرگەندە، شۇنىڭ بىلەن گەندى ئاچلىق ئېلان قىلىپ، ئەگەر كېلىشىم ھاسىل قىلىنمايدىغان بولسا، ئۆزىنىڭ ھەرگىز تاماق يېمەيدىغانلىقىنى جاكارلىدى.

ئىشچىلارنىڭ بۇ ئىشتىن بېشى قاتتى، ئۇلار گەندىگە: «تاماق يېمەسلىككە تېگىشلىكلەر سىز ئەمەس، بەلكى بىز» دېدى. ئەمما، گەندى ئۇلارنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشىغا قوشۇلمىدى، ئۇ: «ئەگەر سىلەر ئۆزۈڭلارنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك توغرىسىدا بەرگەن قەسەمىڭلارغا سادىق بولساڭلار، مەن رازى بولىمەن» دېدى. توقۇمىچىلىق زاۋۇتى خوجايىنلىرى تېخىمۇ ھەيران قالدى، ئۇلار مۇھاسىرە ئىچىدە قېلىپ، ئىككى تەرەپتىن قىستاپ ھۇجۇمغا ئۇچراۋاتقان ئەھۋالدا، ئىلاجسىزلىقتىن ئۈچ كۈندىن كېيىن ئىشچىلار بىلەن كېلىشىم ھاسىل قىلدى.

ئاچلىق ئېلان قىلىش گەندىنىڭ ئەخلاقىي جەھەتتىكى قىيىن

ئەھۋالدىن قۇتۇلۇشىغا ياردەم بېرەتتى ھەمدە ئۇنى يار - يۆلەكسىز قالغان ئەھۋالدىن قۇتۇلدۇراتتى. ئۆزىگە ئۆزى تاپقان بۇ خىل ئازاب ئۇنىڭغا بىر خىل روھىي جەھەتتىكى يۈكسىلىشىنى ئەكىلەتتى، شۇنىڭ بىلەن يەنە ئۇ رەقەبىنى ئەخلاق جەھەتتىن قىيىن ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قوياتتى. شۈبھىسىزكى، ئاچلىق ئېلان قىلىش كىشىلەرنىڭ كۆڭلىنى تەسىرلەندۈرەتتى ۋە يۇمشىتاتتى، چۈنكى بۇ باشقىلار ئۈچۈن خۇشاللىق بىلەن ئازابلىنىدىغان ئىش ئىدى، ئۇنىڭ ئۈنۈمىمۇ بىر خىل مەجبۇرلاش خاراكتېرىنى ئالغانىدى. ئەگەر مەجبۇرلاش ۋەھشىيەنە كۈچ ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى رەھىمدىللىق بىلەن ئېلىپ بېرىلسا، ئۇنى مەجبۇرلاش دېگىلى بولمايتتى.

بۇ قېتىمقى كۈرەش ئەمدىلا ئاياغلىشىشىغا، گۇجراتتىكى يەر مۈلۈكچىلىك ماجىراسى يەنە گەندىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىۋالدى. ئۇ كېچىلەپ يول يۈرۈپ يەنە ئۇ يەرگە بېرىپ، قەھەتچىلىك ۋە زىرائەتلەر بولمىغانلىق تۈپەيلىدىن دېھقانلارنىڭ ئاچارچىلىق تەھدىتىگە دۇچ كەلگەنلىكىنى كۆردى. ئەمما، دائىرىلەر يەنىلا دېھقانلاردىن مەجبۇرىي ھالدا باج ۋە ئىجارە يىغىۋاتقاندى.

گەندى يەنە بىر قېتىم دېھقانلارغا ئۆزىنىڭ تەشەببۇسىنى تەشۋىق قىلىپ، دېھقانلارنى قوزغىلىپ كۈرەش قىلىشقا چاقىردى. نەتىجىدە، بارلىق دېھقانلارنى ئۇنىڭ ئەتراپىغا زىچ ئۇيۇشۇپ، دائىرىلەرگە باج تاپشۇرۇشنى رەت قىلدى. تۆت ئايدىن كېيىن، دائىرىلەر نامرات دېھقانلاردىن باج ۋە ئىجارە ئېلىش توغرىسىدىكى قارارنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. گەندى دېھقانلارنىڭ ئۆز كۈچىگە تايانغاندىلا ئاندىن ئۆزىنى قۇتقۇزغىلى بولىدىغانلىقىنى بىلگەنلىكىنى خۇشاللىق بىلەن كۆردى.

ئون ئىككىنچى باب ئىمپېرىيىگە سادىق بولۇش

دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ئوتى يەنىلا ياۋروپادا يامرىماقتا ئىدى. ئەنگىلىيە خەۋپ ئىچىدە تۇراتتى. ئەنگىلىيە پادىشاھى نېمىسلارنىڭ ئۆزلىرىگە ھۇجۇم قىلىدىغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. بۇ چاغدا ئەنگىلىيە پادىشاھى ۋە ئۇنىڭ ھىندىستاندىكى باش ۋالىيلىرى ئۆزلىرىنىڭ بېقىندى مۇستەملىكىسى ھىندىستاننى ئېسىگە ئالدى. ھىندىستاننىڭ باش ۋالىيسى ھىندىستاننىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدىكى داھىيلارنى يېڭى دېھلىغا ئۇرۇش يىغىنىغا تەكلىپ قىلدى، گەندىمۇ تەكلىپكە بىنائەن بۇ يىغىنغا قاتناشتى.

گەندى باش ۋالىيغا ئەسكەر ئېلىش توغرىسىدىكى پىلاننى ئوتتۇرىغا قويدى. ئۇ مەملىكەت بويىچە يېڭى ئەسكەر قوبۇل قىلىپ، ئالدىنقى سەپكە ئاتلىنىپ بۈيۈك ئەنگىلىيە ئىمپېرىيىسى ئۈچۈن جەڭ قىلىشنى قارار قىلدى. بۇ گويا ئۇنىڭ قورال كۈچى ئىشلەتمەي جەڭ قىلىش ھەرىكەت مىزانىغا خىلاپتەك قىلاتتى، ئەمما گەندىنىڭ چۈشەنچىسى مۇنداق: «ئەنگىلىيە ھىندىستانغا ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىلدە چىقىرىلغان ئەڭ يامان قارار پۈتۈن ھىندىستاننى قورالدىن مەھرۇم قىلىش بولۇپ، بۇنىڭ بىلەن ھىندىستان خەلقى ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ زۇلۇمىغا قارشى تۇرۇش ئىقتىدارىنى يوقاتقان، بۇ خىل زۇلۇم قۇدرەتلىك قورال كۈچىنى ئارقا تىرەك قىلغان. ئەگەر بىز بۇ قارارنى بىكار قىلساق، مۇشۇ پەيتنىڭ ئۆزى ياخشى پۇرسەت. ئەگەر بىز ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىگە ياردەم قىلالىساق، ئىككى تەرەپ ئوتتۇرىسىدىكى ئىشەنمەسلىكنى تۈگەتكىلى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى خەلقىمىز قورالنى قانداق ئىشلىتىشىمۇ ئۆگىنىۋالىدۇ.»

گەندى جەنۇبىي ئافرىقىدىن دۆلىتىگە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، كەڭ خەلق ئاممىسى بىلەن ئىنتايىن زىچ مۇناسىۋەتتە بولدى. ئۇ مۇستەقىللىقنى تەلەپ قىلىش ئارزۇسىنىڭ كىشىلەر قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالغانلىقىنى كۆرۈپ يەتتى. ئۇنىڭ قەلبىدە مىللىي مۇستەقىللىق ئوتى ئاللىقاچان تۇتاشقانىدى، پىلانلىرى بىر - بىرلەپ ئىشقا ئېشىۋاتاتتى. ئۇ ئەنگلىيە خەۋپتە قالغان پەيتتە، ئۇلارنى كۈچلۈك ھالدا قوللىيالىسا، ھىندىستاننى يېقىن كەلگۈسىدە ئەنگلىيىنىڭ ئاپتونومىيىلىك ئورنىغا ئىگە بولغان باراۋەر ھەمراھىغا ئايلاندۇرغىلى بولىدۇ، دەپ قارايتتى.

گەندى جاھىللىق بىلەن شۇنداق دەپ قارىدىكى، ئەگەر پۈتۈن ھىندىستان خەلقى ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىگە پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن، قۇربان بېرىشتىن قورقماي ياردەم بېرىپ، ئەنگلىيە قوشۇنىنىڭ كۈرىشىنى قوللىيالىسا، ئۇ ھالدا ئۇلارنىڭ ئاپتونومىيىنى ئىشقا ئاشۇرۇش ئارزۇسى ئۇزاققا بارمايتتى.

شۇنىڭ بىلەن گەندى ئۆزىنىڭ ئەسكەر قوبۇل قىلىش ئىشىنى باشلىۋەتتى. ئۇ بۇ قېتىم ئەنگلىيىنىڭ سېرژانت دەرىجىلىك ئەسكەر قوبۇل قىلىش ئوفىتسېرى سالاھىيىتى بىلەن ئۆز خەلقىنىڭ ئالدىغا چىقتى. گەندى ئۇزاق ئويلانغاندىن كېيىن بۇ قارارنى چىقارغان بولسىمۇ، ئۇنىڭ نىيىتىنى ياخشى دېيىشكە بولاتتى. بىراق، ئۇنىڭ بۇ ئۆمىدۋارلىقى رەھىمسىز زەربىگە ئۇچرىدى.

كەڭ خەلق گەندىنىڭ ھەرىكىتىنى چۈشەنمىدى، گەندىنىڭ قانداق مەسىلىلەرنى ئويلاۋاتقانلىقىنى تېخىمۇ ئويلاپ يېتەلمىدى، توغرىسىنى ئېيتقاندا، ئۇلار گەندىنىڭ ھەرىكىتىگە قارشى ئىدى.

بەزىلەر گەندىدىن بىۋاسىتە سورىدى: «سىز زورلۇق كۈچ ئىشلەتمىگۈچى بولۇپ تۇرۇقلۇق، قانداقمۇ بىزنى قاتىللىق قورالىنى قولغا ئېلىڭلار دەيسىز؟»، «ئەنگلىيە بىز ئۇلارنى

قوللىغۇدەك ھىندىستانلىقلارغا نېمە ياخشى ئىش قىلىپ بەردى؟»

كىشىلەر گەندىنىڭ خىزمىتىگە نىسبەتەن تېمىراقتا ھەمكارلاشماسلىق پوزىتسىيىسىنى قوللاندى. گەندى پەيتون ئىجارە ئالالمىدى، پىدائىيلار ئۇنىڭ خىزمىتىگە تېخىمۇ ھەمكارلاشمىدى. لېكىن، گەندى روھسىزلانمىدى.

گەندى ئۆزى توغرا دەپ قارىغان ھەرىكىتىنى ئەزەلدىن توختاتمىدى.

ئۇ پىيادە يول يۈرۈشنى قەتئىي داۋاملاشتۇردى ھەمدە ئۆزى ئوزۇق تەييارلاپ، ھەممىلا يەردە تەشۋىقات ۋەزەقىسى تارقىتىپ، كۆپچىلىككە ئۆز تەشەببۇسىنىڭ ئەھمىيىتىنى تەشۋىق قىلدى. ئۇنىڭ خىزمەتىنى قەتئىي داۋاملاشتۇرۇشى ئاخىر ئۈنۈم بېرىپ، ئارمىيىگە قاتنىشىشقا ئۆزىنى مەلۇم قىلىدىغانلار ئاستا - ئاستا كۆپىيىشكە باشلىدى.

گەندى ئۆزىنىڭ تەرجىمىھالىدا بۇ قېتىمقى ھەرىكەتكە مۇنداق باھا بەرگەن: «بۇ قېتىمقى ئەسكەر قوبۇل قىلىش خىزمىتى مەن شۇغۇللانغان خىزمەتلەر ئىچىدىكى ئەڭ جاپالىق خىزمەت بولدى.»

بۇ قېتىمقى ھەرىكەت ئارقىلىق گەندى مۇنداق بىر نۇقتىنى چۈشىنىۋالدى: ئۇنىڭ خەلقنىڭ تىنچلىق سۆيۈش ھەرىكىتى زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتىگە نىسبەتەن قارشى تۇرۇپ بولمايدىغان ئېتىقادقا ئىگە ئىكەنلىكىدىن ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ قورقۇنچاقلىقىدىن ئىدى. ئۇلار ھەقىقىي ئۇرۇش قىلىشتىن قورقاتتى. ئۇ ھىندىستان خەلقىنىڭ بەكلا ئاجىز ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ دۆلىتى يېڭىۋاشتىن كۈچ - قۇدرەتكە ئېرىشىش لازىملىقىنى، بولمىسا بۇ مىللەتنىڭ يوقىتىلىش مۇمكىنچىلىكى بارلىقىنى ھېس قىلدى.

بۇ خىل كۈچ قولغا قورال ئېلىپ، قايتىدىن جەڭ قىلىدىغان كۈچنىلا كۆرسەتمەيتتى. گەندىنىڭ ئىدىيىسىدە، ئۇ يەنە بىر خىل

مەنىۋى كۈچنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالاتتى، ئەمەلىيەتتە، بۇ مۇھەببەتنى زورلۇق كۈچىنىڭ ئورنىغا قويىدىغان بىر خىل كۈچ ئىدى. گەندى ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ بىر خىل قانۇنىيەت، ئۇ ئۆمۈر بويى پايدىلىنىپ ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە بەرداشلىق بېرىدىغان، شۇنداقلا ئۆزىدىن ھالقىپ كېتەلەيدىغان بىر خىل قانۇنىيەت ئىدى. گەندى خەلق ئاممىسى ئالدىدا بۇ قانۇنىيەتنى ئەمەلىيەتتىن ئۆتكۈزدى ھەمدە قوبۇل قىلىشنى خالايدىغان كىشىلەرگە ئۇنى تونۇشتۇردى.

مانا بۇ گەندىنىڭ پۈتۈن مەملىكەتنى ئايلىنىپ، قاتنىشىشقا بولىدىغان بارلىق يىغىلىشلارنىڭ ھەممىسىگە قاتنىشىشىدىكى ۋە ئۆز تەشەببۇسىنى تەشۋىق قىلىشتىكى مەقسىتى ئىدى. ئۇ پۈتۈن دۇنياغا ئۆزىنىڭ بۇ مىزاننىڭ چەكسىز ئەۋزەللىككە ئىگە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈشنى مەقسەت قىلاتتى.

گەندى ئۆز خەلقىگە مۇھەببەتنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى، مۇھەببەتنى زورلۇق كۈچ ئورنىغا قويۇشنى تىنماي تەشۋىق قىلدى.

بۇ قېتىمقى ئەسكەر قوبۇل قىلىش خىزمىتى شۇنچە جاپالىق بولدىكى، ئاخىرىدا گەندىنىڭ سالامەتلىكى بەكمۇ ئاجىزلىشىپ كەتتى، ئېغىر نېرۋا ئاجىزلىق كېسىلىگە گىرىپتار بولۇپ، ئاساسەن ئۆلۈم تەھدىتىگە دۇچ كېلىپ قالدى.

«مۇھەببەتنى زورلۇق كۈچىنىڭ ئورنىغا قويۇش» شوئارى گەندىنىڭ ھەرىكەت مىزانى ئىدى، ئەمما جاھانگىرلارنىڭ زۇلۇمنى يەتكۈچە تارتقان كەڭ ھىندىستان خەلقىگە نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ ئۇلارنىڭ يۈرەك ساداسى ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئەنگلىيە جاھانگىرلىكى ئۈچۈن ئېلىپ بارغان ئەسكەر قوبۇل قىلىش خىزمىتىنىڭ كەڭ خەلقنىڭ چىن قەلبىدىن ھىمايە قىلىشىغا ئېرىشىشى مۇمكىن ئەمەسلىكى تۇرغان گەپ ئىدى.

ئون ئۈچىنچى باب مۇھەببەتنى زورلۇق كۈچنىڭ ئورنىغا قويۇش

1 - دۇنيا ئۇرۇشى ئاخىرلىشىپ، ئەنگىلىيە ئۇرۇشتا غەلىبە قىلغۇچى دۆلەت بولدى. بۇ ھىندىستان خەلقىگە مۇستەقىللىققا ئېرىشىش ئۈمىدى ئەكەلدى. دەل مۇشۇ ئۈمىد ئۈچۈن گەندى خەلقىنى ئەنگىلىيىنىڭ ئۇرۇش قىلىشىغا ياردەم بېرىشكە چاقىرىغانىدى. ھىندىستان خەلقى ھەقىقەتەن بۇنىڭ ئۈچۈن كۆپ قۇربان بەردى.

گەندى سالامەتلىكى تېخى تولۇق ئەسلىگە كەلمەي تۇرۇپلا ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ «لاۋرات قانۇنى لايىھىسى»نى ئېلان قىلغانلىقىنى ئاڭلىدى. بۇ قانۇن لايىھىسىدە بومبايدا ئارقا - ئارقىدىن يۈز بەرگەن مۇستەقىللىق ئىنقىلابىغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن لاۋرات كومىتېتى قۇرۇلغانلىقى، بۇ كومىتېت قاتتىق تەدبىر قوللىنىپ، ھىندىستان خەلقىنى پۇقرالىق ھوقۇقىدىن مەھرۇم قىلالايدىغانلىقى، «جىنايەتچىلەر»نى سوت قىلمايلا نەزەربەند ئاستىغا ئالالايدىغانلىقى بەلگىلەنگەنىدى.

ئىنگىلىزلار ۋەدىسىگە ۋاپا قىلماي يەنە بىر قېتىم گەندىگە خىرىس قىلدى. بۇ خىل خىرىس گەندى ئۈچۈن ئىنتايىن ياخشى بىر قوزغىتىش بولۇپ، گەندىنى ئۈمىدسىزلىكتىن خالاس قىلدى، ئۇنىڭ ئىرادىسىنى كۈچەيتتى. گەرچە سالامەتلىكى بىر ئاز ياخشىلىنىپ ئەمدىلا ئۆلۈم گىردابىدىن قايتىپ كەلگەن بولسىمۇ، ئۇ يەنىلا دەرھال كۈرەشكە ئاتلاندى.

گەندى دەرھال يىغىن ئېچىپ، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش مەجلىسى قۇردى، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ ئىتتىپاقداشلىق ئەھدىنى

تەييارلاپ ۋە ماقۇللاپ، باش شتابىنى بومبايدا قۇردى. گەندى يەنە بىر قېتىم زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش مەجلىسىنىڭ رەئىسلىكىگە سايلاندى. ئۇ مەجلىس ئەزالىرىنى تەشكىللەپ تەشۋىقات ۋە رەھبەرىيەت بېسىپ تارقاتتى، ھەممىلا يەردە يىغىن تەشكىللەپ، بۇ قانۇن لايىھىسىگە قارشى تەشۋىقات ئېلىپ باردى.

گەندى دېھلىغا بېرىپ، پارلامېنتنىڭ قانۇن چىقىرىش يىغىنىغا قاتنىشىپ، ھىندىستان رەھبەرلىرىنىڭ كۈچلۈك سۆزلىرىنى ئاڭلىدى. ئۇلار ئەنگلىيە پادىشاھىنىڭ بۇ قانۇننى بىكار قىلىشىنى تەلەپ قىلدى، شۇنداقلا بۇ قانۇننىڭ ئېغىر ئاقىۋەتلەرنى ئەكىلىدىغانلىقى توغرىسىدا ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنى ئاگاھلاندۇردى.

گەندى بۇنىڭدىن قاتتىق تەسىرلەندى.

لاۋرات قانۇن لايىھىسى پۈتۈن ھىندىستانغا ئالاقىدار بولغاچقا، مەملىكەت بويىچە كۈرەشنى قانات يايدۇرۇش زۆرۈر ئىدى. گەندى قاتتىق ئويلاندى، خەلقنىڭ خىرىس قىلىش ئىرادىسىنى قوزغاش، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە خەلقنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش كەيپىياتىنى تۈگىتىش ئۈچۈن، گەندى پۈتۈن مەملىكەت بويىچە بازار تاشلاشقا چاقىردى.

زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى بىر خىل ئۆز - ئۆزىنى پاكلاشتۇرىدىغان جەريان، شۇنداقلا بىر خىل مۇقەددەس كۈرەش ئىدى. گەندىنىڭ قارىشىچە، ئىشنىڭ دەسلەپىدە ئۆز - ئۆزىنى پاكلاشتۇرىدىغان بىر خىل ھەرىكەت بولۇشى لازىم ئىدى. پۈتۈن مەملىكەت خەلقى ئوخشاش بىر كۈندە ئىش توختاتسا، شۇنداقلا ئاچلىق ئېلان قىلسا ۋە ئىبادەت قىلسا، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنىڭ پرىنسىپىغا پۈتۈنلەي ئۇيغۇن كېلەتتى.

ئۇنىڭ پىلانىنىڭ بىرىنچى قەدىمى پۈتۈن مەملىكەتنى ئەنگلىيە ماللىرىنى ئومۇميۈزلۈك بايقۇت قىلىش ھەرىكىتى

ئېلىپ بېرىشقا چاقىرىش بولدى. پىلانغا ئاساسەن، 1919 - يىلى 3 - ئاينىڭ 30 - كۈنى بايقۇت قىلىش ھەرىكىتى كۈنى قىلىپ بېكىتىلدى، كېيىن يەنە 4 - ئاينىڭ 6 - كۈنىگىچە ئېلىپ بېرىشقا ئۇزارتىلدى.

1919 - يىلى 4 - ئاينىڭ 6 - كۈنى بۇ كۈن ھىندىستان تارىخىدا مەڭگۈ خاتىرىلەشكە ئەرزىيدىغان كۈن بولۇپ قالدى. بۇ كۈنى مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ئومۇميۈزلۈك بازار تاشلاش ئېلىپ بېرىلىپ، ناھايىتى ھەيۋەتلىك مەنزىرە بارلىققا كەلدى. بۇ كۈنى ئاممىنىڭ قىزغىنلىقى ناھايىتى يۇقىرى بولدى، بازار تاشلاشنى تەبرىكلەش پائالىيەتلىرى مەملىكەتنىڭ ھەممىلا يېرىدە ئومۇميۈزلۈك ئېلىپ بېرىلدى، كىشىلەر ئەمدى باستۇرۇلۇشتىن قورقمىدى، ھەتتا ئۆز رازىلىقى بىلەن تۈرمىگە چۈشۈپ، شۇ ئارقىلىق ئەنگلىيە پادىشاھىغا ئېتىراز بىلدۈردى. يېڭى دېھلىدا، كىشىلەرنىڭ كۈچ كۆرسىتىش پائالىيەتلىرى ھۆكۈمەتنىڭ قاتتىق باستۇرۇشىغا ئۇچراپ، نۇرغۇن كىشىلەر ئېتىپ ئۆلتۈرۈلدى.

يېڭى دېھلىغا كېتىۋاتقان يول ئۈستىدە، گەندى قولغا ئېلىنىپ بومبايغا يالاپ كېلىندى. ئۇنىڭ قولغا ئېلىنغانلىقى توغرىسىدىكى خەۋەر تېزدىن پۈتۈن مەملىكەتكە تارقالدى. نۇرغۇن شەھەرلەردە تېخىمۇ زور غەزەپ پەيدا قىلدى ھەمدە ئارقا - ئارقىدىن زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەرىكەتلىرى پارتلىدى. ھۆكۈمەت دائىرىلىرى تېخىمۇ زور توقۇنۇش پەيدا بولۇشتىن ئەنسىرەپ گەندىنى قويۇۋەتتى.

زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەرىكەتلىرى پەيدا بولغاندىن كېيىن، گەندى ئىنتايىن ئازابلىنىپ، ئۆزىنىڭ «ھىمالايا تېغى» دەك زور خاتالىق ئۆتكۈزگەنلىكىنى ئاشكارا ئېتىراپ قىلدى. ئۇ خەلقنى مەدەنىيەتلىك ھەمكارلاشماسلىق ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىشقا چاقىرىشتىن ئىلگىرى، ئۆزىنىڭ ھەمكارلاشماسلىق ۋە بويسۇنماسلىق دېگەننىڭ مەدەنىيەت مەنىسىنى يەنىلا ئانچە

چۈشەنمىگەنلىكىنى ھېس قىلدى. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئۇ ئالدى بىلەن ئۇزاق سىناقلاردىن ئۆتكەن، قەلبى پاك ھەم زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىشنىڭ قاتتىق پرىنسىپلىرىنى تامامەن چۈشىنىدىغان پىدائىيلارنى بەرپا قىلىش قارارىغا كەلدى.

ئۇ مۇشۇ ئويلىرىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ بومبايغا بېرىپ، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىشنىڭ ئەھمىيىتى ۋە ئىچكى مەنىسىنى تەشۋىق قىلىدىغان كىچىك كىتابچە بېسىپ تارقاتتى. شۇنداقلا شۇ يەردىكى زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش مەجلىسى ئارقىلىق بىر پىدائىيلار ئەترىتى قۇرۇپ، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش پرىنسىپىنى قانداق ئۈنۈملۈك تەتبىق قىلىش جەھەتتە خەلقنى تەربىيەلەشكە باشلىدى.

زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەرىكەتلىرى يەنە بىر قېتىم پەيدا بولغان چاغدا، گەندى زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي پاسسىپ قارشىلىق كۆرسىتىش ۋە ھەمكارلاشماسلىق ھەرىكەتىنى توختىتىپ قويدى. شۇنداقلا ئۆزى ئويلاپ يەتمىگەن ئاممىنىڭ سەۋەنلىكى ئۈچۈن ئۆزىنى جازالاپ ئۈچ كۈن ئاچلىق ئېلان قىلدى.

ئەمما، گەندىنىڭ قىلغانلىرى ۋە ئۇ رەھبەرلىك قىلغان ھەرىكەت ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنى تەسىرلەندۈرەلمىدى. گەندىنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشى «مۇھەببەتنى زورلۇق كۈچنىڭ ئورنىغا قويۇش» مۇمكىنچىلىكىنى يارىتالمىدى. ئەكسىچە، ئەنگلىيە ھۆكۈمىتى بۇ خىل ۋەزىيەتنى كۆرۈپ، «ۋىجدانى» ئازابلىنىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە، تېخىمۇ قاتتىق جازالىدى. 1919 - يىلى 4 - ئاينىڭ 13 - كۈنى ئەنگلىيە قوشۇنلىرى ئامرىتساردا، پانجاپ شتاتىدا يەنە ئىنسان قېلىپىدىن چىققان كەڭ كۆلەملىك ۋەھشىيانە قىرغىنچىلىق ئېلىپ بېرىپ، نەچچە مىڭلىغان كىشىنى قىردى. بۇ كۈن ھىندىستان تارىخىدا ئەڭ زۈلمەتلىك

بىر كۈن بولۇپ قالدى.

بۇ كۈن ئەنگلىيىنىڭ ھىندىستان خەلقىنىڭ رايىدىن تەتۈكۈس مەھرۇم بولغانلىقىدىن، ئەنگلىيە ھۆكۈمرانلىرى بىناسىدا ئەجەللىك يېرىق پەيدا بولغانلىقىدىن، ئەنگلىيىنىڭ ھىندىستاندىكى ھۆكۈمرانلىقىنىڭ لىڭشىپ قېلىشقا باشلىغانلىقىدىن دېرەك بەردى. ھىندىستان خەلقى مۇستەقىللىقنى تەلەپ قىلىش مارشىنى ياڭراتتى، مۇستەقىللىقنى تەلەپ قىلىش ساداسى پۈتۈن مەملىكەتنى قاپلىدى.

ئون تۆتىنچى باب مۇقەددەس قەھرىماننىڭ دۇنياغا كېلىشى

پاجىئەنىڭ يۈز بېرىشى گەندىنىڭ بۈيۈك ئەنگلىيە ئىمپېرىيىسىگە سادىق بولۇش ئېتىقادىنى ئۈزۈل - كېسىل ۋەيران قىلدى. ئۇ ئىزچىل ھالدا ئۇنى گويا يەنىلا غەرەز ئۇقىدىغان خەير - ساخاۋەتلىك ھۆكۈمرانلىقتەك قاراپ كەلگەنىدى، ئەمدى ھازىر ئۇ ئۆزىنىڭ رەھىمسىزلىكىنى ئاخىر ئاشكارىلىدى. «خەلقنىڭ رايىغا ياقمايدىغان» ھەربىر ھىندىستانلىق بۇنداق ھۆكۈمرانلىق بىلەن ھەمكارلىشىشنى رەت قىلاتتى.

گەندى ئىزچىل ھالدا مىللەت ئادەمگە ئوخشىمايدۇ، ئۇ ئاجىز بولسا ئەركىنلىكىدىن مەھرۇم قالىدۇ، دەپ قارايتتى. ئۇ 1909 - يىلى نەشر قىلىنغان «ھىندىستان ئاپتونومىيىسى» دېگەن كىتابىدا مۇنداق دەپ يازغان: «بىز ئۆزىمىز ھىندىستاننى ئىنگىلىزلارغا ھەدىيە قىلدۇق، ئۇلارنىڭ بۇ يەردە تۇرغانلىقى ئۇلارنىڭ بىزدىن قۇدرەتلىك بولغانلىقىدىن ئەمەس، بەلكى بىزنىڭ ئۇلارنى باققانلىقىمىزدىن بولغان. شۇنىڭ ئۈچۈن، ئەگەر ھىندىستان ئۆز رازىلىقى بىلەن ئۇلار بىلەن ھەمكارلىشىشنى مەملىكەت بويىچە توختىتىدىغان بولسا، ئۇلار مۇقەررەر ھالدا گۇمران بولۇپ، ھىندىستاننىڭ تارىخ سەھنىسىدىن چېكىنىپ چىقىدۇ.»

گەندى ھىندىستان كۈنگېرېسلار پارتىيىسىگە ئۆز تەشەببۇسىنى قوبۇل قىلىش توغرىسىدا مەسلىھەت بەردى: ھۆكۈمەت خىزمەتچىلىرىگە ئەنگلىيە ئورگانلىرىدىكى خىزمىتىدىن ئىستىپا بېرىش توغرىسىدا نەسھەت قىلىش،

ئادۋوكاتلار ئەنگىلىيىچە سوتقا قارشى تۇرۇش، ئوقۇغۇچىلار ئىنگىلىزلار ئاچقان مەكتەپلەردە ئوقۇشنى رەت قىلىش، مەملىكەت بويىچە ھەممە كىشى ئەنگىلىيە ماللىرىنى بايقۇت قىلىش، يارىلىق كىشىلەر ۋەتەننىڭ سادىق خىزمەتكارى بولۇش، ئاڭلىق ئىختىيارىي ھالدا زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتىنىڭ جەڭچىلىرىدىن بولۇپ، ئەر كىنلىك ئۈچۈن كۈرەش قىلىش لازىم.

گەندىنىڭ تەشەببۇسى خەلقنىڭ كۆڭلىگە شۇنداق ياقىتىكى، پۈتۈن مەملىكەت بۇنىڭغا قىزغىن ئاۋاز قوشۇپ، خەلق ئارىسىدا مىسلىسىز قىزغىنلىق قوزغالدى. شۇنىڭ بىلەن بىر چاغدا گەندى ئۆزىنىڭ كۈرەشتىكى رەھبەرلىك ئورنىنى تۇرغۇزۇپ، خەلق كونگېرىسلار پارتىيىسىنى ئاساسەن يېڭىۋاشتىن ئۆزگەرتىپ تەشكىللىدى، ئۇنىڭ ئۆزى ئۈلگە بولۇشنىڭ تەسىرىدە، ئەسلىدە مۇبالىغە قىلىشنىلا بىلىدىغان سىياسەتۋازلارمۇ باتۇر ھەم پاراسەتلىك جەڭچىگە، ئىلگىرى ئىنگىلىزلىشىپ كەتكەن ئاقسۆڭەكلەرمۇ ئۈچىسىغا يەرلىك ئاق رەختتىن تىكىلگەن كىيىملەرنى كىيىدىغان خەلق خىزمەتكارلىرىغا ئۆزگەردى.

ھەقىقىي مۇقەددەس قەھرىمان دۇنياغا كەلدى. گەندى پۈتۈن ھىندىستاننىڭ مۇناسىپ خەلق داھىيىسىغا ئايلاندى.

گەندى يەنىلا ئۆزىنىڭ ئىش قىلىش پرىنسىپىغا قاتتىق رىئايە قىلاتتى، ئەزەلدىن قارىغۇنى ياردا قىستىمايتتى. ئۇ ھەر قېتىم رەقىبىگە ھۇجۇم قىلىشتىن ئىلگىرى، تەشەببۇسكارلىق بىلەن رەقىبىگە ئۆزىنىڭ مەقسىتىنى ئېيتاتتى.

ئىلگىرىكى بۇ ئېر ئۇرۇشىدا، گەندى ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىگە ئۆزلۈكىدىن نۇرغۇن خىزمەت ئىشلەپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتى ئۇنىڭغا «تىنچلىق ئوردىنى» بەرگەندى. ئۇ بۇ ئوردىنى ئەنگىلىيە پادىشاھىغا قايتۇرۇپ بەردى ھەمدە مۇنداق

دەپ سۆز قوشۇپ قويدى: «مەن ئەمدى قەبىھ ھەرىكەتلەرنى قوغداش ئۈچۈن بارغانسېرى ئەخلاقسىز بولۇپ كەتكەن ھۆكۈمەتنى ھىمايە قىلالمايمەن.»

ئۇنىڭ چاقىرىقى بىلەن، ھۆكۈمەت خىزمەتچىلىرى ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ ئورگانلىرىغا ئىشقا بارمىدى، ئادۋوكاتلارمۇ ئىشلىمىدى، ئوقۇغۇچىلار مەكتەپكە بارمىدى، مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان شەھەر ئاھالىلىرى يېزىلارغا بېرىپ دېھقانلارنىمۇ زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك، ھەمكارلاشماسلىق ھەرىكىتىگە قاتنىشىشقا چاقىردى.

ھىندىستان خەلقى ئويغاندى. ئۇلار خۇددى نەچچە ئەسىر غەپلەت ئۇيقۇسىدا ياتقان ئەركەك شىردەك ئۇيقۇدىن ئويغىنىپ ھۆركىرەپ، توسقىلى بولمايدىغان كۈچ - قۇۋۋەتكە ئىگە بولدى. ئۇلار قەدىر - قىممەتكە ئىگە بولۇشنىڭ مۇھىملىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدى، مىللەتنىڭ قەدىر - قىممىتى ئۈچۈن جان پىدا قىلىشقا ھەر ۋاقىت تەييار تۇردى.

ھىندىستاننىڭ شەھەر - يېزىلىرىدا، ھەممىلا يېرىدە كىشىلەرنىڭ چەت ئەل كىيىملىرىنى كۆيدۈرۈۋاتقانلىقىنى كۆرگىلى بولاتتى. بارلىق كىشىلەر، باي - كەمبەغەل، ياش ۋە جىنس ئايرىماي، مۇرىنى مۈرىگە تىرەپ بىرلەشكەن، پۈتۈن مەملىكەت خەلقى مىسلىسىز بىردەك ئىتتىپاقلاشقاندى.

گەندىنىڭ غايىسى ئاخىر ئىشقا ئاشقانداك قىلاتتى، ئۇ رەھبەرلىك قىلغان زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتىدە ئاساسەن مۆجىزە يۈز بەرگەندەك قىلاتتى. ھالبۇكى، بۇلارنىڭ ھەممىسى پەقەت بىر يىل ئىچىدىلا ئۈنۈم بەردى. خەلقنە ئەمدى قورقۇنۇپ قالمايىدى، بۇ دەل گەندى چىڭ تۇرۇپ كەلگەن ۋە ئويلىغان مىللىي ئاپتونومىيىنى ئىشقا ئاشۇرۇشنىڭ ئاساسى ئىدى.

دەل داغدۇغىلىق ھەرىكەت پۈتۈن مەملىكەتتە قىزغىن كەيپىياتقا قانات يېيىۋاتقان چاغدا، ھىندىستاننىڭ شىمالىدا يەنە

خەلق توپىلىشى يۈز بېرىپ، بىر ساقچى ئىدارىسى كۆيدۈرۈلۈپ، كىشىلەرنىڭ تالاپەتكە ئۇچرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. بۇ قېتىمقى زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەرىكىتى گەندىنىڭ پىلانىسى يەنە بىر قېتىم قالايمىقانلاشتۇرۇۋەتتى، ئۇ كۆپچىلىكنىڭ قارشى تۇرغىنىغا قارىماي، ھەمكارلاشماسلىق ھەرىكىتىنى كەسكىن توختاتتى. بۇ پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەمكارلاشماسلىق ھەرىكىتىگە نىسبەتەن ئىنتايىن پايدىسىز تەسىر كۆرسەتتى. بۇ ئۈسۈل خەلقنىڭ كۈرەش قىزغىنلىقىنى ئاجىزلاشتۇرۇۋەتتى، شۇنداقلا ئۇلارنىڭ داھىيىغا بولغان ئىشەنچىنى تەۋرىتىپ قويدى. ئەمما، گەندىنىڭ بۇلار بىلەن كارى بولمىدى، ئۇنىڭ قارشىچە، ئۇ موھتاج بولغان بىردىنبىر گۈزەل ئەخلاق زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك، يەنى مۇھەببەتنى زورلۇق كۈچنىڭ ئورنىغا قويۇش ئىدى.

لېكىن، بۇ ئاقىلانە بولمىغان بىر قارار بولۇپ، ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىگە پايدىلىق پۇرسەت بېرىپ قويغانىدى.

بىر كۈنى يېرىم كېچىدە، گەندى ئۈشتۈمىتۈت قولغا ئېلىندى. گەندى بۇ ئىشقا ئىنتايىن خۇشال بولدى.

سوتتا گەندى مەردانلىك بىلەن ئۆز پىكرىنى بايان قىلىپ، ئۆزىنىڭ قانداق قىلىپ ئەنگىلىيىگە سادىق ئادەمدىن باتۇر ئاسىيغا ئايلانغانلىقىنى ئەسلىپ ئۆتتى. ئۇ ئەنگىلىيىلىك سوتچىغا مۇنداق دېدى: «ھىندىستان بەك نامرات، ئۇ قورالسىزلاندۇرۇلغان، سىرتىنىڭ تاجاۋۇزىغا قارشى تۇرالغۇدەك ھېچقانداق كۈچى يوق، ھەتتا ئۇنىڭ ئاپەتكە قارشى تۇرۇش كۈچىمۇ ئىنتايىن ئاجىز. شەھەرلەردە كەڭ دېھقانلارنىڭ ئاچارچىلىق دەستىدىن ھالاكەتكە قاراپ كېتىۋاتقانلىقىنى بىلىدىغانلار ناھايىتى ئاز، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ چەت ئەل تاجاۋۇزچىلىرى ئۈچۈن خىزمەت قىلىپ ئېرىشكەن تاپان ھەققى بەدىلىگە راھەت - پاراغەتلىك تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقانلىقىنى تېخىمۇ ئويلاپ يېتەلمەيدۇ. بۇ تاپان ھەقىلىرى دەل ئۇلارنىڭ

قېرىنداشلىرىدىن شىلىۋېلىنغان. ئەگەر سىلەر يېزىلارغا بېرىپ ھازىرقى ئېچىنىشلىق ھالەتنى كۆرۈپ باقىدىغان بولساڭلار، شۇ چاغدا خۇدۇڭلارنى تاپسىلەر...» بۇ قېتىمقى نۇتۇق شۇنداق ياخشى سۆزلەندى، نۇرغۇن كىشىلەر قاتتىق تەسىرلەندى. ئاخىرىدا، ئۇ ھەققانىي ۋە كۈچلۈك سۆزلەر بىلەن مۇنداق دېدى: «مېنى قاتتىق جازالىشىڭلارنى تەلەپ قىلىمەن ھەم خۇشاللىق بىلەن قوبۇل قىلىمەن، بۇ قانۇندا قەستەن جىنايەت سادىر قىلغانلىق دېيىلىدۇ، لېكىن مەن ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ بىر پۇقرا ئىگە بولغان ئەڭ ئالىي شان - شەرەپتۇر!» گەندىگە ئالتە يىللىق قاماق جازاسى بېرىلدى.

ئون بەشىنچى باب مۇستەقىللىق ئۈچۈن كۈرەش

گەندى تۈرمىگە ئېلىنىپ ئىككى يىلدىن كېيىن، ئېغىر سوقۇر ئۈچەي ياللۇغغا گىرىپتار بولۇپ، ئوپىراتسىيە قىلىشقا توغرا كەلدى. ئوپىراتسىيىدىن كېيىن سالامەتلىكىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش زۆرۈرىيىتى بىلەن تۈرمىدىن قويۇپ بېرىلدى.

گەندى تۈرمىدىن چىققاندىن كېيىن، مەيۋىلىنىش ۋە ئېچىنىش ھېس قىلدى. ئىككى يىل ئىلگىرى ۋەتەنپەرۋەرلىك ھەرىكەتلىرى پۈتۈن مەملىكەتنى قاپلىغانىدى. ئەمما ھازىر پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەممىلا يېرىنى قالايمىقانچىلىق ۋە ئۈمىدسىزلىك، جاھاندىن جاق تويۇش كەيپىياتى قاپلاپتۇ.

گەندى زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتى قوشۇنى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئىجادچانلىق كۈچىنى يېتىلدۈرۈشنىڭ زۆرۈر ئىكەنلىكىنى يەنە بىر قېتىم چوڭقۇر ھېس قىلدى، شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭدىن كېيىنكى بەش يىلدا، گەندى ئۆزىنىڭ سىياسىي تەشەببۇسىنى تەشۋىق قىلىشنى توختىتىپ، ئۆز خىزمىتىنىڭ مۇھىم نۇقتىسىنى مىللەتنىڭ ساپاسىنى ئۆستۈرۈش خىزمىتىگە يۆتكىدى. ئۇ بىر تۈركۈم پىدائىيلارنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرۈپ، كەڭ يېزىلارغا چوڭقۇر چۆكۈپ ئومۇملاشتۇرۇش، تەشۋىق قىلىش پائالىيىتى ئېلىپ باردى، ئىگىلىكنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش، ئەر - ئاياللار باراۋەر بولۇش، قارا خەلق تۈزۈمىنى بىكار قىلىشنى تەشەببۇس قىلدى. گەندىنىڭ ئىدىيىسىدە يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا يۈكسىلىش بولدى.

ئۇنىڭ ئېتىبار بېرىدىغىنى ئەمدى ھىندىستاننىڭ مۇستەقىللىقىنى كۆزلەشلا بولمىدى، مىللەتنىڭ ساپاسىنى

ئۆستۈرۈپ، ھىندىستاننى بارلىق كىشەنلەردىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن، سىياسىي ئەركىنلىكنى قولغا كەلتۈرۈپلا قالماستىن، يەنە مىللەتنىڭ ئىقتىسادىي مەنپەئىتىنىمۇ قولغا كەلتۈرۈش كېرەك ئىدى.

گەندى ئۆز غايىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن، پۇختا قەدەم بىلەن ئەستايىدىل ئالغا ئىلگىرىلىمەكتە ئىدى.

ھىندىستان خەلقىنىڭ روھىي ھالىتى يەنە قايتىدىن جانلاندى. ئۇلار يەنە بىر قېتىم مۇستەقىللىقنى تەلەپ قىلىش ساداسىنى ياڭراتتى. بولۇپمۇ، ھىندىستاندىكى كەڭ ياشلار بۇ ھەرىكەتكە قاتناشتى، ئۇلارنىڭ غەيرىتى، ئۇلارنىڭ قايناق ھېسسىياتى مۇستەقىللىق ھەرىكىتىنىڭ تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈردى.

1925 - يىلىنىڭ ئاخىرىدا يەنى گەندى تۈرمىدىن چىقىپ بەش يىلدىن كېيىن، ئۇنىڭ تەشەببۇسى يەنە كەڭ تەشۋىق قىلىنغان ھەم تولۇق جۇغلانمىغا ئىگە بولغاندىن كېيىن، گەندى يەنە بىر قېتىم ھىندىستاننىڭ سىياسىي سەھنىسىگە چىقتى. كونگېرېسلار پارتىيىسىنىڭ يىغىنىدا، گەندى خەلقنىڭ سىياسىي نىشانى تولۇق مۇستەقىللىققا ئېرىشىش ئىكەنلىكىنى يەنە بىر قېتىم ئوتتۇرىغا قويدى. بۇ ئۇنىڭ يەنە خەلققە رەھبەرلىك قىلىپ مىللەتنىڭ مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىگە قارشى ئاشكارا كۈرەشنى قانات يايدۇرىدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ بەردى.

گەندى مۇستەقىللىق خىتابنامىسىنى تۈزۈپ چىقتى.

1930 - يىلى 1 - ئاينىڭ 26 - كۈنى پۈتۈن ھىندىستان خەلقى تەنتەنىلىك ھالدا قەسەم بەردى. بۇ كۈن مۇستەقىللىق كۈنى قىلىپ بېكىتىلىپ، مەڭگۈ خاتىرىلىنىدىغان بولدى. يۇقىرى كەيپىيات پۈتكۈل دۆلەتنى قاپلاپ، پۈتۈن مەملىكەت خەلقىنىڭ دائىرىلەرگە بولغان قارشىلىقىنى يەنە بىر قېتىم قوزغىدى. ھۆكۈمەت دائىرىلىرى نائىلاج قورال كۈچى

ئىشلىتىپ، يەنە بىر قېتىم خەلقنى باستۇردى. بىر نەچچە ھەپتە ئىچىدە، 100 مىڭغا يېقىن ئادەم تۈرمىگە تاشلاندى. گەندى يەنە بىر قېتىم قولغا ئېلىندى.

بىراق، بۇ قېتىم ئەنگلىيىنىڭ قۇدرەتلىك دۆلەت ماشىنىسى نورمال ئايلىنالمىدى، ئىجتىمائىي ۋەزىيەت قالايمىقانلىشىپ كەتتى.

گەندى تۈرمىگە ئېلىنىپ ئىككى يىلدىن كېيىن شەرتسىز قويۇپ بېرىلدى.

1939 - يىلى 2 - دۇنيا ئۇرۇشى پارتلاپ، گەندى يەنە بىر قېتىم چوڭ سىياسىي پاراكەندىچىلىك ئىچىگە كىرىپ كەتتى. خېيىمخەتەر خەلققە تەھدىت سېلىپ، مىللەت كىرىزىسىگە دۇچ كەلگەن پەيتتە، ئۇ قول قوۋۇشتۇرۇپ چەتتە قاراپ تۇرىدىغان ۋە رېئاللىقتىن ئۆزىنى قاچۇرىدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى. ئۇ ئالغا بېسىش يولىدىكى قاتمۇقات توسالغۇلارنى بۆسۈپ ئۆتۈپ، ئىس - تۈتەك بىلەن قاپلانغان ئۇرۇش مەيدانلىرىغا بېرىپ، ئۆزى كۈرەش قىلىپ تاپماقچى بولغان ھەقىقەتنى ئىزدىدى.

لېكىن، ھازىر دۇنيا ئۇرۇش ئوتى ئىچىدە تۇرۇۋاتاتتى، خەلق قاتتىق ئازاپ - ئوقۇبەت چېكىۋاتاتتى، بۇنداق ئەھۋالدا ئۇنىڭ مەجبۇرىيىتى زادى نېمە؟ ئۇ گاڭگىراپ قالغانىدى.

1 - دۇنيا ئۇرۇشى داۋامىدا، ئۇ بۈيۈك ئەنگىلىيە ئىمپېرىيىسىگە سادىق بولغانىدى. لېكىن، ئەمدىلىكتە ئۇنىڭ بۈيۈك ئەنگىلىيە ئىمپېرىيىسىگە بولغان ھۆرمىتى ۋە ياخشى كۆرۈشى پۈتۈنلەي يوقالدى. ئۇ قىرغىنچىلىقتىن ئاللىقاچان يىرگەنگەن، بارلىق ئۇرۇشلارنىڭ ھەممىسىنىڭ قەيىم قىلىنىشى ئىكەنلىكىگە ئىشەنگەنىدى.

ئۇ ئۆزىنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتىگە ئېتىقاد قىلاتتى. گەندىنىڭ قارشىچە، ئىختىيارىي شەكىلدە ئۆلۈش ئۇسۇلى ئەڭ باتۇرلارغا ھەرىكەت ئىدى.

گەندىنىڭ ئىدىيىسىدە كەم ئۇچرايدىغان مەلۇم بىر خىل جانلىقلىق مەۋجۇت بولۇپ، بۇ ئۇنىڭ مەلۇم بىر خىل ھەرىكەت

ئۇسۇلى ئارقىلىق پۈتۈنلەت قارىمۇقارشى بولغان ئىككى تەرەپنى ئىپادىلىشىگە ئىمكانىيەت يارىتىپ بەردى. ئۇ ئۆزىنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك تەشەببۇسىنى تەشۋىق قىلغان چاغدىمۇ: «ئەگەر قورقۇش بىلەن زورلۇق كۈچ ئىچىدىن بىرنى تاللاشقا توغرا كەلسە، مەن زورلۇق كۈچ ئىشلىتىشنى تەكلىپ قىلىمەن» دېگەننى توختىماي تەكىتلىگەندى.

ھىندىستاننىڭ غەربىي شىمالى قىسمىدا، ئاگاخان ئىسىملىك بىر داھى بولۇپ، ئۆزىنىڭ ئەگەشكۈچىلىرىگە رەھبەرلىك قىلىپ، ئۆز خاھىشى بويىچە زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتى بىلەن شۇغۇللانغانلىقتىن، «چېگرا رايوندىكى گەندى» دەپ نام ئالغانىدى. گەندى ئاگاخانغا مۇنداق دېدى: ئەگەر سىلەر زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتىنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى چۈشىنىدىغان بولساڭلار، ئۇنىڭ قورال كۈچىدىنمۇ قۇدرەتلىك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىسىلەر. ئەگەر سىلەر بۇنداق كۈچنىڭ سىرىنى تەلۈكۈش چۈشەنمەي، قورال كۈچىدىن ۋاز كەچكەنلىكىڭلار ئۈچۈن جەڭگىۋارلىقىمىز كەمچىل بولۇپ قالدى، دەپ قارايدىغان بولساڭلار، ئۇنداقتا سىلەر زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك باياناتىڭلاردىن ۋاز كېچىپ، قولۇڭلارغا قورال ئېلىپ جەڭ قىلىڭلار.»

بۇ چاغدا ياۋروپا ئۇرۇش مەيدانىدا ئۇرۇش ئوتى لاۋۇلداپ، ئۇرۇش ئەڭ دەھشەتلىك باسقۇچقا كىرگەندى. فرانسىيە ئىشغال قىلىۋېلىنغان، ئەنگىلىيە ھالاكەت گىردابىغا بېرىپ قالغان بولۇپ، جىددىي ياردەمگە موھتاج ئىدى.

ھىندىستان كۈنگېرىسلار پارتىيىسىنىڭ رەھبەرلىرى ئۇرۇشقا قاتنىشىپ ئەنگىلىيەگە ياردەم بېرىشنى قارار قىلدى، لېكىن بىر شەرت، ھىندىستان ئەنگىلىيە بىلەن باراۋەر ئورۇندا تۇرۇپ ئۇرۇشقا قاتنىشىشى كېرەك ئىدى.

بىراق، بۇ گەندىنىڭ شەرتىز زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتىنىڭ پرىنسىپىغا خىلاپ ئىدى، قايتا - قايتا ئويلانغاندىن كېيىن، ئۇ كۈنگېرىسلار پارتىيىسىدىكى رەھبەرلىك ۋەزىپىسىدىن ئىستېپا بەردى.

ئون ئالتىنچى باب «سەلەر كېتىڭلار»

بۇ چاغدىكى ئەنگلىيە تېخىمۇ زور پالاكەت ئىچىدە قالغانىدى. ياپونلارنىڭ شەرقىي جەنۇبى ئاسىيادىكى ھۇجۇمىنى توسۇش قىيىن ئىدى. ئەنگلىيىنىڭ ئومۇمىي ئۇرۇش پىلانى ۋاقىتنىچە باشقا بارلىق تەلەپلەرنى بېسىپ چۈشتى. ئەنگلىيە باش ۋەزىرى ۋىنسوتون چېرچىل كرىسقا ھىندىستانغا بېرىپ ھەرقايسى تەرەپلەر ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشنى ياراشتۇرۇپ، زىددىيەتنى يەسەيتىپ، ئىچكى بېسىمنى ئازايتىشقا ھوقۇق بەردى.

لېكىن، كرىس ۋەزىيەتنى تۆۋەن مۆلچەرلىگەندى. ئىچكى - تاشقى جەھەتتىن قىيىنچىلىققا بوغۇلۇپ قالغان بۇنداق ئەھۋالدا، قىلچە توسالغۇسىز ھالدا ئەنگلىيىنىڭ رەھبەرلىكىدە ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن ھەرقايسى تەرەپلەرنىڭ زىددىيەتنى ياراشتۇرۇش، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە ئەنگلىيىنىڭ ئابروىغا ھەقىقىي كاپالەتلىك قىلىش پەقەتلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

ئەمەلىيەتتە، كرىسنىڭ مەغلۇپ بولۇشى چوقۇم ئىدى. ئۇنىڭ ياراشتۇرۇشقا كېلىشتىكى ئالدىنقى شەرتى ھىندىستاننى ئەنگلىيىنىڭ بېقىندىسى دەپ قاراش بولۇپ، ئۇنىڭ ئويىچە ھىندىستان خەلقىنىڭ مەنپەئىتى ئانچە مۇھىم ئەمەس ئىدى. ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ بىردىنبىر كۆڭۈل بۆلىدىغىنى ھىندىستاننى ئوڭۇشلۇق ھالدا گوللاپ ئۇرۇشقا قاتناشتۇرۇش ئىدى، ھىندىستاننىڭ ئىستىقبالىنى ئەنگلىيە پەقەتلا ئويلاشمىغانىدى.

كرىسنىڭ مەغلۇپ بولۇشى ئەنگلىيىنىڭ ئەخلاق ۋە ھەربىي كۈچ جەھەتتىكى ئىناۋىتىنىڭ چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى يەنە بىر قېتىم ئىسپاتلىدى.

سىرتتىن ياپونلارنىڭ تەھدىتى كۈچىيىۋاتقان، ئىچكى جەھەتتە مىللىي قوراللىق ئۇرۇشنىڭ ھەر ۋاقىت پارتلاش مۇمكىنچىلىكى بولۇۋاتقان بۇنداق قىيىن ئەھۋالدا، سوغۇق قان ھەم جاھىل گەندى شۇنىڭغا تېخىمۇ قەتئىي ئىشەندىكى، ئەنگلىيە ئۆزىنىڭ قىستىشىنى بىكار قىلىپ، ھىندىستاننى خەلققە قايتۇرۇپ بېرىدىغانلا بولسا، ھىندىستان ھۆكۈمەتسىز ھالەتكە چۈشۈپ قالغان تەقدىردىمۇ، خەلق بۇنداق قوش كىرىزىسىنى يېڭىپ كېتەلمەيتتى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئېيتقاندا، ھازىر ئەۋج ئالغان بۇنداق كۈچسىزلىك ۋە جاھاندىن جاق تويۇش كەيپىياتىدىنمۇ كىشىنى ئۈمىدسىزلەندۈرىدىغان نەرسە يوق ئىدى.

گەندى تەشكىللىك بولغان زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتى ئارقىلىق بۇ يامان كۆرۈش، ئالدىراقسانلىق قىلىش كەيپىياتىنى تۈگىتىپ، كونترول قىلغىلى بولمايدىغان قالايمىقانچىلىق ۋە زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەرىكىتىنىڭ كېلىپ چىقىشىدىن ساقلىنىشنى قارار قىلدى.

ئوچۇقنى ئېيتقاندا، گەندىنىڭ تەشەببۇسى ئەنگلىيىگە ھىندىستاننى كونگېرېسلىر پارتىيىسىگە ياكى ھىندى دىنىي مۇرىتلىرىغا تاپشۇرۇپ بېرىش ئەمەس، بەلكى «خۇداغا ھاۋالە قىلىش» يەنى ھىندىستاننى ھۆكۈمەتسىز ھالەتتە قويۇش توغرىسىدا تەكلىپ بېرىش ئىدى. بۇنداق بولغاندا، ھەرقايسى پارتىيە - گۇرۇھلار ئوتتۇرىسىدا مۇقەررەر ھالدا ئۇرۇش بولاتتى. گەندى مىللىتىمىز يوقىلىش خەۋپىگە دۇچ كەلگەن چاغدا، بىر ئاقىلانە كېلىشىم ھاسىل قىلىنىپ، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتى ئاخىر يۈز بېرىدۇ، دەپ قارايتتى.

1942 - يىلى 8 - ئاينىڭ 7 - كۈنى گەندى خەلق كونگېرېسلىر پارتىيىسىنىڭ يىغىنىدا، تارىخىي ئەھمىيەتكە ئىگە بولغان «ھىندىستاندىن چىقىپ كېتىش» دېگەن قارارنى ئوقۇدى. قاراردا مۇنداق دەپ كۆرسەتتى: ئەنگلىيىنىڭ ھىندىستاندىكى

ھۆكۈمرانلىقىنى ئاخىرلاشتۇرۇشنى تەلەپ قىلىش ئەكسىچە غەزەپلەنگەنلىكتىن پەيدا بولغان ئەمەس، ھىندىستاننىڭ مۇستەقىل بولۇشى ھىندىستان خەلقىنى مىللەت ئۆلۈم-خەۋپىگە دۇچ كەلگەن پەيتتە، ئۆزلىرىنىڭ چىن كۆڭلىدىن چىقىدىغان ھەقىقىي جەسۇرلۇقى ۋە ئۆزىنى بېغىشلاش روھىنى ئۇرغۇتۇش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلالايدۇ..»

گەندى كەسكىن ھەرىكەت قوللىنىشنى قارار قىلدى. ئۆزىنىڭ پرىنسىپى بويىچە، ئۇ ئۆز پىلانىنى ئىشتىن ئاۋۋال دائىرىلەرگە ئۆقتۈردى.

بۇ قېتىم ھۆكۈمەت دائىرىلىرى قاتتىق ھەم تېز ھەرىكەت قوللاندى. ئۇلار كۆڭۈل قويۇپ پىلانلاپ، بىر كۈنى تاڭ سەھەردە، گەندى بىلەن باشقا رەھبەرلەرنى مەخپىي قولغا ئالدى.

گەندى پۈتۈن ئۆمرىدە كۆپ ئوڭۇشسىزلىقلارنى باشتىن كەچۈرگەن بولۇپ، كۆپ قېتىم قولغا ئېلىنغان ۋە قامالغانىدى، بۇ ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى قېتىم نەزەربەند قىلىنىشى ئىدى.

گەندىنى تېخىمۇ غەزەپلەندۈرگىنى شۇكى، ھۆكۈمەت پاكىتىنى ئوچۇق - ئاشكارا ھالدا بۇرمىلاپ، ھەققانىيەتنى ياقىلماي، ئۇنى خەلقنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەرىكىتىگە جاۋابكار بولسەن، دەپ ئەيىبلىدى. ئۇنى زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتىگە يېتەكچىلىك قىلىشتىن مەھرۇم قىلىپلا قالماستىن، يەنە خەلقنى زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىشقا قەستەن قۇتراتتى.

گەندى ھۆكۈمەتتىن قانائەتلىنەرلىك جاۋاب ئالالمىغاندىن كېيىن، ئۆزى قوللىنىلمايدىغان بىردىنبىر ھەرىكەتنى قوللىنىشقا يەنى ئاچلىق ئېلان قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئۇ 21 كۈن ئاچلىق ئېلان قىلىدىغانلىقىنى جاكارلىدى.

ئاچلىق ئېلان قىلىش 1943 - يىلى 2 - ئاينىڭ 10 - كۈنى باشلاندى. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن، گەندىنىڭ ئەھۋالى جىددىي يامانلىشىپ، كۆپچىلىكنىڭ ئەندىشىسى ۋە سەۋر - تاقىتى بىر

خىل ئەسەبىيلەرچە ھاياجانلىنىش دەرىجىسىگە كۆتۈرۈلدى. ھىندىستان پارلامېنتىدىكى ھىندىستانلىق ئۈچ ئەزا ئىستېپا بېرىپ، ئەنگلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ بىخۇدلۇق قىلغانلىقىغا ئېتىراز بىلدۈردى.

لېكىن، ھۆكۈمەت دائىرىلىرى ئۆز پىكىرىگە چىڭ تېشىلىۋېلىپ مۇرەسسەلەشكىلى ئۈنمىدى. بۇ قېتىمقى ئاچلىق ئېلان قىلىش ھېچقانداق نەتىجىگە ئېرىشەلمىدى.

گەندى يەنە ئېغىر تولغاق بولۇپ قالدى، ئۇنىڭ سالامەتلىك ئەھۋالى بارغانسېرى ناچارلىشىپ، بەدىنى ئىنتايىن ئاجىزلاپ كەتتى. بۇنداق ئەھۋالدا دائىرىلەر بۇيرۇق چۈشۈرۈپ، ئۇنى شەرتسىز قويۇپ بەردى.

گەندى ئۈچۈن ئېيتقاندا، سالامەتلىكى سەۋەبىدىن قويۇپ بېرىلىشى ئىنتايىن ئۇياتلىق ئىش ئىدى. گەرچە ئۆزى تۈرمىدىن چىققان بولسىمۇ، ئۇنىڭ خەلقى تېخى مۇستەقىل بولمىسا، مىللىتى يەنىلا باشقىلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا تۇرۇۋاتسا، بۇنىڭ تۈرمىدە قامالغاندىن يەنە نېمە پەرقى بار؟

گەرچە ئۇنىڭ سالامەتلىكى تۈگىشىشكە ئاز قالغان بولسىمۇ، لېكىن غايىسى تېخى ئىشقا ئاشمىغانلا بولسا، ئۇنىڭدا يەنە ئىنتايىن زور قىزغىنلىق بولاتتى. كۈنگېرىسلار پارتىيىسىنىڭ يىغىنىدا، مۇڭلىغان خەلق ئاممىسى ئالدىدا ئۇ مۇنداق دېدى: «... سىلەرنىڭ ماڭا بولغان قوللىشىڭلار مېنى تەسىرلەندۈردى، مېنىڭ يەنە بىر قېتىم قويۇپ بېرىلىشىم كۆپچىلىكتە يەنە ئۈمىد پەيدا قىلدى، مەن ئۆزۈمنىڭ مۇشۇنداق ھۆرمەت ۋە ئىشەنچتىن بەھرىمەن بولۇشقا ئەرزىيدىغان ياكى ئەرزىمەيدىغانلىقىمدىن گۇمانلىنىمەن، لېكىن مەن پۈتۈن كۈچۈم بىلەن تىرىشمەن، مەن بارلىقىمنى ھەقىقەت ۋە زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتىگە بېغىشلايمەن...»

1945 - يىلى 2 - دۇنيا ئۇرۇشى ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچقا قەدەم قويدى. ئەنگلىيىنىڭ غەلىبە قىلىشى مۇقىملىشىپ

قالدى. ھىندىستاننىڭ مەڭگۈلۈك ئەركىنلىككە ئېرىشىشى ئۇزاققا قالمىغاندەك قلاتتى.

گەندى يەنىلا خەلقنىڭ جەڭگىۋار روھىغا ئىلھام بېرىپ، ئۇلارنىڭ ئېتىقادىنى ئۆستۈرمەكتە ۋە ئۇلارنىڭ زېھنىي كۈچىنى قۇرۇلۇش پائالىيىتىگە ھەم ئۆز كۈچىگە تايىنىپ ئىش كۆرۈش يولىغا يېتەكلىمەكتە ئىدى. يىراق، كەلگۈسىدىن قارىغاندا، گەندى ئىنتىلگەن ئاپتونومىيە يالغۇز سىياسىي جەھەتتىكى مۇستەقىللىق بولۇپلا قالماستىن، تېخىمۇ مۇھىمى، ئاممىنىڭ ئۆزىنى ئۆزى ئىدارە قىلىشى، مىللەت ساپاسىنىڭ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈشى، ئىگىلىكنىڭ مۇستەقىل بولۇشى ئىدى.

ھىندىستاننىڭ خەلق ئىگىلىكى ئەسلىدىنلا ئىزچىل ھالدا بۇزۇلۇش ھالىتىدە تۇرۇۋاتاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە 2 - دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ ئۈزۈل - كېسىل بۇزغۇنچىلىق قىلىشى بىلەن قورقۇنچلۇق قەھەتچىلىك بېنگال ئۆلكىسىنى قاپلاپ كەتتى. يەرلەردىن ھوسۇل چىقماي، ھەممە يەرنى ئاچارچىلىق قاپلاپ كەتتى. كەمبەغەللەر ئۆلۈم گىردابىدا جان تالاشماقتا ئىدى. ئۇچىغا چىققان نومۇسسىزلار بولسا، ئۇرۇش داۋامىدا ھارامدىن بېيىپ، ئەيش - ئىشرەتلىك تۇرمۇش كەچۈرمەكتە ئىدى. ھۆكۈمەت ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن ھەرقانداق بەدەل تۆلەشتىن ئايانماي، ئاقسۆڭەكلەر تەبىقىسىنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرمەكچى بولۇپ، خەلقنىڭ ئۆلۈش - تىرىلىشىگە پەقەتلا كۆڭۈل بۆلمىدى، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەممىلا يېرىنى چىرىكلىك قاپلاپ كەتتى. كەڭ جاپاكەش ئامما ئەمدى كۆڭلىدىكى ئۆچمەنلىكىنى ھەرگىز باسالمايدى، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا قوراللىق زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەر ۋاقىت يۈز بېرىشى مۇمكىن ئىدى، گەندىمۇ بۇ ئەھۋاللارنى كۆردى. ئۇ يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇرغان بوران - چاپقۇننىڭ شەپسىنى ئاڭلىغاندەك بولۇپ، ئىنتايىن ئازابلىنىدى، لېكىن ھەل قىلىش چارىسىنى تاپالمىدى.

ئۇ يەنىلا تولۇپ تاشقان قىزغىنلىق بىلەن ھىندىستاننىڭ شەرقىي جەنۇب قىسىم رايونلىرىنى ئايلىنىپ، خەلقنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزگەرتىش ئىرادىسىنى چىڭتىشىغا ئىلھام بەردى. ئۇ خەلققە مۇنداق دېدى: «تەقدىرىڭلار ئۆزۈڭلارنىڭ قولىدا. سىلەر باشقىلارغا تايانمايدىغان بولغان چاغدا، ئاندىن ھەقىقىي ئەركىن بولىسىلەر!»

گەندىنىڭ روھى خۇددى بىر مەشئەلگە ئوخشاش ھىندىستاندىكى كەڭ خەلق ئاممىسىنىڭ قەلبىنى يورۇتتى. گەندى ئاخىر ئىنگىلىزلارغا: «سىلەر كېتىڭلار!» دەپ غەزەپلىك ۋارقىرىدى.

ئون يەتتىنچى باب دۆلەتنىڭ پارچىلىنىشى

ئەنگلىيە ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ چاغدىكى ھىندىستان ئەمدى بايلىق ئەمەس، بەلكى بىر خىل قورقۇنچلۇق يۈككە ئايلىنىپ قالغانىدى. ئۇلار ئويغانغان ھىندىستان خەلقىنىڭ ئۆز ئىمپېرىيىسىگە يېتەرلىك تەھدىت پەيدا قىلغانلىقىنى تونۇپ يېتىپ، ھىندىستانغا بولغان ھۆكۈمرانلىقتىن ۋاز كېچىدىغان ۋاقىت بولۇپ قالدى، دېگەن قارارغا كەلدى.

1946 - يىلى 3 - ئايدا، ئىچكى كابىنېتنىڭ ئۈچ نەپەر ئەزاسىدىن تەركىب تاپقان بىر ئەلچىلەر ئۆمىكى ھىندىستانغا كېلىپ، ھىندىستان رەھبەرلىرى بىلەن ھىندىستان تەرەپكە ھوقۇقنى قانداق ئۆتكۈزۈپ بېرىش ۋە كەلگۈسىدىكى ئاساسىي قانۇننى ھىندىلارنىڭ ئۆزىنىڭ تۈزۈشىگە ئورۇنلاشتۇرۇشنى مۇھاكىمە قىلىشقا باشلىدى.

ئەلچىلەر ئۆمىكىنىڭ تەلەپ قىلىشى ئارقىسىدا، گەندى يىغىنىغا قاتناشتى، يىغىندا ئۇ ئۆزىنىڭ پىكرى توغرىسىدا كېڭەشتى ۋە ئۆز پىكرىنى ئوتتۇرىغا قويدى. گەندى ئەگەر ئەنگلىيە قول تىقمىسا، ھىندىستاننىڭ دۆلەت ئىچىدىكى مۇسۇلمانلار، ھىندى دىنى ۋە ھىندىستاندىكى باشقا ئىجتىمائىي تەشكىلاتلار ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق توقۇنۇش بولمايدىغانلىقىنى بىر قېتىملا ئېيتىمىغانىدى، شۇڭا بۇ قېتىمقى يىغىن گەندىنى ئىنتايىن ئوڭايسىزلاندۇرۇپ قويدى.

ھىندىستان ھۆكۈمىتى ئىنتايىن قىيىن بىر مەسىلىگە دۇچ كەلدى. تارىختا مۇسۇلمانلار بىلەن ھىندى دىنى مەزھىپى ئوتتۇرىسىدىكى دىنىي زىددىيەتنىڭ يۈز بېرىپ كېلىۋاتقىنىغا ئۇزاق بولغانلىقى ھەمدە بۇ زىددىيەت ھىندىستاننىڭ

سىياسىسىغا سىڭىپ كىرگەنلىكى ئۈچۈن، ھەرقايسى پارتىيە - گۇرۇھلار كۈچلۈك دىنىي كۈچلەرنىڭ قوللىشىغا ئىگە ئىدى. شۇڭلاشقا، ئەنگلىيە ھاكىمىيەتنى ئۆتكۈزۈپ بېرىشكە تەييارلىق كۆرۈۋاتقان، ھىندى مىللىتى مۇستەقىل بولىدىغان ۋاقىت يېتىپ كېلىش ئالدىدا تۇرغان پەيتتە، ھىندىستاننىڭ دۆلەت ئىچىدىكى زىددىيىتى ئاخىر ئاشكارىلاندى.

مۇشۇنداق ئوڭايسىز ئەھۋالدا، گەندى ھىندىستاندىكى ئوخشاش بولمىغان سىياسىي پارتىيىلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇزاكىرىگە ئاساس سېلىش ئۈچۈن، ئەلچىلەر ئۆمىكى ئەزالىرىنى بىر لايىھە تۈزۈشكە تەكلىپ قىلىشقا مەجبۇر بولدى. بارلىق مۇرەسسە قىلىش لايىھىلىرىگە ئوخشاش بۇ لايىھىنىڭ قوللىنىشچانلىقى دۆلەتتىكى ئىككى چوڭ سىياسىي پارتىيىنىڭ ياخشى ئارزۇلىرىغا ۋە بىر - بىرىنى چۈشىنىشىگە باغلىق ئىدى. گەرچە مۇسۇلمانلار ئىتتىپاقى بىلەن كونگېرىسلار پارتىيىسى بۇ لايىھىگە رازى بولمىغان بولسىمۇ، ئىككى تەرەپ ئاخىرقى ھېسابتا ئۇنى يەنىلا قوبۇل قىلدى. لېكىن، بىرلىشىپ ۋاقىتلىق مىللىي ھۆكۈمەت قۇرۇش مەسلىسىدە، ئىككى تەرەپ ئۇزاقتىن بۇيان يوشۇرۇنۇپ تۇرغان زىددىيەتنى ئاخىر قوزغاپ، بىر قاتار خەۋپلىك ۋەقەلەرنىڭ يۈز بېرىشىگە سەۋەب بولدى.

ھىندىستاندىن ئىبارەت كۆپ ئازاب - ئوقۇبەتلەرنى باشتىن كەچۈرگەن بۇ تۇپراق مۇستەقىللىق تاڭ نۇرىنى كۈتۈۋېلىش ئالدىدا تۇرغان پەيتتە، ئۆزئارا قىرغىنچىلىق قىلىشنىڭ قىزىل قېنى بىلەن يەنە بىر قېتىم بويالدى.

ۋاقىتلىق مىللىي ھۆكۈمەتنىڭ ھۆكۈمرانلىق ئاساسى تەۋرىنىشكە باشلىدى. مۇسۇلمانلار ئىتتىپاقى دەسلەپكى چاغلاردا ئۆزلىرى زورمۇزور قوشۇلغان ئىچكى كابىنېت ئەلچىلەر ئۆمىكىنىڭ لايىھىسىنى ئىنكار قىلدى، شۇنداقلا مەركەزنىڭ ئاساسىي قانۇن تۈزۈش يىغىنىغا قاتنىشىشنى رەت قىلدى.

ئىككى تەرەپ بىر - بىرىگە يول قويمىغانلىقتىن، دۆلەتنىڭ

پارچىلىنىشىدىن ئاساسەن ساقلانغىلى بولمىدى، لېكىن، گەندى يەنىلا ئەڭ ئاخىرقى تىرىشچانلىقنى كۆرسىتىپ، ھىندىستاننىڭ بىرلىكىنى قۇتقۇزۇپ قېلىپ، دۆلەت ئىچىدە ئۈزلۈكسىز يۇقىرى ئۆرلەۋاتقان قارىمۇقارشى دىنلارنىڭ زورلۇق كۈچىنى توسۇپ قېلىشقا ئۇرۇندى.

گەندىنىڭ تەكلىپى ۋاقىتلىق ھۆكۈمەتنى تارقىتىۋېتىپ، مۇسۇلمانلار ئىتتىپاقىنى تەكلىپ قىلىپ يېڭى ھۆكۈمەت تەشكىل قىلىش بولدى. گەندى كونگېرىسلار پارتىيىسىنىڭ قارشى تەرەپنىڭ ھۆكۈمەت تەشكىل قىلىش پىلانىغا ھەرگىز بۇزغۇنچىلىق قىلماسلىقىغا كاپالەتلىك قىلدى. لېكىن، ئەگەر مۇسۇلمانلار بۇ تەكلىپنى قوبۇل قىلمىسا، گەندى كونگېرىسلار پارتىيىسىگە باشلامچىلىق قىلىپ ئىچكى كابىنېت تەشكىل قىلىدىغان بولدى.

ئەمما، بۇ تەكلىپ كېچىككەن بولۇپ، مىللەتنىڭ پارچىلىنىشىنى ئوڭشاشقا ئاجىزلىق قىلاتتى.

ئۇزاق ئۆتمەي، ئەمەلىيەت شۇنى چۈشەندۈرۈپ بەردىكى، مۇسۇلمانلار بىلەن كونگېرىسلار پارتىيىسى ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشنى كېلىشتۈرۈش مۇمكىن ئەمەس بولۇپ، بىردىنبىر چىقىش يولى بۇ دۆلەتنى بۆلۈپ باشقۇرۇش ئىدى. يەنە كېلىپ، بۇ ئۇسۇل قانچە تېز يولغا قويۇلسا، ھەرقايسى تەرەپلەرگە شۇنچە پايدىلىق ئىدى.

ھىندىستان ساقلانغىلى بولمايدىغان ھالدا ئىككى دۆلەتكە — ھىندىستان بىلەن پاكىستانغا بۆلۈنۈپ كەتتى.

ھىندىستاننىڭ مۇستەقىل بولۇشى گەندىنىڭ ئىنتىزار بولغان غايىسى ئىدى. بۇ مەقسەتنى ئىشقا ئاشۇرۇش جەريانىدا ئۇ نۇرغۇن بەدەل تۆلىدى. ئەمما، بۇ كۈن يېتىپ كەلگەن چاغدا، ئۇ ئىنتايىن قايغۇردى، ئۇنىڭ دۆلىتى شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئىككىگە بۆلۈنۈپ كەتكەنىدى.

گەندى 30 يىلغا يېقىن بوشاشماي تىرىشچانلىق كۆرسىتىش

ئارقىلىق دۆلەتنى ئەركىنلىك يولىغا سالغانىدى. لېكىن، ئەڭ ئاخىرقى بىر توسۇقتىن ئۆتۈشكە توغرا كەلگەن چاغدا، ئۇنىڭ مىللىتىدە غالىبلارچە ھوقۇق تالىشىشتەك رەزىل ھادىسە يۈز بېرىپ، دۆلەتنى بىرلىككە كەلتۈرۈشنىڭ مۇھىملىقىغا ئەمدى ھېچكىم كۆڭۈل بۆلمەيدىغان بولدى.

گەندى قاينۇردى ھەم ئۈمىدسىزلەندى. بۇ ئۇنىڭ غايىسى ئەمەس ئىدى. ئۇ ئۆزىنى كەچۈرەلمەيدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئېچىنىشلىق ھالدا بىر چەتكە داخىدى.

6 - ئاينىڭ 1 - كۈنى ئەڭ ئاخىرقى لايىھە رەسمىي ئېلان قىلىندى: ئەنگلىيىنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقى ھىندىستان بىلەن پاكىستاندىن ئىبارەت ئىككى دۆلەت ھاكىمىيىتىگە بۆلۈندى. ئەنگلىيىنىڭ ھىندىستاندىكى ھۆكۈمرانلىقى ئۈزۈل - كېسىل ئاخىرلاشتى.

ئون سەككىزىنچى باب پانىي ئالەمدىكى دوزاخ

ھىندىستاننى پارچىلاش تەشەببۇسى گەندىنىڭ دۆلەتنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئىزدەشتىن ئىبارەت دەسلەپكى مەقسىتىگە زىت ئىدى. كۈچلۈك ھۆكۈم قىلىش ئىقتىدارىغا ئىگە گەندى شۇنى سەزگۈرلۈك بىلەن ھېس قىلدىكى: پارچىلاپ باشقۇرۇشتىن كېلىپ چىقىدىغان ئاقىۋەتنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدىغان بولۇپ، مۇقەررەر ھالدا تېخىمۇ زور ئۇرۇش يۈز بېرىپ، خەلق تېخىمۇ زور ئازاب - ئوقۇبەتكە دۇچار بولاتتى.

ھىندىستاننىڭ مۇستەقىللىقىنى قولغا كەلتۈرگەن بۇ باش لايىھىلىگۈچى ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ يۈتۈش راستتىنلا قىيىن بولغان بىر رومكا ئاچچىق ھاراق ئىدى.

ئۇ دۆلەت قۇرۇش مۇراسىمىنى كۆرۈش تەكلىپىنى تاپشۇرۇۋالدى. ھىندىستان ھۆكۈمىتىنىڭ مۇستەقىللىق كۈنى ئۇنى سۆز قىلىشقا تەكلىپ قىلغانلىقى توغرىسىدىكى تەكلىپنىمۇ تاپشۇرۇۋالدى، لېكىن ئۇ بۇلارنى رەت قىلدى. ئۇ قوپال ۋە ئەدەپسىزلىك بىلەن جاۋاب بەردى، بۇنىڭدىن ئۇنىڭ قەلبىنىڭ نەقەدەر ئازابلانغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى.

ھىندىستاننى پارچىلاش، ئىككى دۆلەتنىڭ چېگراسىنى ئايرىش ۋەزىپىسىنى ھىندىستان مەسلىسىدىن ھېچقانداق خەۋىرى بولمىغان لورد ئىسىملىك بىر ئەنگىلىيلىككە تاپشۇرۇلدى. ئەمەلىيەتتە، تالاش - تارتىش ۋە ئۇرۇشتىن ساقلىنالايدىغان ئايرىش ئۇسۇلى پەقەتلا مۇمكىن ئەمەس بولۇپ، پەنجاپ ئۆلكىسى بىلەن بېنگال ئوتتۇرىسىدا پاجىئە يۈز بېرىشنىڭ سەۋەبلىرى ئاللىقاچان مەۋجۇت ئىدى.

ئايرىپ بولۇنغان چېگرا سىزىقىدىن ھىندى دىنى مۇرىتلىرى

كۆپ سانلىقنى ئىگىلىگەن رايونلارنىڭ ھىندىستانغا، مۇسۇلمانلار كۆپ سانلىقنى ئىگىلىگەن رايونلارنىڭ پاكىستانغا ئايرىپ بېرىلگەنلىكىنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى. قارىماققا، ئايرىش نەتىجىسىنى ئاساسەن قوبۇل قىلىشقا بولىدىغاندەك قىلاتتى، بىراق رېئاللىقتىكىسى بولسا بىر مەيدان ئاپەت ئىدى.

بېنگال رايونىدا، چېگرا ئايرىش سىزىقىنىڭ ئىككى دۆلەتنىڭ مۇشۇ رايوندىكى ئىقتىسادىنى چوقۇم ۋەيران قىلىدىغانلىقى ئېھتىمالغا ناھايىتى يېقىن ئىدى. دۇنيادىكى 85 پىرسەنت سېرىق كەندىر پاكىستانغا بۆلۈپ بېرىلگەن رايوندا ئۆسەتتى، لېكىن پاكىستان زېمىنىدا سېرىق كەندىر پىششىقلاپ ئىشلەيدىغان زاۋۇتتىن بىرىمۇ يوق ئىدى. بۇنىڭ ئەكسىچە، ھىندىستان ئىگە بولغان رايوندا سېرىق كەندىر پىششىقلاپ ئىشلەش زاۋۇتىدىن 100 نەچچىسى بار، لېكىن بىر تۈپمۇ سېرىق كەندىر يوق ئىدى.

پەنجابتا چېگرا ئايرىش سىزىقى ئەڭ ئۇرۇشقاق، ئەڭ ئىتتىپاقسىز شەكىللىنىشنىڭ زېمىنى بىلەن ئاھالىسىنى ئىككىگە بۆلۈۋەتكەنىدى. يەنە كېلىپ، چېگرا سىزىقىنى بۇ رايوندا بىر دەريانى تەبىئىي چېگرا سىزىقى بويىچە ئايرىش ئۈچۈن، بىرلا مۇسۇلمانلار كىچىك شەھىرى ھىندىستان تەرەپكە ئايرىپ بېرىلگەنىدى. بۇ ئەلۋەتتە 90 مىليون مۇسۇلماننىڭ ماقۇللۇقىغا ئېرىشەلمەيتتى.

چېگرا سىزىقىنى ئايرىشتا، ئىشتىن ئاۋۋال ئىككى دۆلەت رەھبەرلىرىنىڭ ماقۇللۇقى ئېلىنغان ھەمدە ئەمەل قىلىش ھەققىدە ۋەدە بېرىلگەن بولغاچقا، ئايرىش نەتىجىسىنى ئۆزگەرتىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

بۇ قېتىمقى چېگرا ئايرىش كەلتۈرۈپ چىقارغان بىمەنلىك دەرھاللا ئاشكارىلاندى. بەزى ئۆستەڭلەرنىڭ تۇغان ئېغىزى بىر دۆلەتكە، سۇغىرىش تۈرلىرى يەنە بىر دۆلەتكە ئايرىپ بېرىلگەنىدى. بەزى ئۆيلەر ئىككىگە بۆلۈۋېتىلىپ، دەرۋازىسى

ھىندىستان تەرەپتە قېلىپ، دېرىزىلىرى پاكىستان تەرەپكە قاراپ تۇراتتى.

تېررورلۇق ۋەقەلىرى ھەر ۋاقىت يۈز بېرىشى مۇمكىن ئىدى. كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ دىنىي ئېتىقادىنى قوغداپ قېلىش ئۈچۈن، «يات دىنغا تەئەللۇق» بولغان يۇرت - ماكانلىرىدىن كېتىشكە مەجبۇر بولدى.

پاكىستان تەرەپنىڭ ئەھۋالى تېخىمۇ ئېچىنىشلىق ئىدى. ئەمدىلا يېڭىدىن دۇنياغا كەلگەن دۆلەت قالايمىقان ۋەزىيەتكە دۇچ كەلدى.

2000 كىلومېتىردىن ئارتۇق كېلىدىغان ھىندىستان زېمىنى پاكىستاننى ئىككى بۆلەككە ئايرىپ تۇراتتى، ئىككى تەرەپتە ھېچقانداق قاتناش ۋاسىتىسى يوق بولۇپ، ئالاقىلىشىش پەقەتلا مۇمكىن ئەمەس ئىدى، ئىقتىساد پۈتۈنلەي پالەچ ھالەتكە چۈشۈپ قالغانىدى.

ھىندىستان خىزمەتچىلىرىنىڭ كېتىشى بىلەن سودا ۋە بانكا سىستېمىلىرى پالەچ ھالەتكە چۈشۈپ قالدى. ھىندىستان ئۇلارغا كۆمۈر سېتىپ بەرمىگەنلىكتىن، پاكىستان جەنۇبىي ئافرىقىدىن يۇقىرى باھادا كۆمۈر ئىمپورت قىلىشقا مەجبۇر بولدى.

ھىندىلارنىڭ سەمىمىيەتسىزلىكى پاكىستانلىق مۇسۇلمانلارنى قاتتىق نەپرەتلەندۈردى. ئۇلار ھىندىستان تەرەپنىڭ ئۆز دۆلىتىنى بۆشۈكىدىلا ئۇچۇقتۇرۇۋەتمەكچى بولۇۋاتقانلىقىغا ئاستا - ئاستا ئىشەندى.

ئىنسانىيەت تارىخىدا مىسلىسىز كۆلەمدىكى كۆچۈش باشلاندى.

بۇ ئىسمى - جىسمىغا لايىق بىر مەيدان ئاپەت ئىدى. ئىككى ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە، سابىق ھىندىستاننىڭ غەربىي قىسمى قىپقىزىل قانغا بويالدى. بىرەر كەنت، بىرەر ئائىلىمۇ بۇ ئاپەتتىن قېچىپ قۇتۇلالمىدى. كىشىنىڭ تېنىنى شۈركۈندۈرىدىغان بىر قىرغىنچىلىقتا ئۆلۈپ كەتكەن ھىندىلار

ھەددى - ھېسابسىز ئىدى.

پايتەخت يېڭى دېھلىنىڭ كوچىلىرىدا، بايلار ئولتۇراق رايونلىرىدا، يېڭى دېھلىدىكى چاندى چوۋىك مەيدانىدا، ئاخىرتىسار شەھىرىدە، لاھور شەھەر ئەتراپىدا، گۇجۇراتتىكى سېپىل تۇۋىدە، دۇكان، يايىملاردا، كەپىلەردە، ھاجەتخانىلاردا، يېزىنىڭ توپا يوللىرىدا، خۇمىدانلاردا، توقۇمىچىلىق زاۋۇتلىرىدا، دالىلاردا، بېكەتلەردە، ۋوگزاللاردا، دوختۇرخانىلاردا، ئىشخانىلاردا، ئىلگىرى ئەتىگەن - ئاخشاملاردا كۆرۈشۈپ تۇرىدىغان كىشىلەر ئەمدىلىكتە ئۆچمەنلىك بىلەن قارشىدىغان بولدى. بىر جىنايەت يەنە بىر جىنايەتنى پەيدا قىلىپ، قانغا قان، جانغا جان ئالىدىغان بولۇپ قالدى.

دۇنيا داۋالغۇماقتا، ھىندىستان پارتلىماقتا، ھىندىستان جەمئىيىتى يىمىرىلمەكتە ئىدى. ھىندىستان ئەسەبىيلەشكەندى.

بېنگالدا، مۇسۇلمانلار ئىتتىپاقى مۇسۇلمان زوراۋانلىرىنى ئاشكارا قۇترىتىپ، دىننىڭ نامىدىن پايدىلىنىپ پاراكەندىچىلىك پەيدا قىلدى. ئۇلار كالكۇتتادىكى ھىندى دىنى مۇرىتلىرىغا ئۆشتۈمۈت ھۇجۇم قىلىپ، كۆيدۈرۈش، ئۆلتۈرۈش، بۇلاڭ - تالاڭ قىلىش، ئاياللارغا باستۇنچىلىق قىلىش بىلەن شۇغۇللاندى. قىلىمىغان ئەسكىلىكى قالماي، كالكۇتتادىكى ھىندى دىنى مۇرىتلىرىنىڭ تېخىمۇ شىددەتلىك قايتۇرما زەربە بېرىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى. ئىككى تەرەپنىڭ ئۆچمەنلىك ھەرىكىتى ئۈزلۈكسىز يۇقىرى ئۆرلىدى.

كالكۇتتا كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بولغان ئارىلىقتا پانىي ئالەمدىكى دوزاخقا ئايلاندى.

ئون توققۇزىنچى باب ئۆزى يالغۇز مېڭىۋېرىش

گەندى قاتتىق چۆچۈدى، تاماق يېيىشنى رەت قىلىپ جىمىغۇر بولۇۋالدى. مۇنداق بىر ئېغىزلا گەپنى قىلدى: «مەن يورۇقلۇقنى تىلەۋاتىمەن، مەن ئويللىنىۋاتىمەن. جىمىغۇرلۇقلا ماڭا ياردەم قىلالايدۇ.»

كېيىن گەندى بىر بايانات تەييارلىدى. كالكۇتادىكى ئىككى مەزھەپ دىن مۇرىتلىرىنى ئەقلىنى تاپتۇرۇش ئۈچۈن، ياشانغان جىسمى ئارقىلىق ئاچلىق ئېلان قىلىپ، ھاياتىنىڭ ئاخىرىغىچە داۋاملاشتۇرۇشنى قارار قىلدى.

يېشى 80 گە يېقىنلىشىپ قالغان گەندى يەنە بىر قېتىم ئاچلىق ئېلان قىلىش كۈرىشى ئېلىپ باردى، بۇ قېتىم ئۇنىڭ رەقىبى ئىنگىلىزلار ئەمەس، بەلكى ئۆزىنىڭ قېرىنداشلىرى ۋە ئۇلارنىڭ غالىبىرەنە ھەرىكىتى ئىدى.

گەندى مېڭىلىغان - ئون مېڭىلىغان كىشىنىڭ جېنىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ جېنىنى دوغا تىكىش قارارىغا كەلدى.

گەندىنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ئۇنىڭ شۇنچە ياشىنىپ قالغاندا ئاچلىق ئېلان قىلىشى ناھايىتى زور خەۋپ ئەكېلىدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ، مۇنداق قىلماڭ، دەپ ئۇنىڭغا كۆپ نەسىھەت قىلدى، گەندى سوغۇققىنا ھالدا: «مەن قاراقچىلارنى قۇتراتقانلارنى تەسىرلەندۈرىمەن» دېدى.

ھەرقانداق كىشىنىڭ گەندىنىڭ پىكرىنى ئۆزگەرتىشى قىيىن ئىدى، ئۇ كالكۇتادىكى پاراكەندىچىلىك ئاخىرلاشقانغا قەدەر ئاچلىق ئېلان قىلىش قارارىغا كەلدى. ئۇ مۇۋەپپەقىيەت قازىنىشى مۇمكىن، لېكىن بۇنىڭ بىلەن ئۆلۈپ كېتىشىمۇ

مۇمكىن.

ئۇ مۇنداق دېدى: «يا كالكۇتتادا جىمجىتلىق ئەسلىگە كېلىدۇ، يا مەن بۇ دۇنيادىن ئايرىلىمەن.»

گەندىنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلغانلىق خەۋىرى تېزدىنلا پۈتۈن كالكۇتتاغا تارقالدى. ئەمما، تۈركۈم - تۈركۈملەپ كېلىپ گەندىنىڭ ئەھۋالىنى سۈرۈشتۈردى. بارغانسېرى كۆپ كىشىلەر تىنچلىق تەلەپ قىلىدىغان شوئارلارنى توۋلىدى. ھىندى دىنى مۇرىتلىرى ۋە مۇسۇلمان ئەر-بالىلار ئارقا - ئارقىدىن كېلىپ ھاياتى ئۆلۈم خەۋىرىدە قالغان بۇ بوۋاينى يوقلىدى. كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بولغان ئارىلىقتا، دوستلۇق ئىناقلىق ۋە مېھرىبانلىق دولقۇنى باشقۇرۇش قىيىن بولغان بۇ مەركىزىي شەھەرنى قاپلىدى. ھىندى دىنى مۇرىتلىرى بىلەن مۇسۇلمانلار ئاخىر بىرلىشىپ، بىرلىكتە نامايىش ئۆتكۈزۈپ، تەرتىپنى ۋە تىنچلىقنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى مۇراجىئەت قىلدى.

گەندى غەلىبە قىلدى. ئۇ 73 سائەت داۋام قىلغان ئاچلىق ئېلان قىلىش كۈرىشىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ، ھەرقايسى مەزھەپ ۋەكىللىرىنى مۇنداق دەپ جىددىي ئاگاھلاندۇردى: «بۈگۈن كالكۇتتا پۈتۈن مەملىكەتنىڭ تىنچلىق ئىشكىنى ئاچىدىغان ئاچقۇچىنى تۇتۇپ تۇرماقتا. بۇ يەردە يۈز بەرگەن ھەرقانداق كىچىك ئىش مەملىكەتنىڭ باشقا جايلىرىدا مۆلچەرلىگۈسىز تەسىر پەيدا قىلىدۇ. سىلەر پۈتكۈل ھىندىستانغا ئوت كەتكەن تەقدىردىمۇ، كالكۇتتانىڭ شىددەتلىك ئوتنىڭ سىرتىدا تۇرۇشىغا كاپالەتلىك قىلىڭلار.»

ھەممە كىشى ۋەدىسىگە ۋاپا قىلدى. گەندى «كالكۇتتا مۆجىزىسى» ياراتتى. ھىندىستاندىكى ئەڭ قانغا بويالغان شەھەر كالكۇتتا ئۆز قەسمىگە، تىنچلىقنى قوغداش ئۈچۈن جېنىنى قۇربان قىلىشتىن ئايانمىغان بۇ بوۋايغا سادىق بولدى.

گەندى پۈتۈن ھاياتىدا نۇرغۇن ئۇلۇغ تۆھپىلەرنى ياراتقان، لېكىن كىشىنى ئەڭ ھەيران قالدۇرىدىغىنى ئۇنىڭ كالكۇتتا

توپىلاڭنى ئۈنۈملۈك توسۇپ قالغانلىقى بولدى. ئۇنىڭ ھىندىستاننىڭ مۇستەقىللىقىنى قولغا كەلتۈرۈش داۋامىدا كۆرسەتكەن تۆھپىسىنىمۇ بۇنىڭغا سېلىشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

«چاقىرىقىڭغا بىركىم ئاۋاز قوشمىسا، ئۆزۈڭ يالغۇز مېڭىۋەر.

بىركىم قورقۇپ گەپ قىلالمىسا، ئۆزۈڭ يالغۇز سۆزلەۋەر.

ھەممە ئادەم كەتسىمۇ، ئۆزۈڭ يالغۇز مېڭىۋەر.

دەسسەپ تىكەن - چاتقالنى، بويلاپ قىزىل قانغا بويالغان

چىغىر يولىنى، ئۆزۈڭ يالغۇز مېڭىۋەر...»

تاگورنىڭ بۇ شېئىرىنى گەندى بەكمۇ ياخشى كۆرەتتى، داۋاملىق بۇ ناخشىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەيتتى، بۇ شېئىر گەندىگە ھەمراھ بولۇپ، ئۇزۇن مۇساپىلەرنى بىللە بېسىپ ئۆتتى.

كالكۇتتا تىنچلاندى، ئەمما ھىندىستاننىڭ باشقا رايونلىرىدىن قورقۇنچىلۇق خەۋەرلەر ئۈزۈلمەي كېلىپ تۇراتتى. قىساس يالقۇنىدا كۆيگەن ھىندى دىنى مۇرتلىرىنىڭ ۋەھشىيانە قىلمىشلىرى مۇسۇلمانلارنىڭ كالكۇتتا سادىر قىلغان زوراۋانلىقلىرىدىن ئېشىپ كەتسە كەتتىكى، قېلىشمىدى. گەندى بۇنىڭدىن قاتتىق نومۇس قىلدى، ئازابلاندى ۋە بىئارام بولدى.

گەندى پەنجاب ئۆلكىسىگە بېرىش قارارىغا كەلدى.

ئۇ پەنجاب ئۆلكىسىگە يېتىپ بېرىش ئالدىدا تۇرغاندا، بىر قېتىملىق يېڭى زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ۋەقەسى ئۇنىڭ سەپىرىنى ئۇزۇپ قويدى: پايتەخت يېڭى دېھلىدا توپىلاڭ يۈز بەرگەندى.

يېڭى دېھلى مۇسۇلمانلار شەھىرى ئىدى. ئۇ يەردىكى كۆپ سانلىق مالايىلار، ھارۋىكەشلەر مۇسۇلمان ئىدى. ئەتراپتىكى يېزىلاردا مۇسۇلمانلارنى ئۆلتۈرۈش ۋەقەلىرى ئۈزۈلمەي يۈز بېرىپ تۇرغاچقا، يەنە كېلىپ ئەينى چاغدىكى يېڭى دېھلى يەنىلا

بىرقەدەر بىخەتەر بولغاچقا، مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان مۇسۇلمان ئاپەتتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ بۇ يەرگە كېلىۋالغانىدى. بۇ ئەھۋال يېڭى دېھلىدىكى ھىندى دىنى مۇرىتلىرى ئىچىدىكى چېكىدىن ئاشقان ئۇنسۇرلارنىڭ كۈچلۈك نازارەتلىقنى قوزغىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار يېڭى دېھلىنىڭ سودا مەركىزى كوھاتىتىكى يۇمىلاق مەيداندا مۇسۇلمانلارنى بۇلاپ، چوڭ قىرغىنچىلىق پەيدا قىلدى.

يېڭى دېھلىدىكى توپىلاڭ پۈتۈن ھىندىستانغا زىيان يەتكۈزدى. پايتەخت تەرتىپىنىڭ ۋەيران بولۇش ئاقىۋىتى مۇقەررەر ھالدا پۈتكۈل ھىندىستان يېرىم ئارىلىغا مۆلچەرلىگۈسىز تەسىر كۆرسەتتى. جامائەت ئورگانلىرى پۈتۈنلەي پالەچ ھالغا چۈشۈپ قالدى، ئارمىيەدە ئاران 900 نەچچىلا ئەسكەر قالدى.

1947 - يىلى سېنتەبىردە گەندى يېڭى دېھلىغا كەلدى. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۇ بۇ شەھەردىن ھەرگىز ئايرىلمىدى.

گەندى ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرىدە، ئۆزىنىڭ پۈتۈن ئۆمرىدىكى غايىسىگە تېخىمۇ سادىق بولدى. ئۇ ئافرىقىدىكى چاغلاردىن بۇيان ئۆزىگە ئىزچىل تۈردە ئىلھام بېرىپ كېلىۋاتقان مېھرىبانلىق، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ۋە ھەقىقەت پرىنسىپىغا ئەمەل قىلىپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ مېھرىبانلىق ۋە زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ئارقىلىق خەلققە چاقىرىق قىلىپ، ئەنگلىيىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى كۈرەش قىلغان ھەم غەلىبىنى قولغا كەلتۈرگەنىدى. بىراق، بۈگۈنكى كۈندە ئۇ يەنە ئوخشاش تەشۋىقات ئارقىلىق كىشىلەرنى زورلۇق كۈچ ئىشلىتىشتىن ۋاز كېچىشكە چاقىرغان چاغدا مەغلۇپ بولدى. بەزى ھىندى دىنى مۇرىتلىرى ئەيىبلىگەن ھالدا گەندىدىن: «سىز بىزنى قوراللىقلارنى تاشلاڭلار دېسىڭىز، بۇ خۇددى بىزنى پاقلاغا ئوخشاش مۇسۇلمانلار تالان - تاراج قىلسۇن دېگەنلىك ئەمەسمۇ؟!» دەپ سورىدى. نۇرغۇن ھىندى دىنى مۇرىتلىرى

گەندىگە ئۆچمەنلىك قىلىشقا باشلاپ، گەندى بىزنىڭ تۇغقانلىرىمىز ئۈچۈن قىساس ئېلىشىمىزغا توسقۇنلۇق قىلىۋاتىدۇ، دەپ قارىدى.

گەندى كالكوئىتادا مۇسۇلمانلارغا پايدىلىق مۆجىزە ياراتقان بولسىمۇ، ئەمما مۇسۇلمانلار ئۇنى ھەقىقىي قارشى ئالمىدى.

گەندىنىڭ «ھەندى دىنى مۇرىتلىرى، مۇسۇلمانلار، كاتولىك دىنى مۇرىتلىرى ۋە شىك دىنى مۇرىتلىرى بىر ئائىلە» دېگەن ۋەز - نەسىھەتلىرى ئاخىر جامائەتچىلىكنىڭ غەزىپىنى قوزغىدى. گەندى چىن كۆڭۈل، سەممىي نىيەت بىلەن مۇسۇلمانلارغا غەمخورلۇق قىلىپ، نۇرغۇن ھەندى دىنى مۇرىتلىرىنىڭ كۆڭلىگە ياقىمىدى.

لېكىن، جاھىل گەندى ئۆز پىرىنسىپىدىن ھەرگىز ۋاز كەچمەيتتى. يېڭى دېھلىدىكى ھەندى دىنى مۇرىتلىرى ئىچىدىن بەزىلەر ئاخىر «گەندىنى ئۆلتۈرەيلى» دەپ شوئار توۋلىدى.

1947 - يىلى 10 - ئاينىڭ 2 - كۈنى، دۇنيادىكى ھەرقايسى ئەللەر مۇستەقىل بولغان ھىندىستان بىلەن بىرلىكتە ھىندىستاندىكى ئۇلۇغ زات گەندىنىڭ 78 ياشقا كىرگەن تۇغۇلغان كۈنىنى تەبرىكلىدى. سان - ساناقسىز تېلېگراممىلار ۋە خەت - چەكلەر مەملىكەت ئىچى ۋە سىرتىدىكىلەرنىڭ مۇقەددەس قەھرىمانغا بولغان ھۆرمىتىنى ئىپادىلەپ، تەبرىكلەش پائالىيىتىنى دۆلەت بايرىمىغا ئايلاندۇردى.

لېكىن، گەندىنىڭ ياتاق ئۆيىدە قىلچە خۇشاللىق كەيپىياتى يوق ئىدى. ئۇنىڭ تېنى ئىنتايىن ئاجىزلاپ كەتكەن، چىرايى مەيۈس ئىدى. ئۇ تەبرىكلەشكە كەلگەنلەرگە مۇنداق دېدى: «سىلەر خۇدادىن ھازىرقى قان تۆكۈلۈشنىڭ ئاخىرلىشىشىنى ياكى مېنىڭ بۇ دۇنيادىن بۇرۇنراق كېتىشىمنى تىلەڭلار. مەن ئۇرۇش ئوتلىرى ئۈچۈپ يۈرگەن، تۇغۇلغان كۈنۈمنى قانلار دەريا بولۇپ ئېقىۋاتقان ھىندىستاندا ئۆتكۈزۈشنى خالىمايمەن.»

بۇ كۈنى ئۇ ئۆزى يالغۇز ئۆيىگە كىرىۋېلىپ، چاقتا يىپ

ئېگىرگەچ، ھىندىستان خەلقى ئۈچۈن ئۇنسۇز دۇئا قىلدى. بىر قېتىم نۇتۇق سۆزلەپ، ئۈمىدسىزلىك كەيپىياتىنى ئىپادىلىدى. ئۇ ھازىرقى ھەرقايسى چوڭ دىنىي مەزھەپلەرنىڭ داھىيلىرى ئىچىدە، ئۇنىڭغا ياردەملىشىپ باشقۇرۇش قىيىن بولغان قالايىمقانچىلىق ۋەزىيىتىنى كونترول قىلالايدىغان بىرەر ئادەم چىقمايدىغانلىقىنى سەزگەندى.

يېڭى دېھلىدا، ھەممىلا يەرگە ۋاقىتلىق چېدىرلار تىكىلگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچى پاكىستاندىن كەلگەن ھىندى دىنى مۇساپىرلىرى بىلەن تولغانىدى، يەنە ئۆزلىرىنى پاكىستانغا ئاپىرىپ قويۇشنى تاقەتسىزلىك بىلەن كۈتۈۋاتقان مۇسۇلمانلارمۇ بار ئىدى. گەندىنى تېخىمۇ ئازابلىغىنى شۇكى، ئۇ مۇسۇلمانلارنىڭ كۆزلىرىدىكى غەزەپ يالقۇنىنى ۋە ئۇلارنى قىيناۋاتقان قىساس ئېلىش ئارزۇ - ئارمانلىرىنى كۆرگەندى.

گەندىنىڭ نەزىرىدە، ئۇلار بىگۇناھ زىيانكەشلىككە ئۇچرىغۇچىلار ئىدى، ئەمما بىگۇناھ تۇرۇپ زىيانكەشلىككە ئۇچرىغانلىقتىن، ئۇلار باشقا بىگۇناھ كىشىلەرنىمۇ ئۆزلىرى تارتىشقا تېگىشلىك بولمىغان ئازابىنىڭ تەمىنى تېتىپ باقسا ئىكەن دەيتتى.

بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ۋەتىنىنىڭ پايتەختىدە يۈز بېرىۋاتاتتى. بۇ ئىش ئۇنى چىدىغۇسىز ئازابلاپلا قالماي، ئۇنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىگىمۇ زىيان يەتكۈزگەندى. ئۇنىڭ قارشىچە، قەدىمىي ھىندى دۆلىتى سەۋرچان ۋە مېھرىبان دۆلەت، كۆپ خىل مەدەنىيەتنىڭ بۆشۈكى ئىدى.

بۇنداق قىساس ئېلىشنىڭ يامان سۈپەتلىك ئايلىنىشىنى تۈگىتىش ئۈچۈن، ئۇ يېڭى دېھلىنىڭ مەدەنىيەت بايرىقىنى ئالدى بىلەن كۆتۈرۈشى توغرىسىدا تەكلىپ بەردى، يېڭى دېھلى خەلقىنىڭ ئادەم تەبىئىتىگە تېزدىن قايتىپ، غالجىرلىقنى توختىتىشنى يۇقىرى ئاۋازدا مۇراجىئەت قىلدى.

لېكىن، ئۇنىڭ چاقىرىقى جەلپ قىلىش كۈچىنى

يوقاتقاندى.

ھىندىستان پارچىلىنىشتىن ئىلگىرى، مۇسۇلمانلار ئۆزىغا ئەڭ چوڭ دۈشمەن دەپ بوھتان چاپلاپ، ئۇنى ئۆزلىرىنىڭ دوستى قىياپىتىگە كىرىۋېلىپ، ئەمەلىيەتتە ئۆزلىرىنى ئەخمىق قىلدى، دېدى. ھىندى دىنى مۇرىتلىرىمۇ «مۇقەددەس دۆلىتى»گە قايتىدىن ئىگە بولغانلىقىغا تەنتەنە قىلىپ، بۇ ۋالاقىدەگىگۈر بوۋايغا ئەمدى پەقەتلا كۆنىمىگەنىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مۇسۇلمانلارغا بولغان غەمخورلۇقىغا قاراپ، ئۇلار گەندىنى ھىندى دىنىنىڭ ساتقۇنى دەپ قارىغانىدى.

گەندى خەلقنىڭ پوزىتسىيىسىدىن بۇ خىل ئۆزگىرىشنى سەزدى. ئۇ ھەر كۈنى «بەگەۋەتگىتا»نى ئوقۇپ، ئۆزىنىڭ ھېچنېمىگە پەرۋا قىلمايدىغان قارىمۇقارشىلىقتىن ھالقىغان، ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان دىنىي ئەقىدىلىرىنى ئېرىنمەي تەشۋىق قىلدى. ئەمىلىيەتتە، ئۆزىنىڭ ئەتراپىدىكى ئەخلاقسىزلىق قىلمىشلىرىدىن ئېچىنىۋاتقان، مۇشۇنداق دىنىي ئەقىدىنىڭ قوللىشىغا جىددىي ئېھتىياجلىق بولۇۋاتقان چاغدا، گەندى ئۇنى ئەمەلىيەتتىن ئۆتكۈزەلمىدى. ئۇ ھەر كۈنى توۋا قىلاتتى:

«ئەگەر بىر ئادەم ئۆزىنى خۇدا بىلەن پۈتۈنلەي بىرلەشتۈرۈۋەتكەن بولسا، ھەممىگە قىلچە پىسەنت قىلمايدىغان بولۇپ قالىدۇ. مەن ئۆزۈمنى تېخى ئۇنداق ھالەتكە بېرىپ يەتمىدىم، دەپ قارايمەن، شۇڭلاشقا مېنىڭ كۈرىشىم ۋە ئىنتىلىشىم تېخى دېگەندەك مۇكەممەل ئەمەس.»

بۇنداق چىدىغۇسىز ئازاب ئۇنىڭ ئەخلاق ھېسسىياتىنى، خەلققە بولغان قىزغىن مۇھەببىتىنى ۋە ئۇلارنىڭ ئالىيچاناب ئەنئەنىسىدىن پەخىرلىنىشنىڭ ئۆلچىمىنى ئۆلچەيدىغان، ئۇنىڭغا ھۆكۈم قىلىدىغان بىر خىل ئۆلچىگۈچ ئىدى.

گەندى ئۆزى ئۈستىدە ئويلىنىشقا باشلىدى: «بەلكىم مېنىڭ ئەمەلىيەتتىن ئۆتكۈزۈش پرىنسىپىمدا يېتىشسىزلىك مەۋجۇت بولغانلىقى ئۈچۈن، ھازىرقى ئېچىنىشلىق ئاقىۋەت كېلىپ

چىققاندۇ. ھەقىقىي زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەرىكىتىنى بەلكىم قۇدرەتلىك جەڭگىۋارلىققا ئىگە كىشىلەر ئىجرا قىلسا كېرەك. بەلكىم مەن توغرا ھۆكۈم قىلالماي، بۇلارنى ۋاقتىدا كۆرۈپ يېتەلمىگەندىمەن.»

يېڭى دېھلىدىكى زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەرىكىتى بىر ئاز پەسەيگەن بولسىمۇ، بىراق گەندى بۇنىڭ پەقەت يۈزەكى جىمجىتلىق ئىكەنلىكىنى بىلەتتى. گەندى شۇنى سەگەكلىك بىلەن كۆرۈپ يەتتىكى، «غەزەپ ئوتى كىشىلەرنىڭ قەلبىدە كۆيىمەكتە» ئىدى، ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا بۇ غەزەپ ئوتىنى ئۆچۈرۈش ياكى ئۇنىڭدا كۆيۈپ ئۆلۈشتىن ئىبارەت ئىككىلا يول بار ئىدى. ھىندىستان بىلەن پاكىستان ھۆكۈمىتى ئوتتۇرىسىدا كەشمىرنىڭ تەۋەلىك مەسىلىسىدە ئەسلىدىنلا تالاش - تارتىش مەۋجۇت ئىدى. بۇ تالاش - تارتىشنى ھەل قىلىش بىلەن بىللە ھىندىستان ھۆكۈمىتى يەنە پاكىستانغا 550 مىليون رۇپىيە قايتۇرۇشنى رەت قىلىش توغرىسىدا «سەمىمىيەتسىز» بىر قارار چىقاردى.

ئىككى دۆلەت ھۆكۈمىتى بۆلۈپ باشقۇرۇش توختامى تۈزۈشكەن چاغدا، ھىندىستان ھۆكۈمىتى پاكىستانغا بۇ 550 مىليون رۇپىيە پۇلنى قايتۇرۇپ بېرىش توغرىسىدا ئېنىق ۋەدە بەرگەندى. لېكىن، ئەمەلىيەتتە ھىندىستان ھۆكۈمىتىنىڭ كەشمىر تالاش - تارتىشنى باھانە قىلىپ بۇ پۇلنى قايتۇرۇشنى رەت قىلغانلىقى ئەخلاق ۋە ھەققانىيەتكە، خەلقئارا مىزانغا خىلاپ ئىدى.

قايتۇرۇشنى رەت قىلغانلىق تالان - تاراج قىلغانلىقتىن دېرەك بېرەتتى.

گەندى بۇ ئىشتىن قاتتىق نارازى بولدى. ئۇ مۇنداق دەپ كۆرسەتتى، ھىندىستان ھۆكۈمىتىنىڭ بۇنداق قىلىشى ئىنتايىن ھۆرمەتسىزلىك. ئەگەر بىر ئادەم ياكى بىر ھۆكۈمەت كۆڭلىدىن چىقىرىپ توختام تۈزگەنىكەن، ئۇنىڭ ۋەدىسىگە ۋاپا قىلماسلىققا

ھەقىقى يوق. بۇنىڭدىن باشقا، «قەدىمىي مەدەنىيەتلىك دۆلەت» دېگەن ئىدىيىدىن گەندى ھىندىستان ئەخلاقىغا ئالسىچان بولۇشتا پۈتۈن دۇنياغا ئۈلگە تىكلەپ بېرىشى كېرەك، دەپ قارايتتى، ھىندىستاننىڭ ئابروۋىنى بۇزىدىغان بۇنداق قىلمىشقا چىداپ تۇرالمىتتى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، پاكىستان ھۆكۈمىتىنىڭ خەزىنىسى قۇرۇپ، ۋەيران بولۇش گىردابىغا بېرىپ قالغان بولۇپ، ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ ماۋاڭلىق قىسقارتىشقا مەجبۇر بولغانىدى. ئەگەر پاكىستان بۇ پۇلغا ئېرىشەلمىسە، مۇقەررەر ھالدا كەڭ كۆلەملىك ئۇرۇش قوزغايتتى.

گەندىنىڭ كۈنگىرىپىلار پارتىيىسىگە بەرگەن مەسلىھىتى ھېچقانداق رول ئوينىيالمىدى. بۇ «ئازابلىق ۋە كىشىنىڭ ئاچچىقىنى كەلتۈرىدىغان ئىشلار بىرلىشىپ گەندىنىڭ ۋىجدانىنى قاتتىق ئازابلىماقتا ئىدى.»

گەندى يەنە بىر قېتىم ئاچچىق ئېلان قىلىدىغانلىقىنى جاكارلىدى.

بۇ قېتىمقى ئاچچىق ئېلان قىلىشنىڭ ئەھمىيىتى ھەر قېتىملىق ئاچچىق ئېلان قىلىشنىڭكىدىن ئېشىپ كەتتى. ئۇنىڭ ئۆز ھاياتىنى قۇربان قىلىشى ھەرقايسى دىنىي مەزھەپلەر ئوتتۇرىسىدىكى ئۇرۇشنى توختىتىش ئۈچۈن بولۇپلا قالماي، شۇنىڭ بىلەن بىللە يەنە ھىندىستاننىڭ ئابروۋىنى قوغداش ئۈچۈن ئىدى.

گەندى ھىندىستاننىڭ پاكىستانغا بەرگەن ۋەدىسىگە ۋاپا قىلىش لازىملىقىنى ھەمدە بۇنى ئۆزىنىڭ ئاچچىق ئېلان قىلىش كۈرىشىنى ئاخىرلاشتۇرۇشنىڭ كەم بولسا بولمايدىغان شەرتى قىلىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويدى.

يىگىرمىنچى باب ئاخىرقى قېتىم ئاچلىق ئېلان قىلىش

1946 - يىلى 1 - ئاينىڭ 13 - كۈنى، سەيشەنبە چۈشتىن بۇرۇن سائەت 11 دىن 55 مىنۇت ئۆتكەندە، گەندى ئۆزىنىڭ پۈتۈن ھاياتىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىملىق ئاچلىق ئېلان قىلىش كۈرىشىنى باشلىدى.

ھىندىستان ئاخبارات ساھەسىدىكى ۋە باشقا دۆلەتلەرنىڭ ھىندىستان پايتەختىدە تۇرۇشلۇق نەچچە ئونلىغان مۇخبىر مۇراسىمغا قاتناشتى. بۇ گەندىنىڭ بۇ قېتىمقى ئاچلىق ئېلان قىلىشىنىڭ ئەھمىيىتىنىڭ ئۇنىڭ كالكۇتتا شەھىرىدىكى ئاچلىق ئېلان قىلىشىنىڭ ئەھمىيىتىدىن زور دەرىجىدە ئېشىپ كەتكەنلىكىنى يەنە بىر قېتىم چۈشەندۈرۈپ بەردى. بۇ قېتىم كىشىلەر خاتىرجەمسىزلەندى، چۈنكى مۇقەددەس قەھرىمان گەندى ئاچلىق ئېلان قىلىشتىن ئىلگىرى بۇ يەردە ھېچقانداق زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ۋەقەلىرى يۈز بەرمىگەنىدى.

گەندىنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلغانلىق ۋە كېيىن ئاچلىق ئېلان قىلىشىنى توختاتقانلىق خەۋىرى ئېلان قىلىنىش بىلەن كەڭ قېرىنداشلار ھەيرانلىق ۋە ئۈمىدسىزلىك ھېس قىلىشتى، ھەتتا روشەن ھالدا دۈشمەنلىشىش كەيپىياتى قوزغالدى. ئەمەلىيەتتە، ئەينى چاغدىكى يېڭى دېھلىنىڭ ۋەزىيىتى كالكۇتتا ئاچلىق ئېلان قىلغان چاغدىكى ۋەزىيەتكە ئانچە ئوخشاپ كەتمەيتتى. گەندىنىڭ پاكىستان ھۆكۈمىتىنىڭ 550 رۇپىيە پۇلىنى قايتۇرۇپ بېرىشنى تەلەپ قىلىشى ھىندى دىنى مۇرىتلىرىنىڭ غەزىپىنى قوزغىدى. بۇ كېيىنكى پاجىئەنىڭ يۈز بېرىشىگە يوشۇرۇن خەۋپ پەيدا قىلدى.

گەندىنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشى پۈتكۈل دۆلەتنى گاڭگىرىتىپ قويدى.

ئۇنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىش ھەرىكىتى دەرھال بىرلەشمە ئىچكى كابىنېتنى قارارنى ئۆزگەرتىپ، پاكىستان ھۆكۈمىتىگە تېگىشلىك بولغان پۇلنى دەرھال قايتۇرىدىغانلىقىنى جاكارلاشقا مەجبۇر قىلدى.

گەندىنىڭ تېنى ئىزچىل تۈردە ناھايىتى ئاجىز بولۇپ، ئۇزاق ۋاقىت ئاچلىق ئېلان قىلىشقا بەرداشلىق بېرەلمەيتتى. مۇشۇ تاپتا مۇقەددەس قەھرىماننىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشىغا بەش كۈن بولغان بولۇپ، ئۇنىڭ سالامەتلىك ئەھۋالى كۈندىن - كۈنگە يامانلاشماقتا ئىدى.

كىشىلەر ئارقا - ئارقىدىن ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشىنى توختىتىشنى تەلەپ قىلىشتى. شۇنداقلا بارلىق دىنىي مەزھەپ رەھبەرلىرىگە مۇقەددەس قەھرىمانغا يازما كاپالەت بېرىپ، مۇسۇلمانلارغا ئەمدى دۈشمەنلىك بىلەن قارىماسلىق توغرىسىدا ۋەز - نەسىھەت قىلدى.

شۇنداق، گەندى پۈتۈن ئۆمرىدە ئۆزىنى قۇربان قىلىش ئارقىلىق ئاممىنى تەسىرلەندۈرۈپ كەلگەنىدى. بۇ چاغدىكى ئۇ بولسا، ئادەم چۈشىنىش قىيىن بولغان بىر خىل خاتىرجەملىك ۋە جىمجىتلىققا چۆمگەنىدى، ئۇ خاتىرجەم ھالدا بېنگال يېزىقىنى يېزىشنى مەشىق قىلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشى كۆزلىگەن مەقسەتكە يېتىش ئالدىدا تۇراتتى. ئۆز غايىسىنى تولۇق ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن، ئاچلىق ئېلان قىلىپ بەشىنچى كۈنى كەچتە، ئۇ ئويلانغان يەردىن ئۆزىنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشىنى توختىتىشىغا بولىدىغان يەتتە شەرتنى كۆرسەتتى. يېڭى دېھلىدىكى ھەرقايسى سىياسىي تەشكىلاتلارنىڭ رەھبەرلىرى، جۈملىدىن ھېلىقى «رەقىبلەر» - ھىندى دىنىدىكى چېكىدىن ئاشقان ئۇنسۇرلار، ھەممىسى مېنىڭ باياناتمغا قول قويۇشى كېرەك، ئۇنداق قىلمايدىكەن، ئۆلگۈچە

ئاجلىق ئېلان قىلىمەن، دېدى.

گەندى ئوتتۇرىغا قويغان يەتتە شەرت كىشىنى چۆچۈتىدىغان بىر قاتار تەلەپلەر بولۇپ، ئۇ يېڭى دېھلىدىكى شەھەر تۇرمۇشىنىڭ ھەممە تەرەپلىرىگە دېگۈدەك چېتىلغانىدى.

بايانات تەييارلانغاندىن كېيىن، گەندىنىڭ ھاياتىنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن مەخسۇس قۇرۇلغان «تىنچلىق كومىتېتى» غا يوللاندى. بۇ كۈنى كەچتە، پۈتكۈل يېڭى دېھلى پۈتۈنلەي ھاياجانلىنىش ۋە قىزغىنلىق كەيپىياتىغا چۆمگەنىدى. ھىندىستان مۇستەقىل بولغاندىن بۇيان، يېڭى دېھلى شەھىرىدە ھېچقاچان بۇنداق شاد - خۇراملىق مەنزىرىسى كۆرۈلۈپ باقمىغانىدى.

يېڭى دېھلى قاينام - تاشقىنلىققا چۆمدى.

ھەممە يەرنى نامايىشچىلار قوشۇنى قاپلىغان، سودا ۋە باشقا پائالىيەتلەر توختىتىلغانىدى. ئىدارىلەر، ماگىزىنلار، زاۋۇت ۋە قەھۋەخانىلار تاقالغان، چوڭ مەسچىت مەيداندا، ھەرقايسى دىنىي مەزھەپلەردىن كەلگەن 100 مىڭ ئامما كاتتا يىغىلىش ئۆتكۈزۈپ، ئۆز رەھبەرلىرىنىڭ گەندىنىڭ باياناتىدىكى شەرتلەرنى قوبۇل قىلىشىنى كۈچلۈك مۇراجىئەت قىلىشماقتا ئىدى.

مۇقەددەس قەھرىماننىڭ سالامەتلىكى جىددىي يامانلىشىپ، ئۇزاق ۋاقىتلىق كوللاپس ھالىتى كۆرۈلدى. بەزىلەر گەندىنىڭ ئىچىدىن سۈيىگە بىرنەچچە تېمىم ئاپپىلىسىن شەرىپىتى قوشۇۋېتىش تەكلىپىنى بەرگەندى، گەندى تەرىپىدىن بۇنداق قىلىش پۈتۈنلەي بىھۆرمەتلىك دەپ قەتئىي رەت قىلىندى.

گەندىنىڭ بۇ قېتىم ئۆلۈم گىردابىغا بېرىپ قالغانلىقى كۆپچىلىكنىڭ كۆڭلىگە ئايان ئىدى. شۇنىڭ بىلەن سەمىمىيىتى بولغان بارلىق دىن مۇرىتلىرى كىشىنى قاتتىق تەسىرلەندۈرىدىغان سەجدە قىلىش ھەرىكىتىنى ئېلىپ باردى، ئۇلار ئۇزۇن سەپ بولۇپ تىزىلىپ، گەندىنىڭ تۇرالغۇسىنىڭ ئالدىدىن ئۆتتى.

ئۈچ كىلومېتىر ئۇزۇنلۇققا سوزۇلغان بۇ ئادەم ئېقىنى گەندىنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشىنى توختىتىشنى چىن كۆڭلىدىن تەلەپ قىلدى. كىشىلەر سان - ساناقسىز پلاكاتلارنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، نەچچە يۈز مىڭ كىشىنىڭ «گەندىنىڭ جېنىنى قۇتۇلدۇرايلى» دېگەن يۈرەك ساداسىنى ئىپادىلىدى.

گەندى ئارزۇسىغا يېتىپ ھەممە ئىمزاغا ئېرىشتى. ئۇ ئاچلىق ئېلان قىلىشىنى ئاخىرلاشتۇرۇشتىن ئىلگىرى، كۆپچىلىككە يەنە بىر قېتىم ئۆز كۆڭلىنى بىلدۈردى:

«ئەڭ زور خاتا كۆزقاراش ھىندىستان ھىندى دىنى مۇرتلىرىغا مەنسۇپ ياكى پاكىستان مۇسۇلمانلىرىغا مەنسۇپ، دەپ قاراشتىن يامان بولمايدۇ. قارىغاندا، پۈتۈن ھىندىستان ۋە پاكىستان خەلقىنىڭ ئىرادىسىنى ئۆزگەرتىش جاپالىق ئىشتەك قىلىدۇ. لېكىن، كۆپچىلىك بىر نىيەتتە ھەمكارلىشىدىغانلا بولساق، ھەرقانداق ئىشنى قىلغىلى بولىدۇ.»

كېيىن ئۇ بوش ئاۋازدا: «مەن ئاچلىق ئېلان قىلىشىنى توختىتىشقا قوشۇلمەن، چۈنكى ئىلاھنىڭ ئىرادىسى ئەمەلگە ئاشتى» دېدى.

يېڭى دېھلىدىكى زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش توسۇپ قېلىندى، ھىندىستاننىڭ ئابروۋى يەنە بىر قېتىم قوغداپ قېلىندى. لېكىن، خەلقنىڭ قەلبىنىڭ راستتىنلا مۇقەددەس قەھرىماننىڭ ئۈمىد قىلغىنىدەك ئۆزگەرگەن - ئۆزگەرمىگەنلىكىنى يەنىلا بىلگىلى بولمايتتى.

ئاچلىق ئېلان قىلىش ھەرىكىتى خەلقنىڭ قەلبىنى ئۆزگەرتەلمىگەن - ئۆزگەرتەلمىگەنلىكىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ ھەرقايسى مەزھەپلەرنىڭ سۆز - ھەرىكەتلىرىنى توسۇش ۋە تەربىيەلەش رولىنى ئوينىدى. گەندىنىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىدىكى ئوبرازى بىر ئاز ئۆزگەردى، پاكىستان دىپلوماتىيە مىنىستىرى مۇنداق دېدى: «ھىندىستان بىلەن پاكىستان دوستلۇقى ئۈچۈن يېڭى بىر ھېسسىيات ۋە ئارزۇ پەيدا بولدى.»

بىر ئالىجاناب مەقسەت ئۈچۈن ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن

ئازاب چېكىش ھەرىكىتى مۇقەررەر ھالدا ئىنسانلارنىڭ مەنپەئىتى ۋە ئەخلاق قىممىتىگە كۆڭۈل بۆلىدىغان بارلىق كىشىلەرنىڭ ھېسداشلىقى ۋە ھۆرمىتىگە ئېرىشىدۇ.

ئىنگىلىزلار گەندىنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشىنىڭ قىممىتىنى تۇنجى قېتىم كۆردى. ئەنگىلىيە ئاخبارات ۋاسىتىلىرى دەسلەپكى چاغلاردا گەندىنىڭ ھەرىكىتىنى بىر خىل پوپوزا، دەپ ئەيىبلەنگەنىدى. ئەمدىلىكتە، ئۇلار بۇنىڭ ئۇنداق ئاددىي ئىش ئەمەسلىكىنى ھېس قىلدى، «مۇقەددەس قەھرىمان گەندىنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىشى ئاتوم بومبىسىنىڭ قۇدرىتىدىنمۇ ئېشىپ چۈشىدىغان كۈچ - قۇۋۋەتنى نامايان قىلدى، پۈتكۈل غەرب بىر خىل ھۆرمەت ھېسسىياتى بىلەن ئۇنىڭغا كۆز تىكمەكتە.»

گەندىنىڭ ئاچلىق ئېلان قىلىش ھەرىكىتى ئەخلاق مەسلىسىنى سىياسىي تالاش - تارتىشتىن ئايرىش شۇنداقلا جېنىنى قۇربان قىلىش ۋاسىتىسى ئارقىلىق ھەر خىل قىيىنچىلىقلارنى ھەل قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلدى.

خۇددى گەندى ئېيتقاندا: «بىر ئادەم تەقدىم قىلالايدىغان ئەڭ قىممەتلىك نەرسە جان.» شۇڭا، ئاچلىق ئېلان قىلىشنىڭ باشقىلارغا بېرىدىغان تەسىرى ئىنتايىن چوڭ بولىدۇ. يىراق كەلگۈسىدىن قارىغاندا گەندىنىڭ قەدىرلەيدىغىنى، ئىنسانلارنىڭ جېنىدىنمۇ قىممەتلىك بولغان ئەخلاق قىممىتىدۇر.

گەندى ئالتە كۈنلۈك ئازابتىن كېيىن، تۇنجى قېتىم تاماق يەپ بىر ئىستاك ئۆچكە سۈتى ئىچتى، تۆت دانە ئاپپىلىسىن يېدى. تاماق يەپ بولغاندىن كېيىن چاق ئەكىلىشكە ئادەم بۇيرۇدى، دوختۇر قايتا - قايتا قارشى تۇرغان بولسىمۇ، يىپ ئېگىرىمەن، دەپ چىڭ تۇرۇۋالدى.

«ئىشلىمەي چىشلەش ئوغرىلىققا ئوخشايدۇ. مەن تاماق يېيىشكە باشلىغانىكەنمەن، ئەمگەككە قاتنىشىشىم كېرەك» دېدى ئۇ.

مانا بۇ مۇقەددەس قەھرىمان، باشقىلارغا ئوخشىمايدىغان، ئەخلاقنىڭ مۇكەممەل بولۇشىغا ئىنتىلىدىغان گەندى ئىدى.

يىگىرمە بىرىنچى باب مۇقەددەس قەھرىماننىڭ ئۆلۈمى

ئاچلىق ئېلان قىلىش غەلىبە قازاندى.
گەندى ھېچقاچان بۇ قېتىمقى ئاچلىق ئېلان قىلىشقا
ئوخشاش بۇنچىلىك كۆپ كىشىنىڭ ھېسداشلىقى ۋە قوللىشىغا
ئېرىشىپ باقمىغانىدى.

گەندى ئەزەلدىن ھازىرقىدەك بۇنداق ھاياجانلىنىپ
باقمىغانىدى، چەكسىز پارلاق ئىستىقبال ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا
نامايان بولدى، ئۇ گويىا زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك تەلىماتىنىڭ
كىشىلەر قەلبىدىن چوڭقۇر ئورۇن ئالغانلىقىنى ھەمدە تېز
تەرەققىي قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندەك بولدى.

ئۇنىڭ سالامەتلىكى ئاستا - ئاستا ئەسلىگە كەلدى، قەيسەر
ھەم كۈچلۈك ھاياتىي كۈچكە ئىگە بولغان گەندى ئۆلۈمنىڭ
ئىبلىس چاڭگىلىدىن يەنە بىر قېتىم قۇتۇلۇپ قالدى.
گەندى پاكىستانغا بېرىشنى قارار قىلدى.

ئۇ ھىندىستاننىڭ سىرتىدىكى جايلاردا ئۆزىنىڭ زورلۇق
كۈچ ئىشلەتمەسلىك تەلىماتىنى تەشۋىق قىلماقچىدى. ئەگەر
ھىندىستان ئىككىنچى چوڭ قۇرۇقلۇقى بىر گەۋدىلىك
ئىتتىپاقلىقتىن مەھرۇم قىلىنغان بولسا ئەمدى ھازىر روھىي
جەھەتتىكى ئىتتىپاقلىق ئۈچۈن يەنە بىر مەيدان كۈرەش قىلسا
بولاتتى.

بىرنەچچە ھەپتە ئىچىدە، گەندى پاكىستانغا قىلىدىغان
سەپىرى ئۈچۈن نۇرغۇن تەييارلىق خىزمەتلىرىنى ئىشلىدى. ئۇ
بۇ قېتىمقى زىيارىتىنى كۈتۈلمىگەن ئۆسۈلدا ئېلىپ
بارماقچىدى.

ئىلگىرى، گەندى بىر ئېزىلگۈچىلەر قوشۇنىغا باشچىلىق قىلىپ، ترانسىۋالنى كېسىپ ئۆتۈپ، نەچچە يۈز كەنتىنى پىيادە ئايلىنىپ، مېھرىبانلىق، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك تەلىماتىنى ۋە تازىلىققا قانداق ئەھمىيەت بېرىش لازىملىقىنى تەشۋىق قىلغانىدى. ئەمدىلىكتە، «مۇقەددەس ۋەدە»گە ۋاپا قىلىشقا بارماقچى بولغان چاغدا، ئوخشاش ئۇسۇل بىلەن غەيرىي دىن دۆلىتىگە بارماقچى بولدى، ئۇ پىيادە يول يۈرۈپ، پۈتۈن بەدىنى تىلىم - تىلىم بولۇپ كەتكەن پەنجاپ زېمىنىنى كېسىپ ئۆتۈپ، ئازاب - ئوقۇبەتلەرگە چىداشلىق بەرگەن ئاشۇ قېرىنداشلىرىغا تەسەللى بەرمەكچى، ئۆزىنىڭ مۇھەببىتىنى ئۇلارغا يەتكۈزمەكچى ھەم ئۇلارغا جۈرئەت ئاتا قىلماقچى بولدى.

گەندى تەييارلىق قىلماقتا ئىدى، شەرت - شارائىت ھازىرلانغان ھامان، ئۇ پاكىستانغا ماڭاتتى.

1 - ئاينىڭ 26 - كۈنى، گەندى ۋە ھىندىستان ئۈچۈن ئەڭ ئۈنۈملۈكسىز بىر كۈن بولدى. بۇنىڭدىن 18 يىل ئىلگىرى، مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان شەھەر ۋە يېزىلار، نەچچە مىليونلىغان ھىندىستانلىق ئەر - ئايال قەسەم بېرىپ، دۆلەتنىڭ مۇستەقىللىقى ئۈچۈن ئاخىرغىچە كۈرەش قىلىشقا بەل باغلىغان، گەندى ئۆز قولى بىلەن ئۇلار ئۈچۈن قەسەمنامە تەييارلىغانىدى. ئەمدىلىكتە، ئەينى يىللاردىكى قەسەم ئىشقا ئاشتى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، بۇ كۈن ھىندىستان ۋە تەنپەرۋەرلىرىنىڭ «دۆلەت بايرىمى كۈنى»گە ئايلىنىپ، ئاجايىپ ئەھمىيەتكە ئىگە بولدى.

بۈگۈن گەندى بۇ كۈننى بىرىنچى قېتىم تەبرىكلەيدۇ. زۇڭلى نېھرونىڭ تەلىپىگە بىنائەن، گەندى كونگېرېسلار پارتىيىسى ئۈچۈن يېڭى پارتىيە نىزامنامىسى تەييارلاشقا كىرىشتى. ئۇ توپتوغرا بىر كۈن ۋاقىت سەرپ قىلىپ بۇ مۇھىم ئىشنى قىلدى، بۇنى شەك - شۈبھىسىز ھالدا كونگېرېسلار پارتىيىسى ئۈچۈن بىر يېڭى دەستۇر يېزىپ، ھىندىستان

مۇستەقىل بولغاندىن كېيىنكى يېڭى نىشانى ۋە يېڭى رولىنى ئېنىق بەلگىلەپ بەردى دېيىشكە بولاتتى.

گەندىنىڭ سالامەتلىكى يەنە بىر قېتىم ئەسلىگە كەلدى. ئۇ ئىشك ئالدىدىكى چۆپلۈكتە ئۇياق - بۇياققا مېڭىپ يۈرەتتى، مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، بۇ پاكىستانغا بارىدىغان ئۇزۇن سەپەرنىڭ باشلىنىشى ئىدى. پاكىستانلىق بىر مېھمان ھېلىلا ئۇنىڭ بىلەن بۇ ئۇلۇغ ئارزۇ توغرىسىدا مۇزاكىرىلەشتى.

«مەن بۇ كۈننىڭ يېتىپ كېلىشىنى تۆت كۆزۈم بىلەن كۈتتۈم. ئۇ چاغدا، مۇقەددەس ئاتا گەندىنىڭ باشچىلىقىدا، ھىندى دىنى مۇرىتلىرى سەممىيلىك ۋە قەدىناسلىقنى ئۆزىگە بايراق قىلىپ، پاكىستانغا قاراپ ماڭىدۇ.»

بۇ نېمىدېگەن كىشىنى ھاياجانغا سالىدىغان ھەيۋەتلىك مەنزىرە! ئۆتكەنكى ئۇزاق يىللاردا، گەندى ھىندى مىللىتى ئۈچۈن ئېنىق يول كۆرسىتىپ بەرگەندى، ئەمدىلىكتە مۇقەددەس ھاسىسىنى قولىغا ئېلىپ يەنە بىر قېتىم سەپەرگە چىقىدۇ. مۇساپىرلار قاچقان چاغدا بېسىپ ئۆتكەن ئوخشاش بىر يولدا، ئاشۇ بىچارە كىشىلەرنى ئۆزىنىڭ يۇرت - ماكانلىرىغا يەتكۈزۈپ قويىدۇ. ئۇنىڭ زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ھەرىكىتى تەلىماتى ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ نېمىدېگەن غايەت زور كۈچ - قۇدرەتنى نامايان قىلغان! ئۇنىڭ مېھرىبانلىق دەستۇرىغا نىسبەتەن ئېيتقاندا، بۇ نېمىدېگەن شانلىق غەلىبە!

بۇلارنى ئويلاپ گەندى ھاياجانلانغانلىقىدىن ئۆزىنى تۇتالماي قالدى.

بۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ ئىچىدە خۇدادىن ئۆزىگە ئىشەنچ، كۈچ - قۇۋۋەت ۋە ۋاقىت ئاتا قىلىشنى، ئۆزىنىڭ ئۇلۇغۋار ئارزۇسىنى ئىشقا ئاشۇرۇۋېلىشنى تىلىدى.

گەندىنىڭ يېڭى دېھلىدىكى ئارىلاپ نۇتۇق سۆزلەش پائالىيىتى ئاخىرلىشاي دەپ قالغانىدى.

بۇنىڭدىن بەش ئاي ئىلگىرى ئۇ بۇ يەرگە كەلگەن چاغدا،

قىساس ئوتى چوڭ - كىچىك كوچىلارنى قاپلىغان، كىشىلەر زورلۇق كۈچىنىڭ مۇھاسىرىسىدە قالغان، كىشىلەر ئەنسىزلىككە چۈشكەن، ھەتتا ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىمۇ دەككە - دۈككىدە كۈننى كەچ قىلالماي يۈرگەنىدى. ئەمدىلىكتە بولسا ھەممە يەردە تىنچلىق ئەسلىگە كەلگەن بولۇپ، گەندى خاتىرجەم كېتەلەيتتى.

گەندى يېڭى دېھلىدىن كېتىدىغان ئېنىق كۈننى بېكىتتى. ئۇ بەش كۈندىن كېيىن يېڭى دېھلىدىن پاكىستانغا قاراپ يولغا چىقىپ، پۈتۈن ھاياتىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر مۆجىزىنى يارىتىشنى قارار قىلدى.

1 - ئاينىڭ 29 - كۈنى، ئىلگىرىكى كۈنلەرگە ئوخشاشلا، گەندى بۇ بىر كۈنلۈك خىزمەتلەرنى ئەتراپلىق ئورۇنلاشتۇردى: چاق چۆرۈپ يىپ ئېگىردى، بېنگال يېزىقىنى مەشىق قىلدى، بىرنەچچە دوستىغا خەت يازدى، بىرمۇنچە مېھمانلار بىلەن كۆرۈشۈپ پاراڭلاشتى، شۇنداقلا ئامېرىكىلىق بىر ئايال مۇخبىرنىڭ زىيارىتىنى قوبۇل قىلدى. گەندى ئايال مۇخبىرغا مۇنداق دېدى: «ئامېرىكا ئاتوم بومبىسىدىن پايدىلىنىپ باشقىلارغا ھۇجۇم قىلىشتىن ۋاز كېچىشى كېرەك. زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك ئاتوم بومبىسى گۇمران قىلالمايدىغان بىردىنبىر قورال.» بۇ بىر كۈن مانا مۇشۇنداق جىمجىت ئۆتۈپ كەتتى.

ئەتە 1 - ئاينىڭ 30 - كۈنى جۈمە قىساسچىلار گەندىگە قول سېلىپ قاتىللىق قىلدۇ.

گەندى پۈتۈن ھاياتىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر ئاخشامنى ئۆتكۈزدى.

بۇ كۈنى كەچتە، گەندى ئۆزىنىڭ ۋەسىيەنامىسىنى — كونگېرېسلار پارتىيىسىنىڭ يېڭى پارتىيە نىزامنامىسىنى ئۆز قولى بىلەن تەييارلىدى. سائەت 20 دىن 15 مىنۇت ئۆتكەندە خىزمىتىنى ئاخىرلاشتۇرۇپ مۇشۇ سۆزلەرنى يازدى:

«ئەگەر مەن كېسەل بولۇپ ئۆلۈپ كەتسەم، چىققان بىلەن

ئۆلۈپ كەتكەن تەقدىردىمۇ، ئىسمى - جىسمىغا لايىق مۇقەددەس قەھرىمان ھېسابلانمايمەن. ئەگەر بىرەر كىشى ماڭا ئوق چىقىرىپ، خۇددى ئالدىنقى كۈنلەردە بەزىلەر مېنى پارىژنىڭ ئورۇنغانغا ئوخشاش، ئوق مېنىڭ كۆكرىكىمگە تەگسە، مەن قىلچە نالە قىلماي، خۇدانىڭ ئىسمىنى چاقىرىپ ئۆلىمەن. ئۇنداق بولغاندا خەلققە پايدىلىق بولىدۇ.»

بىز بۇنى بىر خىل بېشارەت دەپ قارىساق ئورۇنسۇر بولماس. ئۇنىڭ ھازىرقى ئويلىغىنى پەقەت يولغا چىقىش ئالدىدا تۇرغان پاكىستان سەپىرى بولۇپ، ئۆزىنىڭ ئىككى تەرەپنى قايىل قىلىپ، رەسمىي دوستانە كېڭىشىش ئېلىپ بېرىپ، ئورتاق تونۇش ھاسىل قىلالايدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى.

بۇ كۈنى ئاخشى، گەندى مەيۈس يۈردى. ئۇ ھېلىلا تەييارلاپ بولغان كۈنگېرپىسلار پارتىيىسىنىڭ نىزامنامىسىنى ئېسىگە ئالدى. نىزامنامىدە گەندى گەپنى ئوچۇق ئېيتىپ، سىياسىي داھىيلارنىڭ كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپ كېتىۋاتقان چىرىكلىك قىلمىشلىرىنى ئەيىبلەگەندى.

كېيىن ئۇ ئۇخلاشتىن ئىلگىرى، ئالخابادلىق بىر شائىرنىڭ شېئىرىنى ئوقۇدى:

ئالەمنىڭ باھارى قىسقا،
قىلىۋال قانغۇچە سەيلە،
ئۆتسە گەر باھارنىڭ پەيزى،
قالسەن ھەسرەتۈغەشتە.

1948 - يىلى 1 - ئاينىڭ 30 - كۈنى، جۈمە سەھەردە گەندى ئادەتتىكىدەك ئەتىگەنلىك ئىبادىتى بىلەن پۈتۈن ئۆمرىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بىر كۈنلۈك پائالىيىتىنى باشلىدى. بۇ كۈندىكى ئەتىگەنلىك ئىبادەتتە، گەندى ھىندى دىنىنىڭ مۇقەددەس ناخشىسى «بەگە ۋەتگىتا» (ئىلاھقا مەدھىيە) نىڭ ئالدىنقى ئىككى

قىسمىنى ئوقۇدى:

تۇغۇلۇپ ئۆلۈش ئۆزگەرمەس،
ئۆلۈپ تىرىلىش ئۆزگەرمەس،
تۇغۇلۇپ ئۆلۈش ئۆزگەرمەس،
ھەسرەت چەكمەڭ، بولدى بەس.

بۇ بىر كۈندە، ئۇ نۇرغۇن مېھمانلار بىلەن كۆرۈشتى.
چۈشتىن كېيىن سائەت 5 تە، ئىشىك ئالدىدىكى پېشايۋانغا
چىقتى، ئۇ يەر ھەر كۈنى چۈشتىن كېيىنكى ئىبادەتكە كەلگەن
مۇخلىسلار بىلەن لىق تولغانىدى.

بۇ كۈنى چۈشتىن كېيىن ھاۋا ئوچۇق ئىدى. مۇقەددەس
قەھرىمان مۇخلىسلار ئالدىدا پەيدا بولغان چاغدا، كەچلىك شەپەق
ئۇنىڭ يۈزىگە بىر قەۋەت ئالتۇن نۇر چېچىپ تۇراتتى.
قىستىلىشىپ تۇرغان مۇخلىسلار ئارىسىدا، ئۈچ قاتىل
قوراللىرىنى گەندىگە بەتلەپ تۇراتتى.

قاتىل گودسوننىڭ شېرىكىنىڭ بۇ ۋەقەدىن كېيىن
ئەسلىشىچە: «ئۇ گەندىنىڭ كىشىلەر توپىغا قاراپ كەلگەنلىكىنى
كۆرۈپ، مۇخلىسلارنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ، پېشايۋانغا چىققان.
گەندى گودسونغا بىر قانچە مېتىرلا كېلىدىغان يەرگە كەلگەن
چاغدا، گودسون بىردىنلا كىشىلەر توپىنى بۆسۈپ چىقىپ،
قولىدىكى تاپانچىسىنى مۇقەددەس قەھرىماننىڭ كۆكرىكىگە تاقاپ
تۇرۇپ تەپكىنى باسقان، ئۇ جەمئىي ئۈچ پاي ئوق ئاتقان.»

كىشىلەر قەدىرلىك مۇقەددەس قەھرىماننىڭ يەنىلا ئىككى
قولىنى قوۋۇشتۇرۇپ سالام قىلىپ، خۇددى كەچلىك ئىبادەتكە
كەلگەن مۇخلىسلارغا ئېھتىرام بىلدۈرمەكچى بولغاندەك، ئەڭ
ئاخىرقى بىر قەدىمنى باسقانلىقىنى كۆردى.

«خۇدا» دېدى گەندى ئۆزىگە ئۆزى پىچىرلاپ ۋە ئاستا - ئاستا
يىقىلدى. ئۇنىڭ ئىككى قولى باشتىن - ئاخىر ھاياتىنىڭ ئەڭ

ئاخىرقى بىر تىنىقىدىكى سالام قىلىش قىياپىتىنى ساقلاپ تۇرغان بولۇپ، خۇددى تېررورچى قاتىلغا مۇشۇ ئارقىلىق ئېھتىرام بىلدۈرۈۋاتقاندەك ئىدى. قىپقىزىل قان ئۇنىڭ قويۇن سائىتىنى بويىۋەتتى. سائەتنىڭ ئىستىرىلكىسى دەل 5 تىن 17 مىنۇت ئۆتكەنلىكىنى كۆرسىتىپ تۇراتتى.

يىگىرمە ئىككىنچى باب خوشلىشىش

گەندىنىڭ سۇيىقەستكە ئۇچراپ ئۆلگەنلىكى توغرىسىدىكى شۇم خەۋەر تېزدىنلا پۈتۈن ھىندىستانغا تارقالدى.

مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان كىشىلەر: «قاتىل كىم ئىكەن؟ مۇسۇلمانمىكەن ياكى ھىندى دىنى مۇرىتىمىكەن؟» دېگەن ئوخشاشلا بىر سوئالنى سوراشتى.

ھەممە كىشى تەشۋىشلىنىش ۋە بىئاراملىق ئىچىدە خەۋەر كۈتمەكتە ئىدى. زورلۇق كۈچ ئىشلىتىش ھەر ۋاقىت پارتلىشى مۇمكىن ئىدى.

توپىلاڭ يۈز بېرىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن، ھىندىستان رادىئو ئىستانسىسىنىڭ باشلىقى ئالاھىدە تەدبىر قوللىنىپ، گەندىنىڭ ئالەمدىن ئۆتكەنلىك خەۋىرىنى دەرھال بېرىشنى قاتتىق مەنئى قىلدى، ئارمىيىمۇ مەملىكەت بويىچە دەرھال تەييار تۇرۇش ھالىتىگە ئۆتتى.

دەل سائەت 18 بولغاندا، يەنى گەندى ئالەمدىن ئۆتۈپ 43 مىنۇتتىن كېيىن، ھىندىستان خەلقى بىر ئاخباراتتىن دۆلەت ئاتىسىنىڭ ئالەمدىن ئۆتكەنلىكىنى ئۇقتى. ئاخباراتنىڭ ھەربىر جۈملە سۆزى ئېھتىياتچانلىق بىلەن مۇلاھىزە قىلىنغانىدى:

«مۇقەددەس قەھرىمان گەندى بۈگۈن چۈشتىن كېيىن سائەت 17 دىن 17 مىنۇت ئۆتكەندە يېڭى دېھلىدا سۇيىقەستكە ئۇچراپ ئالەمدىن ئۆتتى. قاتىل بىر ھىندى دىنى مۇرىتى.»

ھىندىستان بىر مەيدان زور قىرغىنچىلىقتىن قۇتۇلۇپ قالدى. ھازىر ئۇ پەقەت يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر يېرىدىن ئازابلىنىپ يىغلىماقتا ئىدى.

گەندى ئۆيىگە ئەكىلىندى. بىرنەچچە مىنۇت ئىلگىرى ئۇ

مۇشۇ ئۆيىدە مېھمان قوبۇل قىلغانىدى. كىشىلەر گەندىنىڭ مال - مۈلكىنى يىغىشتۇرۇشقا باشلىدى؛ يىپ ئېگىرىدىغان ياغاچ چاق، بىر جۈپ تەرەت كەشى، ئۈچ دانە كىچىك مايمۇن ھەيكىلى، بىر دانە «بەگە ۋەتگىتا»، بىر دانە قويۇن سائىتى، بىر دانە تۈكۈرۈك قاچىسى ۋە يۈز يۈيىدىغان بىر دانە مېتالدىن ياسالغان داس.

ئۆي ئىچى ئادەملەر بىلەن لىق تولغانىدى. مۇقەددەس قەھرىماننىڭ ئەتراپىدىكى ئاياللار كۆز ياشلىرىنى ئىچىگە يۇتۇپ، «بەگە ۋەتگىتا»دىكى نوم سۈرىلىرىنى ئوقۇشقا باشلىدى. ئۆي ئىچىگە قارا چىراغلار يېقىلغان بولۇپ، لىپىلداپ يېنىپ تۇرغان چىراغنىڭ يورۇقىدا جەسەت ئورنىغان رەخت ئالتۇن رەڭلىك نۇر چەمبىرىكىگە ئايلانغانىدى. ئىسرىق ئاستا - ئاستا كۆيۈپ، خۇش پۇراق چىقىرىپ تۇراتتى.

مۇقەددەس قەھرىماننىڭ چىرايى خاتىرجەم ۋە تەبىئىي كۆرۈنەتتى، چىرايى ئەزەلدىن ھازىرقىدەك بۇنداق خاتىرجەم، كىشىنى مەپتۇن قىلارلىق بولۇپ باقمىغانىدى.

گەندى ھايات ۋاقتىدا، ئۆزى ئالەمدىن ئۆتۈپ 24 سائەتتىن كېيىن، جەستىنى ھىندى دىنىنىڭ ئادىتى بويىچە كۆيدۈرۈشنى ئېنىق ئېيتقانىدى. بۇنداق ئەھۋالدا، ئارمىيە دەپنە قىلىش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلگەن چاغدىكى ۋەزىيەتنى كونترول قىلالايتتى. چۈنكى، ئەتە يېڭى دېھلىنىڭ كۈچلىرىدا ئادەم تەسەۋۋۇر قىلغۇسىز دەرىجىدە كۆپ بولاتتى.

پۈتۈن ھىندىستان قەلبىدىكى قايغۇ - ھەسرەتنى سىمۋوللۇق ئۇسۇل بىلەن ئىپادىلىدى. گەندى ھايات ۋاقتىدا، مەملىكەت بويىچە ماتەم كۈنى ئۆتكۈزۈشنى جاكارلاپ، خەلقنى مۇستەقىللىقنى قولغا كەلتۈرۈش يولىغا يېتەكلىگەنىدى. ئەمىلىكەت بولسا، ھىندىستان خەلقى يەنە بىر خىل ماتەم كۈنىنىڭ ئازابىغا غەرق بولۇپ، ئۇنىڭ بۇ دۇنيادىن ئايرىلغانلىقىغا قايغۇلۇق تەزىيە بىلدۈرمەكتە ئىدى.

چەكسىز كەتكەن تۈزلەڭلىكتە، ھېچقانداق ئائىلىدىن ئىس

چىققانلىقىنى كۆرگىلى بولمايتتى. ئۇ كۈنى كەچتە، مۇقەددەس قەھرىمانغا تەزىيە بىلدۈرۈش ئۈچۈن كىشىلەر تاماق ئەتىگەندى. پەقەت رادىئودىن گەندى ھايات ۋاقتىدا ياقىتۇرۇپ ئاڭلايدىغان قەسىدىلا ئۈزۈلمەي ئاڭلىنىپ تۇراتتى.

كالكۇتادا، ئامرىتساردا، پۈتۈن مەملىكەتنىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ماڭىزىنلار، قەھۋەخانلار، ئاشخانلار ۋە ھەر خىل ئىشخانلار ئارقا - ئارقىدىن ئىش توختاتتى.

پاكىستاندا، نەچچە مىليون ئايال بىلەن كىلىرىدىكى ئەينەك بىلەن زۈكلىرىنى چىقىپ، ئەنئەنىۋى ئۇسۇل ئارقىلىق ئۆزىنىڭ قايغۇلۇق ھېسسىياتىنى ئىپادىلىدى.

مۇقەددەس قەھرىماننىڭ جەسىتى قويۇلغان پېشايان ئەتىرگۈل ۋە يەسىمەن بەرگىلىرى بىلەن تولغانىدى. بەش دانە قارا چىراغ ئۇنىڭ بېشىغا ھالقا شەكلىدە تىزىلغان بولۇپ، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ تۆت چوڭ تەركىبىي قىسمى — ئوت، سۇ، ھاۋا ۋە تۇپراققا، شۇنداقلا ئۇلار بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كەتكەن قۇياش نۇرىغا سىمۋول قىلىنغانىدى. كىشىلەرنىڭ مۇقەددەس قەھرىماننىڭ دىدارىنى ئەڭ ئاخىرقى قېتىم كۆرۈۋېلىشىغا قۇلايلىق بولسۇن ئۈچۈن، تەختىراۋان قىياش قىلىنىپ تۆۋەنگە قارىتىپ قويۇلغانىدى.

بىرنەچچە سائەت ئىچىدە، مىڭلىغان - ئون مىڭلىغان كىشى گەندى بەختسىزلىككە ئۇچرىغان جايغا قىستىلىپ كىرىپ، قىممەتلىك خاتىرە سۈپىتىدە ساقلاش ئۈچۈن گۈل ۋە يېشىل چۆپلەرنى تالىشىپ ئېلىۋېلىشتى.

ئۆتمۈشتە، ئۇلار مۇقەددەس قەھرىماننىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ، ئەنگلىيە ساقچىلىرىنىڭ كالتەك - توقماقلىرىغا قارىماي ئالغا ئىلگىرىلىگەندى. بۈگۈنكى كۈندە بولسا، ئۇنىڭ چىرايىنى بىر كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن، قىستىلىشىپ ئۆزلىرىنىڭ شەپقەتچىسى بىلەن خوشلىشىۋېلىشنى بەس - بەس بىلەن تەلەپ قىلىشماقتا ئىدى.

گەندى، ھىندىستانغا مەنسۇپ، شۇنداقلا دۇنياغا مەنسۇپ. گەندى سۈيىقەستكە ئۇچراپ بىرقانچە سائەت ئىچىدە دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن تەزىيە تېلېگراممىلىرى يېڭى دېھلىغا قار ئۇچقۇنلىرىدەك يېغىپ كەتتى.

ئەنگلىيىدە 2 - دۇنيا ئۇرۇشى ئاخىرلاشقاندىن بۇيان، تېخى ھېچقانداق ۋەقە بۇنداق غايەت زور ئىنكاس قوزغىمىغانىدى. لوندوننىڭ كوچىلىرىدا، كىشىلەر گەندىنىڭ ئالەمدىن ئۆتكەنلىكى توغرىسىدىكى خەۋەرنى بىر - بىرىگە يەتكۈزۈشتى. پادىشاھ جورجى VI، باش ۋەزىر ئاتېلى، گەندىنىڭ كونا رەقىبى چېرچىل، ئارخىئېپىسكوپ ۋە مىڭلىغان ئىنگىلىزلار ئارقا - ئارقىدىن تەزىيە بىلدۈرۈشتى، فرانسىيە زۇڭلىسى ئەۋەتكەن تەزىيە تېلېگراممىسىدا مۇنداق دېيىلگەنىدى: «ئىنسانلارنى قىزغىن سۆيىدىغان بارلىق كىشىلەر گەندىنىڭ ئالەمدىن ئۆتكەنلىكىدىن مەڭگۈ كۆڭلى بۇزۇلۇپ يىغلايدۇ».

جۇڭگولۇقلار، ھىندۇنىزىيىلىكلەر ۋە مۇستەملىكىچىلەرنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىكى كەڭ خەلق ئاسىيا مۇستەقىللىق ھەرىكىتىنىڭ ئاۋانگارتىنىڭ ئالەمدىن ئۆتكەنلىكىدىن ھاڭ - تاڭ قالدى.

ھىندىستاندا چىقىدىغان «ھىندىستان تۇغى گېزىتى» بۇ ۋەقە پەيدا قىلغان غايەت زور ئىنكاسنى مۇنداق ئىپادىلىدى:

«مۇقەددەس ئاتا گەندى ئۆز خەلقى تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. ئۇلارنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن ئۆز جېنىنى قۇربان قىلغانىدى. ئىنسانىيەت تارىخىدىكى ئىككىنچى قېتىملىق ئاپەت جۈمە كۈنى يۈز بەردى. 1915 يىلى ئىلگىرى ئىيسامۇ مۇشۇ كۈندە ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغانىدى.

«مۇقەددەس ئاتا، بىزنى كەچۈرۈڭ.»

توپتوغرا بىر كېچە، ھىندىستان خەلقى تەرەپ - تەرەپلەردىن كېلىپ، ئۆزلىرىنىڭ دۆلەت ئاتىسىغا تەزىيە بىلدۈرۈشتى. ھۆڭرەش، ئىگىراش سادالىرى يەر - جاھاننى زىلزىلىگە

كەلتۈردى.

تاڭ سەھەر ۋاقتى بىلەن، تەختىراۋان يەنە بىر قېتىم پېشايۋانغا ئېلىپ چىقىلدى. مۇقەددەس ئاتا گەندىنىڭ چىرايى خاتىرجەم بولۇپ، يارىلانغان كۆكرىكى قىزىلگۈل بىلەن يېپىپ قويۇلغانىدى.

گەندى ئۆزىنىڭ سۆيۈملۈك خەلقى بىلەن ۋىدالاشتى. چۈشتىن بۇرۇن سائەت 11 بولغاندا، تەختىراۋان ھەربىي ماشىنىغا سېلىندى. ھەربىي ماشىنا قاينۇ - ھەسرەت كەيپىياتىغا چۆمگەن پايتەختنى كېسىپ ئۆتۈپ، يامۇنا دەرياسىغا ئانچە يىراق بولمىغان راجكوت جەسەت كۆيدۈرۈش ئورنىغا قاراپ ماڭدى.

تاۋۇت سېلىنغان ماشىنا قوزغالدى، كىشىلەر توپى دېڭىز دولقۇنىدەك ئېتىلىپ، ئارقىدىن ئەگىشىپ كەلمەكتە ئىدى، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ھۆكۈمەتنىڭ مىنىستىرلىرى، مەدنىكارلار، ئاقسۆڭەكلەر، ھەرقايسى ئۆلكە (ۋازارەت)لەرنىڭ باشلىقلىرى، شۇنداقلا مۇسۇلمان ئاياللىرىمۇ بار ئىدى. ئۇلار ھىندىستاندىكى ئوخشاش بولمىغان تائىپە، ئوخشاش بولمىغان دىن، ئوخشاش بولمىغان ئىرق ۋە ئوخشاش بولمىغان تەبىقىدىكى ئاممىغا ۋەكىللىك قىلاتتى.

ھەممە ئادەم قاينۇ - ھەسرەتكە چۆمگەنىدى. يامۇنا دەرياسىغا بارىدىغان سەككىز كىلومېتىرلىق يولنىڭ ھەممە يېرى ئەتىرگۈل بەرگىلىرى بىلەن تولغان، ھەممە يەر ئادەم دېڭىزىغا ئايلانغانىدى. پىيادىلەر يولىدا، دەريا تۈسىملىرىدا، دەرەخ شاخلىرىدا، دېرىزىلەردە، ئۆگزىلەردە، سىم تۈۋرۈكلىرىدە نەچچە يۈز مىڭ ھىندىستانلىق مۇقەددەس قەھرىماننىڭ دىدارىنى كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن ساقلاپ تۇراتتى.

توپتوغرا بەش سائەت ئۆتكەندە، ئۇزۇنلۇقىدىن باش - ئاخىرىنى كۆرگىلى بولمايدىغان دەپنە قوشۇنى يامۇنا دەريا ساھىلى مەيدانىغا يېتىپ كەلدى. كۆيدۈرۈشكە كېرەكلىك ياغاچ

ماتېرىياللىرى خىش - تاش بىلەن ياسالغان تاقۇت سۈپىسىغا تەخلەپ قويۇلغانىدى.

ئاللىقاچان ئۇ يەردە ساقلاپ تۇرغان نەچچە يۈز مىڭ مۇخلىس ئۆركەشلەپ تۇرغان دېڭىز سۈيىدەك ئالدىغا قىستاپ كەلدى.

مۇنداق ھەيۋەتلىك مەنزىرىنى كۆرگەن ئامېرىكىلىق بىر ئايال مۇخبىر ھەيران قېلىپ: «شۈبھىسىزكى، يەر شارىدا ھېچقاچان مۇنچە كۆپ ئادەم يىغىلىپ باقمىغان» دېدى.

چۈشتىن كېيىن سائەت 4 تە، گەندىنىڭ ئىككى ئوغلى گەندىنىڭ جەستىنى ئوتۇن دۆۋىسىنىڭ ئۈستىگە ھىندى دىنىنىڭ دەپنە مۇراسىمىدىكى بەلگىلىمە بويىچە بېشىنى شىمالغا قارىتىپ قويدى. ئۇلار دادىسىنىڭ جەستى ئۈستىگە كالا سۈتى، كوكۇس مېيى، كامفورا جەۋھىرى ۋە جەسەت كۆيدۈرۈشكە ئىشلىتىلىدىغان پاراشوكلارنى سەپتى.

مۇقەددەس قەھرىماننىڭ ئوغلى ئىبادەتخانىدىكى ئۆچمەس چىراغدىن ياندۇرۇلغان مۇقەددەس ئوتنى قولىغا ئېلىپ، ئوتۇن دۆۋىسىگە تۇتاشتۇردى، بىر پارچە ئوت تۈۋرۈكى غالىجلارچە ئاسمانغا ئېتىلىپ، ئوت دولقۇنى كىچىك تاغدەك ئوتۇن دۆۋىسىنى يۈتۈۋەتتى. مۇقەددەس قەھرىماننىڭ خاتىرجەم چىرايى قىپقىزىل يالقۇن ئىچىدە ئاستا - ئاستا كۆزدىن غايىب بولدى.

كىشىلەر توپىدىن تاغنى تالقان قىلغۇدەك كۈچلۈك سادا پارتلىدى. ھەممە ئادەم شىددەت بىلەن ئالدىغا ئېتىلدى.

قىپقىزىل لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوت يالقۇنى بىلەن ئالتۇن رەڭلىك شەپق خىلمۇخىل رەڭدە جىلۋە قىلغان چاغدا، 1 مىليون مۇرىتنىڭ قەلبىدىن يەر - جاھاننى زىلزىلىگە سالدىغان ئەلۋىدا سادالىرى ئېتىلىپ چىقتى.

جەسەت كۆيدۈرۈلۈپ 12 - كۈنى مۇقەددەس قەھرىمان گەندىنىڭ جەسەت كۆلى «دېڭىزغا قويۇلىدىغان دەريا»غا چېچىلدى.

بۇ ھىندى دىنىنىڭ ئەڭ مۇقەددەس يامۇنا دەرياسى بىلەن

گانگ دەرياسى مۇشۇ يەردە قوشۇلاتتى.

قەدىمدىن تارتىپ ئۆركەشلەپ ئېقىۋاتقان بۇ دەريالار نەچچە مىليون نامى چىقمىغان ھىندىستانلىقنىڭ جەسەت كۈلىنى ئەكەتكەن. گەندى ھايات ۋاقتىدا، ئۇلار بىلەن ھەمئەپەس، تەقدىرداش بولغانىدى. ئەمدىلىكتە، ئۇ دېڭىزنىڭ بىر تامچىسىدەك ئۆز خەلقىنىڭ روھى بىلەن بىر گەۋدە بولۇپ قوشۇلۇپ كەتتى.

مۇقەددەس قەھرىماننىڭ جەسەت كۈلى قاچىلانغان مىس قۇتا مەخسۇس پويىز بىلەن يېڭى دېھلىدىن ئالخابادقا ئەكىلىندى.

يول ئۈستىدە، نەچچە مىليون ئامما تەرەپ - تەرەپلەردىن كېلىپ، تۆمۈريول ياقىسىدا ھەيۋەتلىك ئادەم تېمى ھاسىل قىلىپ، ھىندىستاننىڭ ئۇلۇغ روھىغا سۈكۈتتە تۇرۇپ تەزىيە بىلدۈردى.

تاۋۇت ماشىنىسى ئاخىر مۇقەددەس دەريا ساھىلىغا يېتىپ كەلدى.

تەنتەنەلىك پەيت يېتىپ كەلدى. كىشىلەر قەسىدىلىرىنى ئوقۇشۇپ بىر - بىرىگە جور بولۇشتى. شۇنىڭ بىلەن بىللە نەچچە يۈز مىڭ مۇخلىس مۇقەددەس دەرياغا كىرىپ، ھەيۋەتلىك مۇراسىم ئۆتكۈزدى.

گەندىنىڭ جەسەت كۈلى گۈللەرنىڭ ھەمراھلىقىدا، يىراق - يىراقلارغا ئۇچۇپ كەتتى.

بىراۋنىڭ قايغۇلۇق ئېيتقان ناخشىسى ئاڭلاندى:

باشلىغاننىڭ مېنى سەن
خىيالىي دۇنيادىن رېئاللىققا،
زۈلمەتتىن يورۇقلۇققا،
ئۆلۈمدىن ھاياتلىققا...

گەندى بىر ئۆمۈر كۈرەش قىلغان ئىشلارنى ئورۇنداپ ۋاپات

بولدى.

پۈتۈن ھىندىستاندا، ھەرقايسى مەزھەپلەر ئوتتۇرىسىدىكى قىرغىنچىلىق شۇنىڭدىن باشلاپ ئاخىرلاشتى.

1919 - يىلىدىن 1948 - يىلى ئۇ ئالەمدىن ئۆتكەنگە قەدەر گەندى ئىزچىل تۈردە كەلدى، ئۇ ئۆز دۆلىتىنىڭ مۇستەقىل بولۇشى بىلەن ئاخىرلاشقان ئۇلۇغ تارىخىي دراممىنىڭ باش رول ئالغۇچىسى ئىدى.

گەندى ھىندىستان سىياسىي سەھنىسىنىڭ پۈتكۈل خاراكتېرىنى ئۈزۈل - كېسىل ئۆزگەرتتى، ئەمما بىر ئۆزى ئۆزگەرمىدى، ئۇنىڭ ئوبرازى كۈچەيدىكى، ئاجىزلىمىدى. ئۇرۇش ئىس - تۈتەكلىرى ۋە شاۋقۇن - سۈرەنلەر ئىچىدە، ئۇ ئۆزىدە بولۇشقا تېگىشلىك ئاساسلىق خاراكتېرىنى - ئەۋلىيا ئىكەنلىكىنى باشتىن - ئاخىر ساقلاپ كەلدى.

گەندى قىلچە نالە قىلماي ئۆلۈپ كېتىشنى، خۇدانىڭ ئىسمىنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەسلىكىنى ئارزۇ قىلاتتى. ئۇ ئاخىرقى نەپىسگىچە ئىشلەشكە قەسەم بەرگەندى، ئاخىر مۇرادىغا يەتتى.

يىگىرمە ئۈچىنچى باب خاتىمە

ھىندىستان مۇقەددەس قەھرىماننى ئەسلەپ تۇرۇش ئۈچۈن بىر خاتىرە تاش ئورناتتى.

بۇ خاتىرە تېشى قارا تاشتىن ياسالغان بولۇپ، ئۈستىگە ئىنگىلىز ۋە ھىندى يېزىقىدا مۇخاندۇس كارامچاند گەندىنىڭ تەلىمى ئويۇلدى:

«مەن ھىندىستاننىڭ ئەركىن، قۇدرەتلىك، ئۆزىنى قۇربان قىلىشقا جۈرئەت قىلالايدىغان بولۇشىنى، شۇنداقلا دادىللىق بىلەن بىر گۈزەل دۇنيا يارىتىشىنى ئۈمىد قىلىمەن. بىز ھەربىرىمىز ئۆزىمىزنىڭ ئائىلىسى ئۈچۈن قۇربان بېرىشىمىز، ھەربىر ئائىلە ئۆزىنىڭ ناھىيىسى ئۈچۈن قۇربان بېرىشى، ھەربىر ناھىيە ئۆزىنىڭ ئۆلكىسى ئۈچۈن قۇربان بېرىشى، ھەربىر ئۆلكە ئۆزىنىڭ دۆلىتى ئۈچۈن قۇربان بېرىشى، ھەربىر دۆلەت پۈتۈن ئىنسانىيەت ئۈچۈن قۇربان بېرىشى لازىم.

جەننەتنىڭ پانىي ئالەمگە يېتىپ كېلىشىنى ئارزۇ قىلىمەن.»
بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، گەندىنىڭ ئۇلۇغۋار غايىسى يەنە قانداق بولدى؟ خۇددى ئۆمرىنىڭ ئاخىرقى دەۋرلىرىدە غەم قىلغىنىدەك، ئۇنىڭ ۋارىسلىرى ئۇنىڭ تەلىماتىدىن ۋاز كەچتى. ھىندىستاننى قالاق ئىقتىسادىي ھالەتتىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن، ئۇلار سانائەتلىشىش يولىنى تاللاپ، قەدىمكى يىپ ئېگىزلىك چاقىلىرىنى ئاللىقاچان بىر چەتكە تاشلاپ قويدى.

ئىلگىرى گەندى كۈنگېرىسلار پارتىيىسىنى خەلق ئاممىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلىدىغان ئىتتىپاقداش تەشكىلات قىلىپ ئۆزگەرتىشنى خىيال قىلغانىدى. ھازىر، ئۇ گەرچە يەنىلا ھىندىستاندىكى ئاساسلىق سىياسىي كۈچ بولسىمۇ، لېكىن

چىرىكلىك ئۇنىڭ ئىچكى قىسمىدا بارغانسېرى ئېغىرلىشىپ كەتتى. ئۆتمۈشتە، ھىندىستاننى قۇتقۇزۇش ئۈمىدىنى 500 مىڭ كەنتكە باغلىغانىدى، ئەمدىلىكتە ئۇلارنىڭ مەنپەئىتى يىرىك سانائەت تەرىپىدىن ئىگىلىۋېلىنغان شەھەرلەرگە پۈتۈنلەي بېقىنىپ قالدى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، 1947 - يىلى ھىندىستان يادرو بومبىسىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا پارتلاتتى، بۇنىڭ ئۆزى زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەسلىك تەلىماتىنىڭ ۋەيران بولغانلىقىنى جاكارلىغانلىق ئەمەسمۇ؟

دۇنيا توسۇۋالغىلى بولمايدىغان دەرىجىدە ئالغا قاراپ تەرەققىي قىلماقتا.

گەندىنىڭ بىر مۇنچە تەشەببۇسلىرى ئەينى ۋاقىتدا قائىدىگە سىغمايتتى، لېكىن بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، ئۇلار نوپۇسى ئېشىپ كەتكەن، بۇلغىنىش ئېغىر بولغان، تەبئىي بايلىقلار تۈگەش ئالدىدا تۇرغان ھازىرقى دۇنياغا پۈتۈنلەي ئۇيغۇن كېلىپ قالدى.

«تەبئىي يېمەكلىكلەرنى كىشىلەرنىڭ ئاساسىي ئېھتىياجىغا قاراپ ئىستېمال قىلىش»، «ئەمەلىي ئىشلىتىش قىممىتى بولمىغان بايلىقلارنى ئىشلەپ چىقىرىشنى قاتتىق مەنئى قىلىش»، «ئوت - چۆپ دورىلىرى ۋە تەبئىي ساقلىقنى ساقلاش شەرت - شارائىتلىرىدىن پايدىلىنىپ ئىنسانلارنىڭ ياشاش مۇھىتىنى ياخشىلاش» دېگەنگە ئوخشاش تەلىملىرىنىڭ ۋاقتى ئۆتمىگەنىدى. ھىندىستان، قالاق «ئەنئەنچىلىك» تىن ۋاز كەچكەن، ئىنسانلارنىڭ مەدەنىيەت خەزىنىسى ئۈچۈن غايەت زور تۆھپە قوشۇشتەك ئۇزاق ئەنئەنىسىنى قوغداپ قالغان بۇ دۆلەت دۇنيا مىللەتلىرى ئارىسىدا قەيسەرلىك بىلەن قەد كۆتۈرۈپ تۇرماقتا.

گەندى يىلنامىسى

- 1869 - يىلى ھىندىستاننىڭ جەنۇبىدىكى بورباندەر شەھىرىدە تۇغۇلغان.
- 1881 - يىلى ئوتتۇرا مەكتەپكە ئوقۇشقا كىرگەن.
- 1888 - يىلى ئەنگلىيىگە ئوقۇشقا بېرىپ، لوندون ئۇنىۋېرسىتېتىدا قانۇن ئۆگەنگەن.
- 1894 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىدا ناتال ھىندىلار مەجلىسىنى قۇرغان.
- 1899 - يىلى بۇئېر ئۇرۇشىدا ھىندىستان قۇتقۇزۇش ئىترىد - تىنى تەشكىللەپ، ئەنگلىيە ئارمىيىسى ئۈچۈن خىزمەت قىلغان.
- 1901 - يىلى كونگېرېسلار پارتىيىسىنىڭ 17 - نۆۋەتلىك مەملىكەتلىك كومىتېتىنىڭ يىغىنىغا قاتناشقان.
- 1904 - يىلى جەنۇبىي ئافرىقىدا «ھىندى ئوبزورى» نى نەشر قىلغان.
- 1907 - يىلى تۇنجى قېتىم «زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش» پرىنسىپىدىن پايدىلىنىپ، جەنۇبىي ئافرىقا دائىرىلىرىنىڭ تىزىمغا ئالدۇرۇش پەرمانىغا قارشى تۇرغان.
- 1909 - يىلى ۋەكىللەر ئۆمىكىنى باشلاپ لوندونغا تەلەپ قويۇشقا بارغان. «ھىندىستان ئاپتونومىيىسى» ئۇقۇمى شەكىللىنىشكە باشلىغان.
- 1911 - يىلى زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش ھەرىكىتىنى تەشكىللەپ، جەنۇبىي ئافرىقا دائىرىلىرىنىڭ ھىندىلارنى كەمسىتىدىغان

- 1919 - يىلى كۆچمەنلەر قانۇنىغا نارازىلىق بىلدۈرگەن. لاۋرات قانۇن لايىھىسىگە نارازىلىق بىلدۈرۈپ، زورلۇق كۈچ ئىشلەتمەي قارشىلىق كۆرسىتىش مەجلىسىنى قۇرغان ھەمدە مەملىكەت بويىچە ئومۇمىي بازار تاشلاشنى تەشكىللىگەن. گەندى ئەنگلىيىگە قارشى «ھەمكارلاشماسلىق» ھەرىكىتى ئېلىپ بېرىشقا چاقىرىق قىلغان.
- 1920 - يىلى كۈنگېرېسلار پارتىيىسىنىڭ مەملىكەتلىك كومىتېتىنىڭ يىغىنىدا «ھىندىستان ئاپتونومىيىسى» توغرىسىدىكى تەكلىپ لايىھىسىنى ئوتتۇرىغا قويغان.
- 1928 - يىلى تۈز بېجىنى كېمەيتىش ئۈچۈن، ئۆزى پىدائىيلارغا باشچىلىق قىلىپ دېڭىز بويىغا بېرىپ تۈز چاقىپ، مەملىكەت بويىچە ئىنقىلابنىڭ يۇقىرى دولقۇنىنى شەكىللەندۈرگەن.
- 1930 - يىلى قارا خەلق سىنىپىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى مۇراجىئەت قىلىش ئۈچۈن 21 كۈن ئاچلىق ئېلان قىلغان.
- 1933 - يىلى ئەنگلىيىنىڭ بېقىندىسى بولغان ھىندىستاندا ئومۇمىي سايلام ئۆتكۈزۈلۈپ، كۈنگېرېسلار پارتىيىسى غەلبە قىلغان، ئارقىدىنلا گەندى تەييارلىغان قارار ماقۇللانغان.
- 1937 - يىلى مۇسۇلمانلار ئىتتىپاقى پاكىستاننى بۆلۈۋېلىشنى تەلەپ قىلغانلىقتىن، كۈنگېرېسلار پارتىيىسى بىلەن بولغان قارىمۇقارشىلىق كۈندىن - كۈنگە كۈچەيگەن. لېكىن، گەندى ھىندىستان بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ ئىتتىپاقلىشىشىنى تەشەببۇس قىلغان.
- 1941 - يىلى مەشھۇر «قۇرۇلۇش پروگراممىسى» نى ئېلان

قىلىپ، ھىندىستان بىلەن مۇسۇلمانلارنىڭ
ئىتتىپاقلىشىشىنى تەشەببۇس قىلغان.

ئەنگلىيىنى «ھىندىستاندىن چىقىرىۋېتىش»
تەشەببۇسىنى ئوتتۇرىغا قويغان.

1 - ئاينىڭ 30 - كۈنى چۈشتىن كېيىن
ئىبادەت قىلىش ئۈچۈن كېتىۋاتقاندا، ھىندى
دىنىي مۇرىتلىرى تەرىپىدىن ئېتىپ ئۆلتۈ-
رۈلگەن.

1942 - يىلى

1948 - يىلى

[General Information]

书名=印度圣雄—甘地 维吾尔文

SS号=40256066